

KEVSER SURESİ

Rahman Rahim Allah'ın Adıyla

Şüphesiz biz, sana Kevser'i verdik.

Şu hâlde Rabbin için namaz kıl ve tekbir
alırken, namazda ellerini boğazına kadar kaldır.
Doğrusu asıl soyu kesik olan, sana kin duyandır.

<https://t.me/caferilikcom>

www.caferilik.com

PROF. DR. HÜSEYİN HATEMÎ

SON ŞAFAK YAZILARI

KEVSER

<https://t.me/caferilikcom>

www.caferilik.com

Kevser Yayınları: 213

Kitabın Adı: Son Şafak Yazıları

Yazar: Prof. Dr. Hüseyin Hatemi

Mizanpaj: Hakan Başbuğ

Kapak: Faruk Atlan

Baskı: Yılmaz Matbaacılık (Sertifika: 27185)

Litros Yolu 2. Matb. Sitesi 3 NB 2 Zeytinburnu

Topkapı / İstanbul Tel: 0212 493 00 85

Basım Tarihi: Aralık 2013

ISBN: 978-605-4792-08-5

Kevser Yayınları

Sofular Mah. Simitçi Şakir Sok.

No: 14 / 1 Fatih – İSTANBUL

Tel: 0212 – 534 35 28 / 555 16 66

Faks: 0212 – 631 36 01 / 555 22 12

www.kevseryayincilik.com

<https://t.me/caferilikcom>

www.caferilik.com

İÇİNDEKİLER

İlk yazı.....	5
Sürekli sevgi sınavı	8
Şerr'in Kamus'u	11
Râbi'a'ya Cevap	15
Anayasalar'ın Anayasası.....	18
Ahlâk geçirmez Anayasa	21
Klonlanmış Anayasa'ya hayır	24
Sorumluluk bilinci = Vicdan.....	28
Başkanlık düzeni	32
Anayasa'da Millet ve Vatan kavramları.....	36
Dünya ve Türkiye.....	39
Rabbe yöneliş.....	43
Ahlâk ve anayasa	47
Her menfaat "Hak" mıdır?	50
Ahlâklı siyaset mümkün müdür?	53
Dönüş düşünceleri	56
Ahlâk'ın kaynağı.....	59

Değer kalpazanlığı.....	63
Dumanlı hava vadisi.....	66
Sevgi ehli miyiz?	69
Sevgi ve riya uyumsuzluğu.....	73
Gece horozları.....	76
Emanet ve baskı grupları	79
Perde ve İman	82
İnsanlık Tarihi'nde Bahar	85
Dîn	88
Artık dalanmayalım.....	92
Kaygılı Ramazan	96
Burun pusula değildir	99
Anayasa ne oldu?	102
Durum muhakemesi.....	105
İblis'in çakma ahlâk öğretisi.....	108
İnsanlığın temel sorunu	112
Uyuyan güzel.....	115
Sadr'ın kanseri.....	119
İslâmcılık nedir?	123
Ne kadar gamlı bu bayram vakti!.....	126
Fecr'e az zaman kalıyor.....	130

İlk yazı

Rahman ve Rahim Allah adıyla ve Resûl-i Ekrem'i (S.A.V) ve Âl'ine salât ve selam ile başlıyorum. Okuyuculara da selam!

Bu yazı benim Yeni Şafak'ta dördüncü ilk yazımdır. İlki 1994'te, ikincisi 1996'da üçüncüsü 2006' da yayımlanmıştı. Üçüncü son yazım üzerinden de 23 Haziran 2008'den beri dört yıla yakın bir süre geçti. Bıraktığım sırada 'parti kapatma' yelleri esiyordu. Dört yıl sonra başladığımda 28 Şubat yargılanıyor. Demek oluyor ki ikinci son yazım ile bu dördüncü ilk yazım arasındaki on beş yılda nispeten az bir zamanda, çok şeyler yapılmış. İyiye doğru bir gidiş görülüyor.

Ancak, bu iyiye doğru gidiş yanında rehavete kapılmayıp sürekli olarak kendimizi denetlememiz de gerekli: 28 Şubat'ın gerekçesi ve 'yasallık' temeli olan anayasanın başlangıç bölümü niçin hala yerinde durabiliyor. Çevremizi saran iyi gün dostlarının çoğalmasa güven verici bir gelişme mi? Emanetleri ehline tevdi edebiliyor muyuz?

Bu dördüncü ilk yazıyı Diyarbakır'da bir otel odasında yazıyorum. Pazar günü Kutlu Doğum Haftası dolayısıyla Diyarbakır Müftülüğü'nün düzenlediği toplantıda konuştum. Ve bu 'mazhariyet' için hamd ettim. Ne var ki akşam üzeri havaalanından şehre geri dönmek zorunda kaldım. Bir ay önce Necef'ten dönerken iki günlük bir gecikmeyle Pazartesi günü olan derslerime bizzat giremedim. 30 Mart akşamı yine

Diyarbakır'a gitmek üzere 5 saat İstanbul'da bekletildikten sonra gece yarısı eve döndüm. Dicle Hukuk Fakültesi'ndeki toplantıya katılamadım. Bu gidişimde bir saat gecikmeyle geldim. Ne var ki dönüşümde yine otele dönmek zorunda kaldım. 16 Nisan sabahı derslere yine giremiyorum.

Önce bu gecikmeler yoktu. Acaba bu gecikmelerle mesela anayasanın yenilenmesinin gecikmesi arasında bağlantı var mı? Hani Sovyetler devrinde bir Amerikalı gezgin "Trende gecikme var mı?" diye sorunca rehberden "Sovyetler Birliği'nde trenler asla gecikmez!" cevabını almış. Tren epeyce gecikince "Hani gecikmezdi?" sorusuna rehber şu cevabı vermiş: "Siz de Amerika'da Kızıldevrilileri öldürmediniz mi?" Aman bu rehberin verdiği cevapların benzerlerini yapıştırmadan önce düşünelim ve bir 'durum muhakemesi' yapalım.

Ben üçüncü son yazımı yazdığımda "iktidar" yine namerdane bir oyun karşısındaydı. Çok şükür bu oyun atlatıldı. 'Yetmez ama Evet!' halkoylaması başarıldı, seçimden oy yükselmesine rağmen milletvekili azalması gibi 'siyasi müterakki vergi' ile çıkıldı. Bu arada Ergenekon, Balyoz vs. davaları açıldı. Şimdi de darbelerin hesabı görülmeye başlandı. Ancak, 'saydamlık'ı sağlamış bir sistemde mesela 'füze kalkanının hikmet-i vücudu nedir?' Kentsel dönüşüm, ballı takas, imar ruhsatı gibi işlerde halk mağdur ediliyor mu? Menderes devrinde olduğu gibi gemimizi yakacak ah! kıvılcımları sıcıyor mu?' gibi sorular sorulunca, '**sizinkiler de şunu şunu yaptı**' gibi cevaplar verilmemelidir.

'Kutlu Doğum'unu andığımız Sevgili'nin 'ahlâkını benimsemeliyiz' ! Doğru! Ne var ki, benimseyebilmek için önce O'nu tanımalı ve sevmeliyiz. Tanımıyorsak sevmeyiz. Tanımıyorsak ahlâkının ne olduğunu bilemeyiz, bilemeyince de ancak bu şekilde havada kalan sloganlarla siyaset yaptığımızı zan-

nederiz. Emanetleri ehline tevdi etmek çok ağır sorumluluğu olan bir ödevdir. Bu ödevi yerine getirmek de Profesör Schwartz'ın '**Türkiye bir menfi seleksiyon ülkesidir**', yanılmıyorsa merhum Deli Hikmet'in '**eskiden suyu getirenle destiyi kıran birdi, şimdi suyu getireni cezalandırır, destiyi kırana nişan verirler**' sözlerini haklı çıkaracak işler yaparsak, bir ah kıvılcımı, bütün destgahı yakabilir.

Resul-ü Ekrem'in (S.A.V) ; Sevgi Rabbi (Vedûd, Rahman, Rahim) olan Allah'tan aldığı ve tebliğ ettiği Evrensel Ahlak'ın temel ilkeleri esasen Sevgi Ahlakı'nın olduğu gibi Sevgi Hukuku'nun da temel ilkeleridir. İnsan onurunda mutlak eşitlik, adalet (hakkaniyeti) ilkesi ve somut olay adaleti, dürüstlük ilkesi!

Resul-i Ekrem (S.A) esasen dürüstlük ilkesinin de mücessem timsalinden başka bir varlığa sahip değil iken 'Sana emrolunduğu gibi dost doğru ol' ayeti vahyedilince, ' bu emrin sorumluluğunun kendisini kocaltıttığını' buyurmadı mı?

Kutlu Doğum Haftası'ndaki 'dördüncü ilk yazı'ya burada son verelim. Okurların iyi niyetli eleştirilerini heyecanla bekliyorum. Elbette “yine Sultanahmet Camii'nden vaazlara başladın” veya “ben varken senin bunları söylemen ne oluyor?” itirazları da gelecektir. Bundan önce çok kös dinlediğim için bu eleştirileri elemekle yetineceğim.⁽¹⁾ Allah'a emanet olunuz.

17.04.2012

1- Bundan önce çok kös dinlediğim halde dört yıl sonrasının şerirlerine ancak dört ay dayanabildim. (2013)

Sürekli sevgi sınavı

Önce, 'hoş geldin!' diyen Sevgili Salih Tuna'ya teşekkür ederim. İnşallah Yeni Şafak'ta uzun süre birlikte yazmamız nasib olur. ⁽¹⁾

Ne yazmalı ? Her insanın bir 'sadr'ı bir 'iç âlem'i var. Bu iç âleminde Allah sevgisini hakim kılmayanın bedeninin zerrelere Allah'ı zikretse bile kendisi, 'nefs'i; Sevgi'den yoksun kalmıştır. Allah sevgisi de laf ile olmaz. Resul-i Ekrem (S.A) sevgisi, Ehl-i Beyt sevgisi olmadan Allah'ı sevmeyiz, Rabb ile Sevgi bağı kuramayız. Gençlerin bu ilk merhale ile ilgili soruları var. İnşallah bundan sonraki yazıda bu sorulara cevap vermeye çalışırım. (Canlarda ve tenlerde nihan hep sen imişsin!)

Bu 'iman'a erişmeyen dışta huzur bulamaz. Erişenin imtihanı da yakın çevresinden başlayarak devam eder: Önce Sadr'da sulh, sonra ailede sulh, sonra beldede sulh, sonra yurttan sulh, sonra cihanda sulh! **'Pax Americana'** değil, ilahi Sevgi'den doğan sulh! Bunun için de adil ve dürüst olmak gerek! İmanı olanın adil ve dürüst olmaması imkansızdır. Olmayana 'emr bilma'ruf ve nehy anil-münker' (iyiye çağırma, kötünden sakındırma) yapma ödevimiz var. Ailede, beldede, vatanda ve cihanda!

Kötü; sadrımızda vesveseye başvurarak içe dönük sevgi yoksunlarının intiharına, dışa dönük olanların da zalim olması na yol açar. Seçilmiş veya atanmış olsunlar, yöneticiler ve üst

1- Dört ay mümkün olabildi. (H.H.)

kamu görevlileri zalim olursa, emanetler ehline verilemezse, kaba gücü ellerine geçiren yöneticilerin çevrelerine verdikleri zararları tarih bize nakl eder.

Ne var ki, karşılıklı olarak verilen zararları mağdur taraftan öğrenmek ihtiyata uygun olur.

Bir süre için 'cihanda sulh' merhalesine gelelim. 'Süper güç', kendi 'sadr'larında kötüye kulluktan kurtulamayanların elinde ise, -ki bugün de böyledir- işimiz zordur. Sık sık **'âheng-i lâfz-u ma'nâ tekrar tezada döndü/ Batıl revac buldu, sahn-ı mezâda döndü'** tesbiti yapılır, aradaki kısa süreli ve sadece bir bölgede kendini gösteren sevgi ve dostluk tezahürleri özlemle anılır: **Bâzâr-i ma'nevide güller alıp satarken/ Birden kepengler indi, işler kesada döndü.**

Kötü'nün ve batılın tertip ve oyunlarını az kimse görebilir:

'Kaddâme-i zamane birkaç dolap çevirdi/ Rahvan giden süvari yorgun piyade döndü/ Gitmişti Condolezza, Lât-u Menat-u Uzza / Bir başka ad alıp da mekr-ü fesada döndü.'

Sevgi ehlinin sabrının özünde ümid vardır. **'Ey Hatemi üzülmeye, fecrin zamanı geldi/ Gerçi nice mürâî ibn Ziyad'a döndü'**

Kaddame ve İbn Ziyad oyunlarına kapılmayalım. Bu gazetenin yazarlarından Yusuf Kaplan; 6 Nisan 2012 tarihli yazısında teşhisi koymuştur: Arap Baharı projesinin nihai hedefi İslam dünyasını toparlayabilecek bir Türkiye'nin doğuşunun önlenmesidir. Türkiye'nin içinden çıkamayacağı: füze kalkasını, Suriye'ye saldırılması, İran'la iplerin kopartılması, Kürt sorunun kontrolden çıkacak yeni bir sürece sürülmesi gibi... Türkiye, küresel aktörler tarafından dolmuşa bindirildiğini görebiliyor mu acaba?

Cihan Aktaş; 'Taraf'da uyardı (Yakın Yabancılık, 12 Nisan 2012). Aynı Tarih'de Akif Emre de Yeni Şafak'ta uyarıyordu.

Bunlar sadece örneklerdir, Özellikle Yeni Şafak'ta başka uyarılar da yayımlandı. Yazık ki Yıldırım Oğur (Taraf: Türkiye'nin Yeni Ana Muhalefet Partisi: İran 8 Nisan 2012) 'dolmuş'a çağıranlara katıldı, Taraf'ın Ramazan Rasim'i de Sezai Karakoç'u eleştirerek yine dolmuşa çağırdı.

Bu dolmuş çağırımlar, 'haydi bir-iki' ler, bana 90'lı yılların başlarını hatırlattı.

O sıralarda **'haydi Adriyatik'den Çin Denizine!'** diye bağırılan çığırtkanlar vardı, şimdi de **'haydi Şam'a, Bağdad'a, ardından Beyrut'a, ardından Tebriz'e bir-iki'** diye çığırtkanlıklar yapılabilir.

Amerika ne zamandan beri Müslümanların insan haklarını, insanlık onurunu dert edinen çifte standartsız bir yönetime sahip oldu?

Bush ve Merkel Berlin'de mangal partisi yaparlarken, Beyrut'un bombalanmasını dert ediniyorlar mıydı? Anlaşılan, Amerikan yönetimi hidayete erdi ki: Hamenei'nin nükleer silahı haram sayan fetvasını İran'a karşı ileri sürüyor! Kendine ve avenesine gelince? - Yakışır haspalara! **'Zalimler, nasıl bir dönüşüm geçireceklerini bilecekler, kavrayacaklardır'**

Biz de bilelim ki bizden olmayanlara ahlak ve edep çerçevesinde davranmamız değil, onlara güzellik ve iyilik göstermemiz değil, onların siyasi velayeti altına girmemiz, bağımlı olmamız yasaklanmıştır. Bugünlük de böyle dertleşmiş olalım. Allah'a emanet olunuz.

21-4-2012

Şerr'in Kamus'u

Şerr'in Kamus'uyla Kur'an okunmaz. Kur'an kelimelerine doğru anlamı verebilmek için Allah'a sığınmak ve Şerr'in diline değil, Sevgi'nin, İman'ın, ümidin diline, Mantık-ut- Tayr'a aşına olmak gerekir. Yunus söylüyor: Paşa, bu kuş dilidir/ Bunu Süleyman bilir!

Tagut Yayinevi'nin son baskı kamusundan "Mantık-ut-Tayr" öğrenilmez. İnsan da divane değilse, Şerr'in Kamusu'yla anlamını ters yüz ederek kullandığı her sözden sorumludur.

Önceki yazımda, geçenlerde Esenler Belediyesi'nin nazik davetiyle katıldığım bir sohbetden sonra bana temel felsefi sorularını ileten kızımızın bu önemli sorularına "kamuya açık" cevap vermek istiyordum. Ne var ki 24 Nisan günü başka bir konuya devam etmek gerekti.

İnsan; içinde bulunduğu olumsuz şartlar dolayısıyla Şerr'in zulmünü eliyle önleyemiyor, diliyle de feryad edemiyor, eleştiremiyorsa, Yüce Sevgili'nin (s.a.) öğütünü tutarak hiç değilse "gönlünde isyan ve zalimden nefret" olmalıdır. Bu da imanın en zayıf derecesidir. Yoksa zalimin tetikçisi, celladı, hatta duacı, mazideki zalimlerin de şakşakçısı olursa, zebani denen manevi sağlık görevlilerinin ihtimamında Cehennem Uluslararası Hastanesi'nin yoğun bakım birimine gitmek üzere terliklerini ve pijamasını vs. hazırlasın. Zulmü öven, o zulmün sorumluluğunda ortak olur.

Huseyn'i mazlum bilen bir kimse, hiçbir zulmü aklayıp pâk-
layamaz; - Ermeni'ye yapıldıysa zulüm değil! - Yok, Yahudi'ye
yapıldıysa değil!- Ne demek efendim! Gurmançı'ye, Zaza'ya,
Arab'a dahî yapıldıysa adalet, bunların dışında medeni ka-
vimlere yapıldıysa zulümdür!" gibi sözleri de hâlâ ve ne yazık
ki söyleyebilenler de bu hazırlığı yapsın! Şefaât beklemesin!

Bir Ülke'de bir cemaat veya halka zulmediliyorsa, gerçek
Hukuk Devleti'ni kurabilmiş ve elleri temiz diğer bir toplu-
luğun bu zulmü önleyecek gücü varsa, fetvası Fakıyr'den,
hiç durmasın o ülkeye girip mazlumları kurtarsın, ne var ki
kurtardıktan sonra yağma ve talana girişmeksizin çekilmesi
şartıyla! "Emperyalizm yaksın-yıksın, yağmalasın, sonra da
bizim Şirketler'e iş alanı açılsın!" düşüncesiyle başka bir ülke-
ye girilmez. Zulmün sonucunun ne olduğunu bilenler ve bu
sonucu göze alanlar, bir de bilmesi gerekenler; buyursunlar,
girsinler! Ancak, sonunda da "uyarılmadık!" demesinler (s.a)

Almanya da İkinci Dünya Savaşı'nın "kurtarıcılar"ını unutmā-
sın! İsa'yı gerçekten seven; Huseyn'i de sever ve İslam ülkeleri
ve Müslüman halk toplulukları söz konusu olunca bunlara
çifte standardla bakmaz. İsa (a.s.):

-Önce kendi gözündeki mertegi, sonra başkasının gözündeki
çöpü çıkar!" buyurmadı mı? Grass'ın sözlerine karşı söylenen
resmi sözlere bizden bir tepki oldu mu? Ne denmişti? - İsrā-
il ile İran'ı aynı kefeye koymak kabul edilemez! Ne demek
istendiğini anladınız. Bizden nasıl ses çıksın ki? Füze kalka-
nıyla çelişkili davranışa düşmüş olmaz mıyız? Hiç değilse
Grass'ın sözünü tekrarlayalım ki zevahir kurtulsun: - İslam'ın
İsrail'i İran'dır! Oh, sen sağ, ben selamet! Seksenli yılların
içinde de bir Hazret-i Şâir "**Tahrān, İslam'ın Moskovası'dır**"
buyurmamış mı idi? Yine o yıllarda ber-hayat olan Leopold
Weiss da, son demlerini yaşarken "**Humeyni, İslam'ın Hitler'i-**

dir" buyurmadı mı? Biz adeta" övgülü" bir dille, "Humeyni Amerika'nın taşeronudur" demişiz. Çok mu?

O sıralarda Amerika'nın İran'a saldırttığı ve Cumhuriyet'ten Müşerref Hekimoğlu'nun anlatışına göre, insancıl, halkçı, sevecen yüzünde ışıklı gülümsemesiyle güller açan Saddam değil de İmam Humeynî nasıl Amerikan taşeronu oluyor? - Fazla kurcalama! Elimdeki Kamus'a göre bu soru bile mezhepçiliktir.- Fesühbanallah vesselam!

Zulüm ve zalimden gönülden tebberrası ve Yüce Sevgili'ye (a.s.) gönülden tevellası olmayana "sâlûs" denir. Yunus (sırrı kutlu olsun) "Yürü var ebkem ol ey/ Ne sâlûsluk satarsın?" demedi mi?

Tal'at Paşa İlkokulu'ndan me'zun olan ben; 2008 yılı Haccı'n-da Mekke'de iken, İstanbul'dan telefonla "özür bildirisi"ni imzalama teklifimi aldım, ben ve hanım, "imzamızı koyun!" dedik ve akşam namazı için Kâbe'ye gittik, namazdan sonra ki tavafımızda çok yoğun bir manevi lezzet duyduk. "Hrantımız" iken şimdi yine "Hrant Dink" olarak anılan "Mazlum" ile o tarihten on yıl önceki ilk konuşmamı hatırladım: Benim bu faciayı tasvib etmediğimi görünce gözleri dolarak artık başka soru sormaya gerek duymayıp kaydedicinin düğmesine basmıştı. Ruhu şad olsun!

Biz, bütün Hristiyan ve Musevilerden -mütekabiliyet şartına bağlamayarak- aynı "tek ölçütlülüğü" bekliyoruz: Gelin hep birlikte Sevgi ehli olalım! Kıvırmayın ve kaytarmayın! Yoksa Musa (a.s.) ve İsa (a.s.) zalime şefaathçi olmaz. 1915 olaylarında kıvıranlar da ancak Tal'at Paşa'dan şefaath beklesinler.

Babamın vefat ettiği yaşı sürüyorum ve Berzah Alemin'e giderken "yoğun bakım ünitesi el çantamı" birlikte almaya niyetim yok. Bu Dünya'da sırtımda yumurta küfesi de yok. Benim

sözlerime kulaklarınızı tıkayacaksınız ben ne yapabilirim? Bari hiç değilse "Hüsni Mahalli'nin "Ortadoğu'da Kanlı Bahar" başlıklı kitabını okuyunuz. Buna da "hayır!" derseniz, Yahya Kemal'in "Selim-name"sini aşk-u şevk ile okuduktan sonra, "Muhteşem Yüzyıl"ı da aynı aşk-u şevk ile izlemeye devam buyurunuz.(Tabiidir ki bu tavsiye bütün okuyuculara hitaben yapılmakta değildir.) Yahut hiç değilse- bütününüyle iyi olmasa bile Büyükelçi ve eski Dışişleri Bakanı Yaşar Yakış'ın Taraf'ta Neşe Düzel'e yaptığı açıklamalara bir atf-ı nazar buyurunuz. Selam!

24.04.2012

Râbî'a'ya Cevap

Dördüncü yazıda, (Dördüncü =) Rabi'a'ya hitab etmek kismet imiş. Bütün genç okuyucularla birlikte düşünmek istedim. İnşallah hayırlar feth olur, "şerr"ler def olur.

1- Mutlak Yokluk yoktur, çünkü Mutlak Yokluk'un nisbi de olsa bir varlığı olması imkânsızdır. Böyle olunca da "Varlık İlkedir, Varlık"ın başlangıcı olmasına mantiken imkân yoktur, Varlık ezelidir, Yokluk'tan doğması imkânsızdır, Mutlak Varlık ebedidir, çünkü Yokluk'dan varlık doğmayacağı gibi, Varlık'tan yokluk doğmasına da imkân yoktur" sonucuna varırız.

2- Görülüyor ki, Allah'ın Zorunlu ve Mutlak Varlık oluşu bir varsayım, bir postulat vs. değil, akli bir apaçıklıktır.

3- Allah'ın kâinâtı yoktan var etmesi demek; Allah'dan başka ikinci ezeli ve ebedi bir Mutlak Varlık'ın, Allah'ın yaratıcılığından bağımsız bir "madde"nin bulunmadığını belirtmek içindir. Madde; Yaratıcı'nın Mutlak Kudret ve iradesi ile, "kün" emriyle beliren ve Allah'ın iradesiyle kaa'im olan bir tezahürdür.

4- Yeryüzü hayatımız bir sevgi imtihanıdır. (Mülk Suresi) Nûr-i Muhammedî, Rahman ve Rahim, Vedûd olan Allah'ın Sevgisi ve inayetiyle, "Rahmeten lil-lâlemin"dir. Resûl-i Ekrem'in (S.A) Sevgi dairesine kalbimizi bağlayabilirsek Allah'dan Resûl-i Ekrem'in (S.A) sadrına , oradan da Allah'a yönelen ve dönen sürekli sevgi akımı; tâkatimiz ölçüsünden

bizi de aydınlatır, kalbimize nûr verir. Resûl-i Ekrem (S.A) ve Ehl-i Beyt sevgisinden kesilirse bu sevgi halkasındaki sürekli sevgi akımından yoksun kalırız.

5-Dünya hayatında uymamız gereken temel ve evrensel davranış kuralları da Rabbimiz'in belirlediği ve tümü Sevgi'den kaynaklanan üç temel ilkeye dayanır: İnsan onuru ve insan onurunda değerinde eşitlik ilkesi (eşitlik adaleti) hakkaniyet ilkesi ve Dürüstlük ilkesi. "kimseye zarar vermeme" ilkesi de Dürüstlük ilkesinden kaynaklanan bir alt ilkedir.

6- Bu üç temel ilke ve alt ilkeleri, Hukuk ve Ahlâk'ın ortak ve yaptırımlı (müeyyideli) temel ilkeleridir. Bu ortak üç ilke dışında Ahlâk'ın dünya hayatında yaptırıma bağlanmamış, Birr, İhsan ve İhsar ilkeleri; Benliğin bencilliğinden kurtularak mecbur olmadan da başka insan ve canlılara iyiyik ve fedakarlıkla davranma ilkeleri gelir. Şeriat ve tarikat mertebeleri bunun için belirtilmektedir.

Ümîd ederim ki Râbi'a ve diğer okuyucu gençlere yararlı olabilmişimdir.

Bu temel ilkeler olmadan iyi Anayasa olmaz. Bu temel ilkelere şeklen yer verip de sonra Anayasa'nın alt kurallarının temel ilkelerle ilgisi kesilirse, yeni Anayasa'nın da yararı olmaz.

"Hakk'ı öğütlemek" nedir? (Tevâsâv bil- Hakk). (Asr Sûresi) Neyin "Hakk", neyin "bâtıl" olduğu izafi olursa, bu öğütlenme gerçekleşebilir mi? Amil-us-sâlihât üzerinde anlaşılabilir mi? Birinin doğrusu öbürünün eğrisi olursa nasıl uzlaşma olabilir? **Tâc ma'rifet tâcıdır/ sanma gayri tâc ola!/ Taklid ile tok olan / Hakıkatte ac ola! (Gaybî)**

Yaratıcı'dan yüz türlü, bin türlü Ahlâk gelmez. Allah birdir. Vallâhi – Sanma ki Birkaç ola!

Temel ilkelerde anlaşabiliyor muyuz? Heyhât! Anlaşamayınca da husrandan kurtulamıyoruz. Emperyalizm'in **Tal'at Paşası** şimdi bir kadındır ve Obama da **Sultan Reşad** konumundadır. (Dikkat buyurulsun! "Vasıflarında" değil, "Konumunda" diyorum.)

Ahlâk'ın kesin emrinin sözcüsü Washington değildir. Amerikan yönetiminin "hilâfeti"nde hayırlı bir yere varılamaz.

Ahlâk'ın kesin emri, Sevgi'nin kesin emri demektir, dolayısıyla Allah'ın kesin emridir. Şerr'in kesin emrinin ardında Mutlak varlık yoktur. Sınav salonunda yanlış kopya veren İblis vardır.

-Bir yerde ki yok nağmeni takdîr edecek gûş/ Tazyi'i nefes eyleme, tebdîl-i Makaam et! (Ziya Paşa)

-Eyvallah Paşam! Sesim pek güzel değildir, amma terennüme çalışayım: Yine de şahlanıyor aman, yandım da Sübaşı'nın kır atı! - Bir de klâsikten söyleyeyim: Ey gaasıb-ı diyâr-i Arab, bekle vaktini/ Evvel Cezâ-i Saltanat-i surhser⁽¹⁾ gelir!(Güfte Yahya Kemal, beste : Fakıyr) Biraz takdim -te'hir oldu, bunca asır sonra bu kadarı olacak, hoş gör Mîrim!

28.04.2012

1- Surh-ser: "Kızılbaş" demektir.

Anayasalar'ın Anayasası

Anayasalar, kısa ve veciz bir üst Anayasa'ya uygun hazırlanmadıkça hazırlayıcılara "**Nüşan maraz-i aşka nüfûz eylemedi hiç / Ey şeyh-i kerâmât – fûrûş ez de suyun iç!**" demek gerekir. Nitekim şimdi 1982 Anayasası hazırlayıcılarına böyle diyoruz, ne var ki otuz yıldır yama üstüne yama yaparak yine bu Anayasa'yı kullanıyoruz.

Demek ki "Anayasaların Anayasası"nı tanımıyor, tanımayınca da özlemini duyuyoruz. Tanıyıp da üzerinde uzlaşırsak çok geniş ve ayrıntılı bir Anayasa'ya da gerek kalmaz.

"Anayasalar'ın Anayasası", Sevgi'den kaynaklanan temel ilkelere oluşur. Bunlar "umûr-i saltanat ve siyâset" kurallarıyla yürürlükten kaldırılamazlar, ne kesin olarak nede geçici!

Anayasa hazırlanırken bulanık ve mikroplu kaynaklardan su alınmaması gerekir. 1876'dan 1982 Anayasası'na kadar bu gereğe uyamadık. Yeni Anayasa'da uyabilecek miyiz? Yoksa yine uyutulabilecek miyiz?

Bulanık ve mikroplu kaynakların suyunun "Anayasalar Anayasası"nın "Âb-i hayat"ına karışması yürürlükteki Anayasa havuzunda önlenemezse bu havuzun suyu gönül rahatlığıyla kullanılabilir mi?

Âb-i Hayat'dan Anayasa havuzuna mecra kurmaya çalışanlara da kendilerine öğretileni haykıran papağancıklar "faşist!" derler.

Hay demokratliğınızı sevmesinler!

Yunus Emre bugün aramızda olsaydı ben de dili ve özüyle Anayasa hazırlanması işinin ona verilmesini isterdim. Bugün bir "yort, sâvul!" Anayasası'nı "Muhteşem Yüzyıl" giysileriyle ve o dekorda hazırlamanın ne yararı olur? Özü "Anayasalar Anayasası" olmadıktan sonra?

Sayın TBMM Başkanı'nın deyimiyle, "başımızı sokacak bir Anayasamız" bugün de var, ne var ki eski İstanbul'un bomboş Okmeydanı'nda gece yarısı kar ve fırtınaya yakalanıp eline geçirdiği balıkçı ağını üzerine alan adamcağızın durumundayız, arada bir parmağımızı "dışarı" uzatıp derhal çekiyor ve **"-bırr! Allah dışarıda, başka ülkelerde faşizm fırtınasına açıkta yakalananların yardımcısı olsun!"** diyoruz. (Bu fıkra-yı gençliğimde adını hatırlamadığım bir Yazar'ın yazısında okumuştum) Şimdi durumumuz daha iyiye, fırtına dindiği içindir, balıkçı ağı yerine sağlam bir çatı altına girdiğimiz için değil! Çakma – derviş bir bina da istemiyoruz. Hani Nasreddin Hoca kiracı olmak için gezdiği harap evde her basamağın gıcırdayıp evinde sallandığını görmüş ve ev sahibine bunu söyleyince: **" – bizim ev derviştir, zikrediyor!"** cevabını almış. **– Hanım, hemen gidelim, aşka gelip secdeye varırsa altında kalırız!"** demiş.

"Anayasalar Anayasası"nın adı kullanılarak yapılan çeşitli basımlara karşı da uyanık olmalıyız. Şu da var ki: doğru metni ele geçirerek yeni Anayasamız'ın Başlangıç İlkeleri unvanıyla alsak bile, ast kuralların en üstteki bu ilkelere uygun olmasını sağlamalıyız. "Anayasalar Anayasası" bir "muska" değil, "reçete" anlamında bir "nüsha"dır. "İnancına göre yaşama özgürlüğü" ihlal edilirken duyarsız kalabilen Danıştayımız, "Anayasalar Anayasası"için duyarlı olmasa da Anayasa, Kanun ve tüzükten sonra gelen yönetmeliğin şânının ihlal edilmesine

cevaz vermemiş ve "ast kural, üst norma aykırı olamaz!" demiş. "Buna da şükür!" diyecek olmuşken, gördük ki buradaki üst kural "yönetmelik" imiş ve genelge de yönetmeliğe uygunmuş! İmdi tuz bozulursa tuzu nasıl tuzlayacağız? Bunun da Anayasalar Anayasası'nda bir yeri olması gerek! Hele bir bakınız Mirim "emanetlerin ehline tevdi edilmesi" faslına! Artık bu ülkede "Kanun diye, kanun diye kanun tepelendi" olgularının sonu gelmemeli mi?

— **Bre savul! Ne söylersin? Bil, kalbimizin bahçelerinde can verdi senin söylediğin gül! / savrulmada gül şimdi havâda / Gün doğmada bir başka ziyada!**

— Asıl sen hilâf söylersin! Bizim kalbimizin bahçelerinde, bizim söylediğimiz gül asla can vermez ve havada savrulmaz. **-Sûya versin bâğbân gülzarı; zahmet çekmesin/ Bir gül açılmaz yüzü (n) tek verse bin gülzare sû! -Fuzûli'ye de Haşim'e de rahmet niyazıyla!**

İnşallah başka ziyâda doğacak gün yakındır ve o gün, Ebedi Gül'ün günü, "**başka ziya**" da O'nun nûrudur. 30.04.2012

01.05.2012

Ahlâk geçirmez Anayasa

Nice yurtdaşıımız vardır ki 'nasıl bir Anayasa istersiniz?' sorusuna şöyle cevap verir: Her dine, her ideolojiye, ondan sonracığımı efendim, her ahlaka eşit uzaklıkta, tarafsız bir Anayasa! Böyle diyenler, kurnaz dolandırıcılar tarafından 'ancak akıllıların görebileceği' giysi giydiğine inandırılan üryan hükümdara benzerler. Ahlak geçirmez Anayasa'nın hiçbir yararı olmaz.

Doğru Ahlak süzgecine sahip olmayan Anayasa'nın da yararı değil, zararı olur.

Doğru Ahlak kurallarının bağlama noktası ilahi sevgiden kaynaklanan 'insan onuru= insan değeri'dir. Anayasa'da insan onurunun kaynağının ilahi sevgi olduğunun belirtilmesi de zararlı değil, yararlı ve hatta zorunludur. Çünkü bu insan onuru herkese eşit olarak verilmiş, bağışlanmıştır. İnsanın temel hürriyeti ve insan hakları; 'insan onuru' ilkesinden kaynaklanırlar. İnsan onuru ilkesi ve eşitlik adaleti ilkesi'ni bize bağışlayan; Yaratıcı'dır. Kalpazanlar, sahte akçalarının gerçek; doğru akçanın sahte olduğunu iddia edebilmek için 'İnsan onuru'nun ilahi kaynaklı oluşu gerçeğine karşı çıkarlar ve Allah adının da Anayasa'da zikredilmesini istemezler. Oysa 'İnsan onurunda eşitlik ilkesi'ne karşı çıkışa izin verilemez, yoksa Allah'ın adını yasaklamak kimsenin haddi değildir. İlahi sevgi ehli karga değildirler, Laiklik İlkesi korkuluğuna onlar için gerek yoktur. Buna karşılık, bâtıl öğretilerle insan onurunda eşitlik ilkesinin ilga edilmemesi için; Anayasa'da şu il-

kenin yer alması gerekir: 'Türkiye Cumhuriyeti; İnsan onuru, insan hakları Hukuk devletinin temel ilkelerinden hiçbir dini, felsefî, siyasi görüşe ödün (taviz) vermeyen, demokratik ve Sosyal Hukuk Devletidir.'

İşte İlâhî sevgiden kaynaklanan Doğru Ahlâk ilkelerinin yürürlükte kalmaları için gerekli süzgeç bu ilkededir, yoksa 'İslam cephesi'ndeki titreşimlere karşı derhal devreye giren bir tehlike uyarısı sistemi olarak kurgulu ve kurulu 'Laiklik İlkesi' değil! İster İslâm adı kullanılsın, ister materyalizm gibi adlar; Hukuk ve Ahlak'ın ortak evrensel ilkelerini yürürlükten kaldırmak için kalpazan akçaları piyasaya sürülüyorsa, uyarı sistemi ânında devreye girmelidir.

Adaletin ikinci onsuz olmaz boyutu olan Hakkaniyet İlkesi de Anayasa'nın başında, temel ve değişmez ilkeler arasında yer almalıdır.

Anayasa'nın temel ve değişmez ilkeleri arasında sadece bu ilkelerin yer alması; birçok yurttaşın bu Anayasa'yı bir 'Rabbenâ, hep bana!' Anayasası olarak yorumlamalarını engellemez. Anayasa'da insan onuru ilkesi, eşitlik adaleti, hakkaniyet ilkesi ve alt ilkelerine yer verildikten sonra Dürüstlük İlkesi de mutlaka yer almalıdır ki, İnsan onurunda eşitlik ilkesi bir daha hatırlansın: herkesin insan onuru vardır ve hiç kimsenin başkasına zarar verme hakkı yoktur.

Bu husus, 1982 Anayasası'nda yapıldığı gibi, İnsan haklarını nisbileştirerek, özünü koflaştırarak 'Hak yok vazife vardır!' bâtil vecizesini Anayasa'ya yan yapıdan almakla olmaz. İnsan hakları mutlak hak olarak kalır, ne var ki, her birey ve her öteki de diğersinin, her berikinin insan onuruna- nisbi hak ilişkisi dolayısıyla değil Ahlâk'ın kesin emri dolayısıyla riayet etmek zorundadır.

Bu değer ve değer ilkeleri benimsenmedikçe Anayasa'nın iyi ve kusuruz hazırlanmış olmasının, kalıcılığının sağlanması bakımından ne yararı olabilir ki?

Anayasa, Dürüstlük İlkesini düzenler, toplumda 'en-nâmûs-u fîl – kaamus' dendiği gibi belki 'nâmus Kanun-i Esasî'dedir' de denir, ne var ki hayata geçemez. Hayata geçmesi için sadece bilgi şartları değil bütün yöneticilerde ahlak şartları da titizlikle aranmalıdır. Bunun için İlk öğretimden yüksek öğretimin sonuna kadar; zorunlu – din dersi değil – dinin özü demek olan Ahlak dersi okutulmalıdır. Hukuk ve Siyasi Bilimler Fakültelerinde bu ders 'Hukuk ve Ahlâk Felsefesi' dersi olmalı, Adalet Akademisi Programında da yer almalıdır. Ancak bunu yaparsak ve belki 15-20 yıl sonra emanetleri ehline tevdi edebilecek seviyeye gelebiliriz. Zannediyorum ki 'dindar nesil'den kastedilen de Doğru Ahlak Felsefesini benimsemiş nesildir.

Gelecek yazıda, 'gündem değişmemiş ise' yine Anayasa üzerinde düşünebiliriz. Şimdilik bir garip habere de değinelim: Doğru ise, AKP'li hanımlar, hakimler hariç, başörtüsü yasağının kalkmasını istemişler. Fesübhanallah! Hakim hanımların inançlarına göre yaşama hürriyetleri yok mudur? Başörtüsü hakim tarafsızlığını ihlâl eden bir görünüm müdür? Bu bir taviz değil mi? Ne dersiniz ey gerçek Azizan?

05.05.2012

Klonlanmış Anayasa'ya hayır

Biyoteknik yöntemler ilerledi. "Kötü" de teknik yöntemlerden yararlanır. Bu yöntemlerden klonlama tıbbî alandan önce kanunlaştırma alanında "Kötü" tarafından kullanılmıştır ve kullanılmaktadır. Bundan dolayı, kudemâ böyle bir durumda "eski hamam, eski tas" derlerdi. Bir de "Gülsüm'lü" bir deyim vardı ki aziz Gülsüm hanımları incitmemek için kullanılması tavsiye edilir.

"Eski Hamam"ın sadece tellâkları değişir de Hamam'ın içinde geceleri "cinler cirit oynamaya" devam ederlerse, tellâkların değişmesinin pek de yararı olmaz. Hele derin devlet ehli (cinler) ile tellaklar işbirliği halinde iseler! Yeni Anayasa'nın, eskisinin Başlangıç bölümünden parça alınarak klonlama yöntemiyle meydana getirilmesi halinde ne yararı olabilir ki?

Esasen ömrü de klonlanmış koyun "Dolly"ciikten uzun olmaz.

Klon- Anayasa'yı dünyaya getirecek "gelin"ın babasının imam olması da, kubbesi tamam olsa bile, çınçınlı hamamı tekin kılmaz.

Tekin Anayasa, Demokratik ve Sosyal Hukuk Devleti Anayasası istiyoruz. Cinler için "kapalı – cirit salonu" değil!

Evvel zaman içinde, kalbur saman içinde, Müslüman dedelerin beşiğini tangır mıngır sallayıp ninni söyleyen torunlar, şimdi nağme mi değiştirdiler? Terimler anlam mı değiştirdi?

Kemalist ne demek? Muhafazakâr ne demek ola? Aklımız, fikrimiz Allah'a emanet!

Yetmişli yıllarda bir öğrenci bana gelip sorgulamıştı:

- Tutucu musunuz?

Ben de şu cevabı vermiştim:

- Tutulana göre değişir !

Gerçekten de öyle değil mi?

Muhfazakârlık'dan kastedilen Habl-i İlahi ve Urvet-ul Vuskaa'ya, diğer deyişle "iki çok değerli emanet"e sıkı sıkıya sarılıp bırakmamak ise, Kur'an-ı Kerim'in ve Kur'an-ı Nâtık'ın kadrini bilmek ise, eyvallah! Neoconlar'ın ipini tutmak ise hafazanallah!

Habl-ul-metîn-i ilahi; Urvet-ul Vuskaa (sağlam halka)ya bağlıdır ve çözülmez. Urvet-ul Vuskaa, Resul-i Ekrem (s.a.) ve Ehl-i Bey'tidir. Urvet-ul- Vuskaa'yı sıkı sıkıya tutmayanların yol yitirdiğini ve onları kurtların kaptığını çok gördük; ondo-kuzcular'a Yehova tanıklarına katılanlar gibi!

Gir sürüye kurt kapmasın gel kuzucağım / Sonra Yâr'dan ayrılırsın vah yavrucağım! (Ziya Paşa merhum)

Mü'min'in değişmez şîârı vardır. Bu şîârı değiştirerek Allah'ın ni'metlerini Allah ile birlikte -hâşâ – eşit değerler imiş gibi zikretmek ve haykırmak insanı yanlış yollara saptırabilir. İsa (a.s.) bu tehlikeye karşı uyarıyor ve "**Sadece bu ni'metleri ih-san edeni dileyin!**" diyordu. İslam'ın son tebliği de başka bir şey söylemedi. Uyabiliyor muyuz? Uyabiliyor muyum?

Güzel âşık! Cevrimizi çekemezsin demedim mi?

Çekenler varsa ne mutlu onlara! Bize de dua etsinler! Biz, ne anlama geliyorsa acaba "Kemalist" mi olduk? Cihan Aktaş

Hanım, içime su serpti, Taraf'daki yazısında benim de "değişmeyenler"den olduğumu söyledi. Hüsn-i Şehadeti için çok teşekkür ederim. Ancak, "Kemalist" olmadımsa, "Kemal" yolunda ilerleyebildim mi? Heyhât! Bir "özeleştirî" yapmak gerekirse: -Kemalist olmadık, belki çoğunlukla part-time Müslüman olduk. Umre'de, Harem'de, Medine'de Harem'de müslüman oluyor, dönüş uçağı alana inmekle, "yüzde ellibir, yüzde yirmi, yüzde on, yüzde ikibuçuk Müslümanım!" yaşayışına dönüyoruz. Bu durumda "muhafazakârlık" a ortak bir anlam vermemize imkân var mı?

Doğru Ahlâk, "Muhafazakârlık" mı demektir? Estetik alanı, Etik'in emrinden bağımsız mıdır? Asla ve hâşâ! Güzel'in Rabbi de Allah'dır. Allah'ın sıfatları (Esma-i Hüсна) arasında ilişki de, karşıtlık da olamaz. Ahlâk'ın kesin emri, Yokluğun sesi değil, Rabb'in buyruğudur. Şu halde Doğru Ahlak'a aykırı bir san'at eserinin ancak "göz boyama" ya baş vurularak "güzel" olduğu ileri sürülebilir.

"Doğru Ahlak"ı, savunmak da -bir zamanlar övgü olarak kullandıkları "Kemalist" sıfatını kullanarak cevaplandırılmaz. Ahlak'ın kesin emri dışında bir yasak getirmeyen Müslümana yergi anlamında "Kemalist" denemez. Aşırıya gitse bile "Kemalist" değil, "antikemalist" olur.

Şu halde iyi bir Anayasa'ya erişmek istiyorsak, önce insan onurundan ayrılmaz bir bağış olan "temel insan hürriyeti"-ni (asl-i ibahe) belirttikten sonra, bütün insan ve canlıların ve gelecek nesillerin yaşama hakkına da bireyin riayetini sağlamak için, düşünce açıklama hürriyeti'ne sınır getirmemek, ne var ki "eylem" hürriyetinin Dürüstlük İlkesi ve alt ilkeleriyle sınırlı olduğunu belirtmek gerekir. İnsan şöyle dursun, hayvanlara zulmedilmesine **"Önce insan! İnsan demek de ben demek ulan! Benden sonra da tûfân!"** aymazlığıyla seyirci ka-

lan bir yönetim Hukuk Devleti yönetimi olamaz. Pozitif Hukuk'un varsayımlarıyla zulmü adalet yapma hokkabazlıklarının uzun vadede beş paralık değeri yoktur. Ehl-i hal' ve akd'e arz olunur!

Gemi'nin çok güzel ve kusursuz bir plânının çizilmesi; Anayasa hazırlanması demektir. Ancak bu plâna uygun bir yapılanma da gerekir. Bu da yetmez: Hukuk Devleti seffinesinin –bir süre önce İtalya'da olduğu gibi– kayalıklara çarpıp batmaması için, hem bilgili, hem sevgi Ahlâkına sahip kaptan ve mürettebata gerek vardır. Bunun için de kaptan ve mürettebatda bilgi ve ahlak şartlarının aranması zorunludur.

Bu hikmet en geç Eflâtun (Platon)dan beri söylenir. Ne yazık ki bir yığın herzevekil de derhal: "bunlar diktatörlük özleyenlerdir!" diyerek hücumla geçerler - **İstiyorsan ki kırılışın bâl-ü per/ Koy Felâtun'u, oku Mîrim: Popper!**

08.05.2012

Sorumluluk bilinci = Vicdan

Sevgi ehlinin sorumluluk bilinci yaptırım korkusundan değil, Sevgili'yi kırmama ve o'nun yakınlığından yoksun kalmama endişesinden doğar. Sevgi ne kadar yoğun olursa bu endişe de Sevgi'nin ayrılmaz bir boyutu olarak o kadar yoğun olur. Takvâ budur. Gerçek Hukuk Devleti'nin ölçütü Neml (Karınca) suresindedir: Süleyman Devleti; kasden karıncaya dahi zarar vermeyen düzenin adıdır. Emîr-ul-mü'minin "Kur'an-i Nâtık" olarak: Dünya'nın servet ve iktidarını sağ elime verip devamı için şu yerdeki karıncacığının ağzında taşıdığı dane-yi çekmemi isteseler, andolsun Allah'a, bunu yapmam!" diyerek Neml Suresi'ni yorulmlamıştır. Yine "**hayvanlardan ve çevreden sorumlusunuz!**" buyurmuştur. Bu yoruma âgâh olan bir gönül eri de "**kimseyi dil-teng-i âzâr etme, Sultanlık budur/kalb-i mûru tahtgâh eyle, Süleymanlık budur!**" demiştir (Nazîm). İşte gerçek Hukuk Devleti'nin ölçütü (kıstası) buradadır: Süleyman tahtının karıncanın gönlünde kurulması!

Şirazlı Sâdi de Tûs'lu Firdevsi'den alarak bu ölçütü tekrarlar: - **çi huş goft Firdevsî-i pâk-zâd / ki rahmet ber-ân türbet-i pâk bâd!/ Mâyâzâr mûrî ki dâne- keş'est/ ki cân dâred ô cân-i şirin hoş est** (temiz yaradılışlı Firdevsi ne güzel söylemiştir, onun temiz toprağına rahmet insin: -Dane çekip götüren karıncayı inciltme, canlıdır ve can her canlıya tatlıdır- Bûstân Kitabı'ndan)

10 Mayıs'da Safranbolu'da idim. Dönüşde Taraf'ın "Telesiyej"indeki "Batı uygarlığının son hayvan meزالimi....." ha-

berleri içimi yaktı ve Kant'dan nakledilen: "Hayvanlara karşı hiçbir dolaysız görevimiz yoktur, amaç insandır, hayvanlar araçtır" meâlindeki hezeyanlar da beni sarstı. Spinoza'yı benzer bir hezeyan dolayısıyla gönlümden çıkarmıştım, Kant da bunları eleştirmek için başkalarından nakledip sonra eleştirmediyse onu da çıkarmam gerekecek! ⁽¹⁾

Alman Anayasası, 1947-1949'larda yaşanan ve 1960'lı yıllara kadar süren "Alman Baharı"nın ürünüdür. Bu anlamda bahar, takvimlerin bahar dönemiyle eş anlamlı olmayıp "toplumda evrensel Tabii Hukuk bilincinin uyanışı" demektir. Bir zamanlar uyarıcı bir paradoks olması niyetiyle: "Tanrı ve insanlar önünde sorumluluğumuzun bilincinde olarak...." ibaresiyle başlayan Alman Anayasası'nın; "yeryüzü Anayasaları'nın en İslamisi" olduğunu söylemiştim. Ne var ki "Sağlam Kaya" üzerinde değil "Fay kırığı" üzerinde yapı kurulursa, güzel Anayasa kağıt üzerinde kalır ve sapma açısı gitgide büyür. Alman Anayasası bir Alman baharının ürünüydü, yazık ki bu bahar sürdürülemedi, sürdürülebilmesi için, "Tanrı'yı **Pozitif Hukuk bir varsayımı olarak kabul etme**" inhitatını önlemeleri gerekirdi.

1961 Anayasası bir bahar mevsiminde mi dikildi? Yazık ki hayır! 27 Mayıs 1960 bir bahar başlangıcı değildi. Bu anlamda baharın; köfte baharı, karnıbahar, fecr-i kâzip, Dostoyevski'nin "Beyaz Geceler'i, yalancı bahar, pastırma yazı vs. gibi kavramlarla benzerliği yoktur. Maalesef Arap baharı da 27 Mayıs 1960'la başlayan dönem bizim için ne kadar "Türk baharı" ise o kadar Arap baharıdır. Hukuk Devleti ağacı milletlerin gerçek bahar yaşadığı sırada dikilir. Noel Baba kılığına girmiş eşkiyanın bacamızdan dalarak ocağımıza incir fidanı bağışlayacağı hulyasıyla, karakışı, yaşarken plastik veya kök-

1- Daha bu hususu tesbit edemedim (2013)

süz ağaç dikmenin ne yararı olur? Sonuç: "**çıkıttım incir dalına/ orda yedim ayvayı!** dahi olabilir. 1982'den beri köşede duran çakma ağacın suyu mu çıktı? "**Aslı sabit, (ölümsüz) meyvele- ri insanlığa uzanan Kutlu Ağaç**"tan bir dalcık alıp ocağımıza dikme bilinci bizde uyanmışsa bahar gelmiş değil midir?⁽¹⁾ Bu bahar kendiliğinden gelmez. Bunu beklersek, "**kara tâli'imle yine bu yıl da / Baharı beklerken yaz geldi geçti**" diye terennüm ederiz. (Merhum Rıza Tevfik)

Bize "türâb-i Kerbelâ'dan yoğrulmuş bir câm içinde âb-i hayat" sunuldu. (Leb-i uşşâka sundun öyle bir câm/ki yoğrulmuş türâb-i Kerbelâ'dan)⁽²⁾ Kimimiz suyu boşaltıp "câm"ı yoğurt kâsesi yaptık, kimimiz "antika" olarak sakladık, kimimiz "kabin önemi yok" diyerek yere çalarken suyu zayi ettik, böylece eğri büğrü kaplardan bulanık su içmeye mahkum olduk. Allah önünde sorumluluğunun gerçekten bilincinde olan bir kimse, câma ve suyuna birlikte talip olanlara iftira etmekle hiçbirşey kazanamaz. Yarası olan gocunsun ve gocunduktan sonra da kendine gelsin! Gelmiyorsa, Arasat'da sümüğünü çekerek ağlamaya hakkı yoktur. Cehennem Hastahanesi yönünü gösteren levhaları izlesin!

-Hukuk Devleti'nde mi yaşamak istiyoruz, Kurtlar Vadisinde mi? - Duruma göre! Ilımlı tarafından! Ben üstte olduğumda Kurtlar Vadisi, ben altta olduğumda Hukuk Devleti! -Şu halde çoğunluk oyuyla "altı kaval üstü şeşhane" bir Anayasa hazırlanacaktır.

Ne dersiniz? Böyle mi olmalı ? "Elbette böyle olmalı" Bahar dediğin budur işte!" diyen "zemheri zurefası" toplumlarına daha bilinçlenme cemrelerinin ilki dahi düşmemiş iken

1- Şener Şen'in filmlerindendir.

2- Samih Rıf'at'ın şiirine Yahya Kemal'in naziresinden

beyazlara bürünerek kollarını sıvayabilirler ve -karakış sürerken- komşuda bahar temizliğine gönüllü yazılabilirler. Teennî Rahman'dandır, aman dikkat! Salih (Tuna) Kardeşin benzetmesiyle, "ıflah olmaz kalça çıkığından muztarip ortopedik muhafazakar kıvrımlarıyla" özlediğimiz Anayasa hazırlanamaz. "Zügürt Ağa", arnavut kaldırımı üzerinde tokyoyla yürümek zorunda kaldığı için masumca kıvrıyordu.⁽¹⁾ Doğru anlamıyla "demokratik ve sosyal Hukuk Devleti"ni kuralım ki kimse hayat yolunda yürürken yoksulluk sebebiyle kıvrıma mecbur kalmasın!

12.05.2012

1- Şener Şen'in filmlerindendir.

Başkanlık düzeni

Başkanlık düzeninin iyi sonuçlar verebilmesi için, önce toplumda Hukuk ve Ahlâk'ın ortak, evrensel, değişmez ve vazgeçilmez ilkelerinin bilincinin yükselmesi, böylece 'seçmen'lerin seviyesinin yükselmiş olması gerekir ki, seçilen de emaneti yüklemeye ehil bir yönetici olsun.

Seçmenlerde belirli bir dili bilme, okuyup yazabilme, bir ölçüde malvarlığı sahibi olma gibi şartlar aranamaz. Seçme bir insan hakkıdır. Çünkü insan onurunu koruma temel amaç olduğu bir gerçek Hukuk Devleti içinde yaşamak eşitlik ilkesi gereğince herkesin hakkıdır. Bu hakkın kullanılması ancak temyiz kudreti yokluğuyla, reşit (ergin) olmama dolayısıyla, o ülkede geçici bulunan bir yabancı olunması dolayısıyla, bir de kanunla belirtilen 'yüz kızartıcı' suçlardan biriyle mahkûm olma halinde ve suçun ağırlığına göre belirli bir süre için veya ömür boyu engellenebilmelidir. Bu hallerin dışında, seçmenin sağduyusuyla (akl-ı selimiyle) Hukuk Devleti içinde yaşama hakkının bilinciyle, 'iyi'yi seçeceği düşünülür.

Ne var ki, 'kötü'nün elleri de armut toplamaz. İnsanlığa Rabb'in inayet ve rahmetiyle verilen yanılmaz başkanlarının örnek yönetimlerinden sonra, yabancılaştırma ve beyin yıka-ma hokkabazlıklarıyla toplumda uyanan iyi ve kötüyü ayırt etme bilincini tekrar karartır ve başkanlığı sultanlığa dönüştürür.

Başkanlık ile 'padişahlık' arasındaki şekli fark, başkanın seçimle başa gelişi'dir. Bunun da böyle olması gerekir. Nitekim sevgi elçilerinden birine 'başkanlık' görevi yine halkın onayıyla, biatıyla verilir. Yesrib halkı Resul-i Ekrem'e (S.A) bi'at etmeseydi, onun risalet ve nübüvvetine zarar gelecek miydi? Aslâ! Ne var ki Yesrib 'Medine' (Medinet-un – Nebi) olmayacaktı.

Kudüs ve civarındaki halk da yanlış yola girdiklerini idrâk edince 'nebi'den başkanlık adayı göstermesini istediler. **Tâlût, Dâvûd, Süleyman** ardarda 'başkan' olarak örnek Hukuk Devleti'ni kurdular ve insanlığa örneği gösterdiler. Ne var ki, **Süleyman**'dan bir süre sonra **Süleyman asâsı** ile simgelenen devlet düzeni içine **Dâbbet-ul-Arz** fesadı girdiği ve bu 'derin devlet'in, Hukuk Devleti'nin içini boşaltarak çökerttiği görüldü. (Kuran-ı Kerim)

'**Medine-t-un-Nebi**' de aynı şekilde çökertildi. Halk irade serbestisini, seçim yetkisini, bencil menfaat hırsı yönünde değil, temel değerler yönünde kullansa idi, kırk yıl geçmeksizin saltanat düzenine mahkum olmayacaktı.

Seçme hakkında 'genellik ilkesi' hakimdir, ancak, 'seçilme' bir hak değil, bir görev üstlenmedir. Ehli ve liyakatli olana yüklenen bir emanettir. Seçilme şartları titizlikle belirlenmez ve halk da bu konuda duyarlı davranmazsa, Resûl-i Ekrem'in (S.A) buyurduğu ve **Montesquieu**'nün de –muhtemelen bu kaynaktan alarak- söylediği gibi, toplumlar lâıyk oldukları yönetimle yönetilirler.

Amerikan toplumu için de böyledir. Toplumda daha Hukuk Devleti'nin elifbasının başında gelen: İnsan onurunda eşitlik ilkesi bilinci dahi hakim değil iken, kendilerini Süleyman gibi gösteren ve belki de öyle sanan 'kurucu atalar', Başkanlık düzenini benimsediler. Ne var ki Amerikan düzeni hiçbir zaman gerçek bir Hukuk Devleti düzeni olmadı. Amerika'da Dab-

bet-ul-Arz; Süleyman kaftanı giydi, o kadar! 'Süleyman tah-tını sanki mâr almış', işte o kadar! Bayburtlu Zihni'ye rahmet!

Bizde de ânî bir değişiklikle başkanlık düzenine geçilmesi iyi sonuçlar doğurmaz. Her şeyden önce Anayasa'nın –demek oluyor ki 1982 Anayasası'nın– Süleyman kisvesi içine yerleşen Derin Devlet düzeni Anayasası demek olan Başlangıç bölümünü, yeni Anayasa'yı beklemeksizin, derhal kaldırmalıyız. Bu aynı zamanda bir deneme olur: Hukuk Devleti Anayasa-sı'nı, içine Derin Devlet yerleşmeksizin, yapabilecek miyiz? Yoksa ileride kurulacak Derin Devlet düzenine daha rahat ve güvenceli bir in, bir mağara mı hazırlayacağız? Kısa bir süre önce, 2007 seçimlerinden sonra bu denemeye teşebbüs ettik, derhal Derin Devlet ejderhası ateş püskürdü ve derhâl biz de gerilemek zorunda kaldık. **Çun ejdehâst der reh; aşk -est çun zümüröd / Ez berk-i în zümüröd hin def'i ejdehâ kon!** (Yol-da ejderha varsa, aşk da ejderhayı kaçırın zümürüt gibidir. Bu zümürödün ışımasıyla ejderhayı kaçır! - **Mevlevî-i Rûmî**)

Aşk (Sevgi) zümürödü; temel değer ilkelerinden ışımalıdır.

Bu ilkeleri Nasreddin Hoca'nın kar helvası gibi sonuçta ken-dimizin de beğenmeyeceğimiz şekilde çırpıştıramayız. Bun-lar, 'en kolayından başlıyoruz' diyebileceğimiz şeyler değildir. Anayasa'nın temel ilkeleri bölümü, Madame Tussaud'nun balmumu heykeller müzesi de değildir, imanla yaşamaları ge-rekir. **'Ki aşk âsân nümûd evvel, veli oftâd müşkil-hâ'** (Hafız-ı Şirazi): Aşk önce kolay göründü, sonra müşküller ortaya çıktı.

Bu toplum şartları içinde Başkanlık sistemine ânî geçiş iyi so-nuçlar doğurmaz. Her şeyden önce Meclis'de, Hükümet'de, sevmediğim bir kelimeyle: Yargı'da, bilgi ve ahlak şartları içinde, ortak ve evrensel değer ilkelerinin ahlaki eğitimini de sağlamak için, bu ahlak, öğrenim hayatının her sınıfında mecburi ders konusu olmalıdır. Belki bu başlangıçtan (15-20

yıl) sonra Başkanlık düzenine geçilmesi için açık kapı bırakılabilir. Bu arada, Cumhurbaşkanı'nı halkın seçmesi usûlü yeni Anayasa'da da alıkonur ve seçilme şartları titizlikle belirlenirse, Cumhurbaşkanının 'hakemlik' yetkileri arttırılabilir. Ne dersiniz ey gerçek Azizân?

15.05.2012

Anayasa'da Millet ve Vatan kavramları

Anayasa'nın evrensel, değişmez, temel ilkeleri; Hukuk Devleti'nin 'sağlam kaya'sıdır. İnsan onurunda eşitlik ilkesini bilinçli ve içten benimseyenler; bu temel ilkedен doğmayan aykırı kurallara Anayasa'da yer vermezler.

1982 Anayasası'nda ve daha önceki Anayasalar'da da bilinç ve içtenlik eksikliği, Anayasa'nın 'tasarım'ını bozmuş, bu tasarıma göre kurulan yapılar da daha sonra yıkılma tehlikesine maruz kalmıştır.

Bu tehlike şimdiye kadar eşitlik ilkesine aykırı olarak bir halkın diğer halklara üstünlüğü aykırı ve temelsiz ilkesine Anayasalar'da yer verilmesinden doğuyordu. Şimdi de Anayasa'da 'Türk' adına hiç yer verilmemesi gerektiğı ileri sürülüyor. Bu düşünceler de ilerisi için haklı endişeler doğuruyor.

'Türk' kelimesinin Anayasa'da hiç geçmemesi isteğı, 'Ulusların kendi yazgılarını belirleme hakkı' gibi, üzerinde düşünülmesi gereken bir hakkın varlığı iddiasından doğuyor. Böyle bir hak gerçekten de 'insan onuru' temel değer ilkesinden ve tabii bir süreç sonucunda doğmuş mudur? Yoksa temelsiz bir kurgu, bir yapı mıdır?

Kanaatimce her insanın Hukuk Devleti düzeni içinde yaşama hakkı tartışılmaz bir insan hakkıdır.

Ne var ki, 'Hukuk Devleti düzeni olsa bile , içinde yaşadığım düzenin yöneticileri tamamen benden olmadıkça, başka bir

halk topluluğundan olan kimselerin yönetiminde yaşamak benim için zillet demektir, zalim olsun, benden olsun!' şeklin-
de ifade edilebilecek bir insan hakkı yoktur.

Muhammed İkbâl doğru söyler, **Henûz ez kayd-i âb-o gil ne-rostî/ Ke gûyî rumîyô tûrânîyem men!/ Men evvel âdemî bî-reng-o bûyem/ Pes ez ân hindi yô îrânîyem men!** (Daha su ve çamur kaydından kurtulmuş değilsin ki, kavmiyetçilik gü-
düyorsun, ben rûmlu veya tûranlıyım diyorsun. Bense önce renksiz – kokusuz (sâf) insanım, sonra hindli ve İranî'yim!

Bir ülkede çeşitli diller konuşan çeşitli halk toplulukları ya-
şıyorsa yapılacak şey demokratik ve sosyal hukuk devletini
kurmak ve hiçbirine tepeden bakılmamasını sağlamaktır,
yoksa bu topluluğu ve ülkeyi parçalamak değildir.

Resmi dil; çeşitli anadillerin konuşulduğu ülkelerde bir or-
tak dil kabul edilerek farklı halk topluluklarının anlaşmasını
sağlamak içindir. İran'da resmi dil Farsça, Irak'da, Suriye'de,
Lübnan'da Arapça, Türkiye'de Türkçe'dir.

Resmi dilin Türkçe olması hiçbir vatandaşın insan onurunun
ihlâli anlamında, eşitlik ilkesinin ihlâli anlamında alınamaz,
meğer ki Anayasa'da '**yasak diller**' kavramına yer verilmiş ol-
sun ve ana dili kullanmak, konuşmak, yayın yapma, öğren-
me hakları -1982 Anayasası'nın ilk şeklinde olduğu gibi- ihlâl
edilmiş olsun.

Şu halde hazırlanacak Anayasa'da '**Vatan, Millet, Resmi dil**'
kavramlarına yer verilmelidir. Nasıl yer verileceği konusun-
daki düşüncemi aşağıda açıklayacağım, önce şunu belirtmeyi
daha önemli görüyorum: 'Ulusların kendi kaderini tayin hak-
kı' gibi uyduruk bir hakka Anayasa'da yer verilemez.

'Vatan' ve 'Millet' kavramları için Anayasa'da şöyle bir mad-
denin yer almasını teklif ediyorum:

'Vatandaşların tümü Millet'i oluşturur. Ülke de bu Millet'in ve bireylerinin ortak vatanıdır./ Millet içinde dil ve din farklılıkları gibi özellikler devlet tarafından bir halk topluluğunun diğer halklar üstünlüğüne gerekçe kılınamaz/ Yukarıda değinilen farklı özellikler, 'Millet'i ve 'Vatan'ı bölmeye de asla gerekçe kılınamazlar.

Resmi dil konusunda da Anayasa'da şöyle bir maddeye yer verilebilir.

'Resmi dil Türkçe'dir/ Resmi dil ilkesi, ana dillerin öğrenilmesi, öğretilmesi, konuşulması ve bu dillerde yayın yapılmasına engel olacak şekilde yorumlanamaz.'

Gündemde mutlaka ele alınması gereken yeni bir konu belirmezse, bir süre ve belki iki üç yazı daha Anayasa konusu üzerinde durmak istiyorum. 'Vatan, millet, resmi dil, ulusların kendi kaderini belirleme hakları' konularında -benim e-posta adresim açılırsa- gerçek Azizan'ın görüşlerini bekliyorum.

19.05.2012

Dünya ve Türkiye

".... Dünya, Türkiye'nin Ortadoğu'da bir istikrar mevzi'i olmasını," dindarlıkla demokratiği birleştirmesini, hukuka saygılı olmasını bekliyor...du, bu noktadan uzaklaştıkça da eleştiriler artıyor. Çalkantılı bir Türkiye bütün dünyayı sarsar. İktidar yeniden hukuka, demokrasiye, barışa, ahlâka, vicdana doğru dümen kırmazsa her an belâlı kırılmalar yaşanabilir bu ülkede. Siyasi bir iktidar adaletten ve vicdandan uzaklaştı mı bunun mutlaka toplumsal bir bedeli olur. O bedeli ödemeye fazla yaklaşıyoruz. Bunu önleyebilmek için de vicdanlı dindarların yardımı gerekiyor." (Ahmet Altan, Taraf, 19 Mayıs 2012)

İyi niyetle yapılan bir uyarı olduğunda şüphem yok. Ancak, bu uyarı "Dünya" adına yapılmış bir uyarı değil! Çünkü maalesef Türkiye sınırları dışında adaletin hakim olduğu cennet bir dünya yok! 1839-1870'lerde de yoktu. İçteki kötülüklerden bunalana komşunun tavuğu kaz görünür. Bir de komşunun gerçekten kaz sürüleri varsa! Komşudan ödünç kaz yumurtası istenir. Kuluçkaya "yatırım" yapılmaz da âfiyetle yenirse, komşu da derhal mürekkep faiziyle bin yumurta ister, ardından Dûyun-i Umumiyye, IMF vs. gelir. Biz bunları yaşadık. Bizden yüzyıl sonra da, AB'den kaz yumurtası almakla yetinmeyip doğrudan doğruya kaz çiftliğine ortak gösterilen komşumuz Yunanistan yaşamakta. Allah kurtarsın. Şu halde AB; ne uluslar arası alandaki tutumuyla, ne üyelerini iç düzeninde, maalesef dünyaya örnek alacak veya "iyi yeni dünya"yı

temsil edecek bir durum da değilken, AB'nin bütün eleştirilerini haklı görebilir miyiz? (To-râ gaafil omîd-i gam – küsarî-hâ ez Efrenğ – est?/Dil-i şâhin ne – sûzed behr-i an morgî ke der çeng- est) (M. İkbâl) (-Ey gaafil! Gamını, sorunlarını gidermesini Batı'dan mı beklersin? Şâhin, pençesine geçirdiği kuşa acımaz)

Şu halde "iyi Yeni Dünya", Halûk'un oradan "bol bol ziya kucaklayarak getirmesini" babası Tevfik Fikret'e uyarak boş yere beklemekte olduğumuz ABD midir? Heyhat! **Men direm nûkhet-i zûlfün getire Bâd-i Sabâ / O geder sür'at ile katlime fermân getirür.** (Tebrizli Remzi Baba) .

Neoconlar mı "iyi yeni dünya"nın sözcüsü olmalı? Elbette Ahmet Altan da bu soruya olumsuz cevap verir.

Yoksa El-Kaaide'den mi fâide umalım? Heyhat! Bekri Mustafa'yı imam yapmak evlâdır! Bekri Mustafa, bir yoksul cenaze-si için zorla imamlığa geçirilince, cenaze namazını kıldırıldıktan sonra merhumun kulağına fısıldamıştı: - "Göçmüş olanlar sana dünyanın halini sorarlarsa, -bekri Mustafa İmam olmuş! de , gerisini anlarlar!" Bir ay kadar önce, Ticaret Üniversitesi yakınlarındaki kabrini ziyaret ederek bu sözü dolayısıyla rahmet diledim. Şimdi Bekri Mustafa'ya da hasret kaldık, Bekri Mustafa'dan sonra gelen cinci Hocalar asrımızda çoğaldı.

Önceki hafta Safranbolu'da ünlü Cinci Hoca'nın yaptırdığı AVM ve Fitness Merkezi (Hamam)ını ibretle temâşâ ettim. Yanılmıyorsam, keyfini de sürememişti. Hüküm Allah'ındır.

Sözün kısası: Önce Hakk'ı aklıyla bulmak ve tasdik etmek gerekir, sonra da "dünya ne derse desin" Hakk'ın yolunu tutmak!

Ne var ki, iyi niyetle yapılan eleştirilere ve öğütlere de kulaklarımızı tıkamamalıyız.

Şu halde bakalım, iktidar, ne yöne dümen kılmalı imiş? Hukuk, demokrasi, barış, ahlak ve vicdana! Ancak, kaptan köşkünde olanların bu kavramların tanım ve içeriğinde (tarif ve muhtevasında) anlaşmaları gerekmez mi? Hele bir de "Dünya" dan gelen çelişkili veya taban tabana karşıt öğüt ve komutlar ? İster istemez şu öğütü tutmamız gerek: Ehl-i butlânın sözün tasdik eden, âdem midir?/Hakk'ı tut, istersen hasım olsun bütün alem sana!

"Hakk"ın ölçütüyle bu kavramlara bakarsak: Hukuk'tan maksad Pozitif Hukuk değil, evrensel ahlakın da yaptırımli temel ilkeleri olan evrensel Tabii Hukuk'tur. Demokrasi: halkın bu temel ilkeleri de değiştirme gücüne sahip olduğu ileri sürülüp de halk adına yöneticilerin bu ilkeleri yürürlükten kaldırdığı bir düzen veya çoğunluk diktatörlüğü değil, yöneticilerin seçimle başa geldiği ve saydamlık ilkesinin yürürlükte olduğu yönetim biçimidir. Barış, Pax americana zorbalığı değil, ilahi sevgi ve ilahi sevgiden doğan sorumluluk bilincinin sağladığı barıştır.

Vicdan da Allah'ın sevgisini yitirme endişesinden doğan sorumluluk bilincidir.

"Dünya", kavramlara Hakk'ın ölçütüyle anlam vermekte uzlaşsa idi, esasen sorunlarımız hiç değilse yarı oranda ortadan kalkmış olurdu.

Ahmet Altan'ın son cümlesini hiç yabana atmamak gerekir. "Vicdanlı dindarların yardımı gerekiyor". Efsûs ve heyhât! "Vicdanlı dindar nesil yetiştirmek istiyoruz" dersek de kıyamet koparılmayacak mı? Koparılmadı mı?

Ayrıca, "vicdanlı dindar"ların sesi de artık, eskisi kadar kolayca yukarılara ulaşmıyor. Böyle olunca da emanetleri ehli-ne tevdi etmede ahlak şartına riayet edilmeyip "Pragmatizm"

adı altında "oportünizm" rağbet görmeye başladı. "Muhafazakar", "dindar" sayılıyor, vicdan aranmıyor.

Ahlak şartına riayet edilmesi gerektiğini söylerken, "iktidarın dümen kırması gereken ahlak" kavramını Hakk'ın ölçütüyle belirtmeyi unuttuk:

Vicdanı olmayanın, Allah'ın sevgisinden yoksun kalma endişesi olmayan pervasızların dilinde ahlâk, sadece boş bir terimden ibarettir. Dümende iken kaptanın kafasını karıştırıp yanlış yol gösterir, geminin batma tehlikesinde olduğunu görünce de "yiğitliğin onda dokuzu kaçmak, sonuncusu da derhal kaptanı itham etmektir" kuralına uyarlar. Ahlak nedir? Allah ile sevgi ilişkisine girip bu ilişkiyi korumak için de kimseye zulm etmemektir. Gelecek nesiller dahil! Hayvanlar dahil! "Eyvallah!" diyene selam olsun! İnkâr edenler bizden ırak olsun da gafillere sultan olsun!

22.05.2012

Rabbe yöneliş

Regaaib; Rabb'e yönelişler midir? "**Ve ilâ Rabbike fergab**" (İnşirah suresi).

Rabbi'ne yönel! Masiva-dan yüz çevirmek ve Rabb'e dönmek!

Bu yıl Regaaib gecesı 24/25 Mayıs gecesine rastladı. Benim düşünceme göre; Resûl-i Ekrem'in (S.A) güneş yılı hesabınca doğum gecesı! İrtihali de 25 Mayıs sabahında idi (569-632). İnşaallah hayırlara vesile olur.

Allah bir insana iki gönöl vermemiştir (Ahzab,33/4). Aynı gönölü "iyi" ve "kötü" arasında paylaştırmaya çalışan veya gönölünü nöbetleşe "iyi"ye ve "kötü"ye kiralamaya kalkışan, akl-ı selim ve kalb-i selim işbirliğini bozduğu için bunalıma düşer. "Gecelik entarimi, pijamalarımı giydiğimde müslümanım, kamusal alanda hâşâ!" diyenler, bu bunalıma adaydır. "Şizofreni"ye kadar yolu vardır.

Aynı gönöl melek ve şeytana kiraya verilemez. "Devre-mülk" olarak da verilemez. Lâiklik ilkesini kasden yanlış yorumlayanlar, "—ne demek bu? Gönölde devre-mülk sistemi anayasal zorunluluktur, işe gidiş ve dönüş de dâhil olmak üzere bütün iş seyahatlerinde ve gece de olsa kamusal alana çıktığında gönölünü benim gösterdiğim kiracıya özgülemelisin" derler. Oysa bu kiracı da bir kez girdi mi, postu serer ve çıkmamada direnir. Lâmekânı Hüseyin Efendi'nin öğüdünü unutmayalım: Evvel koma kim sonra çıkarması güç olur/Şeytan çeririsi hâne-i kalbe koyulunca!

Devre-mülk sistemiyle kalbimize yerleşme başvurusunda olanlar; evliya veya ulema giysisine de bürünmüş olabilirler. "Şeytan çerisi"nin de elbette "Kamufîlâj" fenninde mahareti vardır.

Laiklik ilkesi; "gönüllerde devre-mülk zorunluluğu" olarak anlaşılırsa, bu anlayışı benimseyen bir düzen, Hukuk Devleti düzeni olamaz. Bunu bilen inançlı hristiyanlar, Anayasalarına "gönüllerde devre-mülk" sistemini değil, "komşuluk hukuku gereklerine uydukça, başkalarının kira sözleşmelerine karışılmaması" ilkesini koyarlar. Ne var ki "kötü kiracı"nın güçlü avukatları vardır. Bir süre sonra, kendisiyle yapılan kira sözleşmelerinin eleştirilmesini suç saydırır, buna karşılık, "iyi"yle yapılan kira sözleşmelerini önleme kampanyasına girişilmesini "vatandaşlık ödevi", "militan demokrasi", "demokrasi'nin meşru müdafaası" gibi kılıflarla destekler.

Daha önce de söylemiştim: Anayasa'da "Laiklik", terim olarak değil –Merhum Hocam A.Fuat Başgil'in, Cemal Gürsel'e söylediği gibi– doğru özüyle yer almalıdır: **Türkiye Cumhuriyeti demokratik ve sosyal Hukuk Devletidir / İnsan onuruna bağlı insan hakları ve Hukuk Devleti'nin evrensel temel ilkelerinden hiçbir dini, felsefi, siyasi görüş karşısında taviz (ödün) vermez.** İşte bu kadar!

"Gönül"lerin tümünün gerçek maliki Allah"dır. Mekâna ihtiyacı yoktur, Mekân'dan münezzehdir, ne var ki mü'min kulu-nun kalbine sığacağını söyleyerek, insana sözleşme yapmada seçme yetkisi verir. Ortak kiracılık veya dönemli kira tekliflerini aslâ kabul etmez. Gönümüzün kira sözleşmesini kiminle yaptık? Yoksa kimseyle kira sözleşmesi yapmadık da gönümüzü kötülerin yol geçen hanı olarak mı vakf ettik? Kira sözleşmesini veya vakfiyeyi hangi evrak sandığında unuttuk? Evrakımız bilinçaltı bodrumundaki sandıkta mı? İlâhi sevgiye

vakf ettiyse ne mutlu bize! Ne var ki sözümüz doğru değilse, Hesap Günü'nde "kötü"yle yaptığımız sözleşme veya "kötü" cihetine vakıf senedi, Arşiv'den çıkarılır ve elimize verilir! Düşünelim, kötüye sözleşme veya vakfiye nüshası verdik de bulamıyorsak, gönlümüzün gerçek Malik'ine, Allah'a vekâlet vererek tahliyeyi sağlayabiliriz. **Hasbunallahu ve ni'mel Vekil, ni'mel Mevlâ ve ni'men -Nasîr!**

Bundan sonra da evi boş tutarsak –Hazret-i İsa'nın da uyar-
mış olduğu gibi– eve daha kötü bir zorba yerleşebilir. Şu hal-
de "tahliye"den sonra derhal temizliğini yapıp beyti ehline
teslim etmemiz gerekir. (İncil-i Şerif)

Zahirde komşu olanların gönüllerindeki kötü kiracılar veya
yol geçen hanı konaklayıcıları yahut fuzuli şâgiller, komşu
kavgasını körüklerler. Bu komşu kavgaları; mesela **Osman
Cemal Kaygılı** Merhum'un veya başkalarının tasvir ettiği
gibi, evlerden dolma tenceresi çıkartarak "**fıstık-üzüm bolca-
na-selâm söyle kocana!**" gibi "ulusal üstünlük söylemleriyle
nispet vermeler" raddesinde kalırsa gülünüp geçilebilir, ne
var ki gönüllere yerleşmiş "kötü"ler bu kadarıyla yetinmez,
kanlı komşu kavgalarını körüklerler.

Yahut göstermelik, danışıklı döğüşler tertip ederler; bizim
Hükümet erkânımızın da gürültüyü duyup –Nasreddin
Hoca gibi– sırtında yorganla seyre çıkması üzerine yorganı
kaparlar. Son yıllarda çok şükür bir yorgan edinebildik, "**şi'i-
lere karşı cihad**" söylemlerinin yorgan kavgasında kaptırırsak
çok yazık olur!

Kürt kardeşler de akıllarını başlarına toplasınlar. Şerr Mafiası;
yorgan kavgasına vekil sıfatıyla katılanlara sonuçta vaadetti-
ği vekâlet ücretini ödemez, onların da ayaklarını kurşunlata-
rak yorganlarını kapar.

Yorgan hürsüzları; şecaat arz ederken sirkatlerini söylerler."- Vantrolu"luk becerileri vardır, gasbettikleri evlerin pencerele- rinden, akıl veya gönül adına konuştuklarını ilan ederlerken, birden "şimdi de aklı-veya gönlü dinleyelim" diyerek yine kendi karınlarından konuşurlar.

"Uludere" olayının da yorgan kavgasına dönüşmemesi için gönüllerini İblis'e kaptırmamışlar sözlerini birleştirsin. Bura- da ben bir "özür bildirisi"nin ilk imzacısı oluyorum.⁽¹⁾ Özür dilemek için "kusurlu" olmak şart değildir, objektif sorumlu- luğun veya kınamanın ifadesi olarak da özür dilenir. Ne der- siniz gerçek Azîzan?

26.05.2012

1- Heyhat! Kimsenin haberi olmadı, bir iki kişi de tınmadı. (H.H.)

Ahlâk ve anayasa

Geçenlerde Yeni Şafak'ta Nevzat Tarhan Bey'in "teflon adamlar"ın çoğaldığı tesbiti yayımlandı: Yüzü kızarmaz olmuş kimseler! Bu gibilerin davranışlarıyla travmaya uğramışların tedavisinde belki musikinin, tasavvuf musikisi, klâsik Batı müziğinin yararı olabilir,

Ne var ki "teflon adamlar" esasen ne bu müziği, ne de tedaviyi isterler.

Ahlâk, Ruh Hijyeni, Ruh sağlık bilimidir. Aslında burada "Ruh" terimini değil de "Nefs" terimini kullanmak gerekir.

"Ben" mi demeli? Benlik mi demeli? Kişilik mi demeli? Ben bu yazıda "nefs" demeyi tercih ediyorum.

Anayasa, Ahlâk'a ilgisiz kalamaz. Anayasa'nın evrensel ve değişmez ilkelerinden olan Dürüstlük ilkesi (**honeste vivre**= Namuslu yaşama= âdil olma) ilkesi yaptırımlı bir ilkedir, uyulup uyulmaması "teflon adamlar"ın keyfine bırakılamaz.

Anayasa'da, Tabii Hukuk ve Evrensel Ahlâk'ın temel ve yaptırımlı ilkeleri olan insan onurunda eşitlik ilkesi, hakkaniyet ilkesi ve dürüstlük ilkesi, alt ilkelerine de atıf yapılmak şartıyla ve veciz biçimde yer almalıdır.

Hukuk Devleti; "Pozitif Hukuk'u olan Devlet" değildir. Adalet, Hakkaniyet Devletidir. Yöneticilerin ve bütün vatandaşlarının da bu ilkelere dürüstçe uyma, kimseye zarar vermemeye,

kimsenin güvenini kötüye kullanmama, başkasının zararına sebebiyet verince de giderme yükümlüleri vardır.

Hukuk Devleti içinde yaşama her canlının hakkıdır. Seçilen ve atananlarda "teflon adam" özelliği değil, "ârif ve bilge adam" özelliği aranmalı, emanetlerin ehline tevdi'i için seçilme şartları titizlikle tesbit edilmelidir. Kimseye "yakışır has-paya!" müsamahası gösterilmemelidir. Gösterilirse, bu "teflon adam", "akıllı ve dahi adam" ârif ve hakim olanlar ise "yö-netimden anlamayan biçare adam" diye nitelenir, toplumda ahlâk ve vicdanlı insanlar gitgide "kibrit-i ahmer" gibi nâdir olurlar, bunlar da kendilerini belli ederlerse "siyaset" edilirler, bu meydanda nice başlar kesilir, hiç olmaz soran!

1982 Anayasası, Başlangıç bölümüyle ilga edilen "Metin" bölümünde, doğru olarak: âhlâkı; temel hak ve hürriyetlerin genel sınırlama gerekçesi kılmış idi. 2001 yılında "Avrupa'ya uyum gayretleri" sırasında, Başlangıç Bölümü ilga edilecek yerde, bu doğru kural değiştirildi ve şöyle dendi: Bir temel hak ve hürriyetin sınırlanabilmesi için, ilgili maddede belirtilen sınırlama gerekçesine dayanılarak özel bir kanun çıkarılması gerekir!

Oysa bu yapılan "Kanunsuz suç olmaz, kanunsuz ceza olmaz" ilkeleri gereğince, sadece Ceza Hukuku alanında belki doğru olabilirdi, bu alanda bile "özel sınırlama gerekçesi" aranmayıp sadece özel cezalandırıcı kuralın "ahlâk" gerekçesine dayanması yeterli olmalı idi. Böyle yapılmadı ve böylece bilincinde dahi olmaksızın, Borçlar Kanunu'nun "sözleşmelerin; ahlâka aykırı olduklarında kesin hükümsüz olacakları" kuralı, Anayasa'daki temelini yitirerek param parça oldu. Şimdi "süs malzemesi " olarak, cansız ve içi samanla doldurulmuş bir şekilde yeni Borçlar Kanunu'nun 27. maddesinde Temmuz'dan itibaren sergilenecek. "Ufuk Güldemir" müze-

sine gidecek olan "temâşâperver efendiler", bu vitrine de bir atf-i nazar buyursunlar.

Buna karşılık, bu vitrine , bu değişikliğe rağmen kan ve canını Başlangıç bölümündeki "Derin Devlet Anayasası"ndan alan, capacanlı bir "kamu düzeni" kondu ki, BK. 19 ilga edilerek "kanun kuralı" kaydından kurtarıldığı için, "Ahlak" cansız kalırken, bu "canavar", sahiplerinin komutuyla sözleşme hürriyetini paralayabilecek!

Dinleyen olmayacak, yine de söyleyeyim: Anayasa'dan Başlangıç bölümü çıkarılmalı, Yeni Anayasa'da Ahlak ve Anayasa ilişkisi olması gerektiği gibi, belirlenmelidir: Değişmez ve evrensel ilkeler Anayasa'ya "Haminne temennisi" olarak konamazlar, bunlar Hukuk ve Ahlâk'ın yaptırımlı ortak ilkelelidir. "Ahlaka aykırılık", "zarar verme" kıtası (ölçüt) ile belirlenirken, kişinin kendi insan onuruna da zarar veremeyeceği ve yalnız yaşayan insanlara değil, gelecek nesillere de zarar veremeyeceği unutulmamalıdır.

"Cenin" in , uterus (rahim) çeperine tutunmuş embryo'nun (alâk), doğmadan öldürülmesi elbette ahlâka aykırıdır, meğer ki annenin hayatı tehlikede olsun!

Bu gibi tartışmalarda sükûnetle ve nezih bir üslupla düşünce açıklamak gerekir. "Kürtaj"a, annenin hayatı için tehlike söz konusu olmadıkça karşı çıkanlar, kimsenin hiçbir uzvunun bekçiliğini yapmaya hevesli değildirler, sadece "alak" konumuna gelmiş "embriyo"nun hayat hakkının bekçiliğini yapmaktadırlar. Bu mantık sahipleri, "küçüklerle ilişki kuranlar cezalandırılmalıdır" diyenleri de **"bir uzvun bekçiliğini yapmayın!"** diye uyarırlar mı? Fesûbhanallah!

29-05-2012

Her menfaat "Hak" mıdır?

"İnsanın, (menfaatine görerek) her istediği, insan hakkı sayılır mı? = Em lil- insâni ma temennâ?" (Kur'an-i Kerim)

İnsan onuru ve insan haklarının genel korunmasında birçok kişi- somut bir ihtilaf söz konusu olmadığı için- anlaşıır. Ne var ki bu anlaşılan insanların büyük çoğunluğu da kendileri için bir gizli kaçış kapısının- "ötekiler" haklarını talep ettiğinde- anayasa'ya yerleştirilmesini isterler. Bu kapının adı şahsi menfaat kapısıdır. 1982 anayasası'nın Başlangıç bölümü'ne sadece bir kaçış yolu değil, "menfaat"ın Hakk'a karşı savaşının meşru olduğu ilkesi, "balyoz kullanma ilkesi" yerleştirilmiştir. Bu "ilke", Hukuk Devleti İlkesi değildir ve balyozu kullanmaya teşebbüs edenler tutuklanıp yargılandığı halde, bu ilkenin Demokles kılıcı veya Demokles balyozu hâlâ Anayasa Komisyonu'nun da başı üzerinde asılı durmaktadır.

İşin acıklı yanı şuradadır. ki, başlarında "milli menfaat" balyozunun asılı kalmasına karşı çıkanlar bile, kendi bencil menfaatlerine karşı ötekiler hak talep ettiğinde derhal kabzasına el atacakları bir bireysel Don Kişot kılıcını olsun taşımaları hakkına sahip olmak isterler. Bir çoğu da çok içten bireysellik ve liberallik Don Kişotları veya Sanşo Panşalarıdır. Kendilerinin de amansızca eleştirdikleri "benim canım can, seninki patlıcan!" şiârının ehlinden farklı olmadıklarının farkında değildirler. Fok yavrucağızlarının başına indirilen balyoz darbesine ağlarken çok sevimlidirler, ancak, yaşama hakkına sahip

ceninciklerin tutundukları yerden kazınarak çöpe atılmalarına seyirci kalır, önlemek isteyenleri de tel'in ederler.

Hangi menfaat "hak" düzeyine gelmiştir ve korunmalıdır.? Hukuk'un koruduğu menfaat! Pozitif Hukuk'un koruduğu menfaat, o ülkede "hak" düzeyindedir. Evrensel Fitri(Tabii) Hukuk'un koruduğu menfaat de gerçekte, ideal Hukuk Düzeyinde "Hak" tır. Hakk'ın tanıdığı Hak'tır.

Embryo; ne zaman yaşama hakkına sahip bir insan adayı olur? Bu soruyu bize zorbalıkla dayatılmış bir "varsayım" dan ibaret olan biçare maymun atamıza, "Nesnâs"a soramayız, sadece ve sadece "Rabb-un-Nas"a sorabiliriz. Aristoteles'e, İmam Gazali'ye de soramayız. Rabb-un-Nâs ne buyuruyor? **"Halakal-insâne min-alak!"** Rahim çeperine tutulan embriyo; **"alak"** sayılır. "İnsan adayı" olarak, yaşamaya hak kazanır. Bu iş, "Kazı,Kazan" oyununa benzemez. İblis; anaya, babaya, her ikisine bazen de Fir'avun'a, : **"Kazı,Kazan!"** vesvesesini musallat edebilir. Bu durumda gerçek iman sahiplerine düşen Nâs'ın Rabbi'ne sığınarak, Ahlâk'ın emrini **"Kazı, Kazan!"** feryâdıyla kazan kaldıran yeni yeniçerilere değil, Nâs'ın Rabbi'ne sormaktır: **Halâk-al-insâne min-alâk!**

"Alâk"ın sökülüp alınması ne zaman Hukuk'a ve Ahlâk'a uygun olur? Ancak "zaruretlar memnu' olan şeyleri mübah kılar!" ilkesinin devreye girmesiyle! Burada zaruret ne zaman söz konusu olur? Ananın hayatını tehdid eden ciddi bir tehlike varsa!

"Ana'nın hayatını tehdid eden ciddi bir tehlike yoksa, tecavüze uğrayan kadının dahi rahim tahliyesine cevaz vermeye hakkımız yoktur, ancak, ana bu çocuğu istemiyorsa, bakımını Devlet üstlenmeli ve eğitmelidir." Sözünü yıllaca önce ben söylemiştim. Yanlış hatırlamıyorsam , bu düşüncemi de bana Bosna-Hersek'in bazı yiğit dışı arslanları ve yöneticileri ilham etmişti. Ramazan Rasim Efendi Hazretleri'ne arz olunur.

Haksız yere Sayın Sağlık Bakanı'na yükletilmeye! Bir de insafı elden bırakmasın! Mü'minlerin geleneğe değil, Hakk'a sahip çıkma görevleri vardır. "Papa her an Ak Parti'yi kutsayabilir" gibi nüktelere de papuç bırakılmaz. Papa da görüşünün temelini yine İlâhi Vahiy'den "öldürmemelisin!" emrinden almıyor mu? Sonra "Yaşar Nuri Öztürkvari bilimsel yorumlar" ithamı da isabetli midir?

Önemli olan, embriyo'nun rahim çeperine tutunması, yuvalanması için geçen sürenin tesbitidir. Bu süre geçtikten sonra, "aman papa bizi kutsamasın da feministler kutsasın!" düşüncesiyle, uzuvları da belirmiş ceninin zaruret olmaksızın kazınmasına cevaz verirsek, cehennemden başka ne kazanırız? "Balığın da gözü var, İnsan mı sayılıyor? gibi akıl yürütmeler, Ramazan Rasim Efendi Hazretlerine yakışıyor mu? Bu gibi balıklı kıyas fetvaları caiz görülüyor da Diyanet İşleri Başkanlığı'na niçin "kemalist tepki" gösteriliyor?

Ahlâk'ın "sağlam kayası", Allah'ın gösterdiği yerden başka bir yerde aranır mı? Can sorununa canı bağışlayandan başka kim çözüm gösterebilir?

Anayasa binası Ahlâkın sağlam kayası üzerine kurulmadıkça, Projenin güzel çizilmesinin ne yararı kalır?

Pragmatizm, ele geçirenin oğuşturarak hizmetine çağıracağı; lamba tutsağı "huddâm cinler" değildirler. Önce "Hakk"ı, sonra Hakk'ın ehlini tanırlar.

"Müminler" markası altında sürülmeye çalışılan İblis prangasını reddebilecek miyiz? Cennet, "Kazı, kazancılar"ın ayakları altında değildir vesselâm!

02.06.2012

Ahlâklı siyaset mümkün müdür?

Meşhed ziyareti için Tahran'a vardık. 2 Haziran sabahı idi. Uçak saatinin elverişsizliği ve İran saatinin birbuçuk saatlik farkı eklenince, iki saatlik uykuyla yetinemeyip, saat sekizde varmış olduğumuz otelde yukarıya çıkarak hiç değilse iki saat daha uyumayı düşünüyordum. Tam da aynı gün Ahlâk ve Siyaset sempozyumu başlamış. Uzun zamandır beni meşgul eden bu konunun ele alındığı toplantıya katılma teklifini reddedemedim. Toplantı salonu çeşitli ülkelerden çağırılmış kimselerle dolu idi. Konuşma çok güzel bir açılış konuşması ve o'nu izleyen bir diğer çok güzel konuşmayla başladı. O sırada benim de öğleden sonraki oturumda konuşmam teklif edildi. Otele döndüm ve son hızla bir tebliğ hazırladım. Sunulması -birçok kez başıma geldiği gibi- nasip olmadı. İran'da çok önemli konularda, çok iyi niyetle, günde otuz kişinin konuşacağı sempozyumlar düzenlenir, maalesef bir günde ve toplamı beş saatlik bir sürede otuz kişi konuşamaz. Yine iyi niyetle aşırı masrafa sebep olan bu toplantılardan maalesef "Dünya Kamuoyu"nın asla haberdar olmadığı "hoş sadâlar" geriye kalır.

Pazar sabahı Kum'a vardık. Sekizinci Ehl-i Beyt İmamı'nı Meşhed'de ziyaret etmemizden önce; kızkardeşi Fâtıma'nın Kum'daki Kabrini ziyaret edecektik. Pazar günü İmam Humeyni'nin vefatının yirmüçüncü yıl dönümü idi. Uzak mesafelerden halk toplulukları vasıtalarla veya yürüyerek Teh-

ran civarındaki kabrini ziyarete geliyorlardı. Kum'da da her zaman olduğu gibi, büyük bir ziyaretçi topluluğu "Fâtıma-i Ma'sûme"yi ziyarete gelmiş idiler.

Pazartesi sabahı, üç saatlik bir uykudan sonra bu yazıyı masasız otel odasında yazmaya çalışıyorum. Bugün öğleden sonra İsfahan'a gideceğiz. Pazartesi günü (4 Haziran) Emîr-ul-mü'minin doğum gününe rastlıyor. Bir gün önce yas tutan halk bugün de "yâr ile bayram" kılacak. İran'da din çok yoğun yaşanıyor. "Part time Müslüman" elbette İran'da da var. Ne var ki hayatını dinine uydurabilmiş insan sayısı daha çok görünüyor. İki günde bunu tekrar gördüm. İsfahan'a ilk kez gidiyorum. Son olarak da Meşhed'e giderek sonuçta İstanbul'a inşaallah döneceğiz.

İran'da Siyaset Bilimcileri Nehc-ul-Belâge'yi inceleyerek "Ah-lâk'a bağlı siyaset" in gerçekleşmesi şartlarını araştırmayı sürdürüyorlar. Fakıyr de dilimin döndüğü ve kalemimin yazabildiği ölçüde, bu işi Yeni Şafak'ta gerçekleştirmeye çalışıyorum.

Sempozyum'un yapıldığı salona girerken, bir levhada şu vezizeye rastladım: **"Ben zannedirdim ki insanlar, çeşitli bağımlılıkları dolayısıyla Allah'a erişemiyorlar. Oysa Allah'a erişemedikleri için bağımlılıklarından kurtulamıyorlar."**

Kimin söylediği belirtilmemiştir. Beni düşündürdü. Yunus'un "ballar balı, canlar canı" lı şiirini hatırladım. "Ballar balı" mı, "bal tutan parmağını yalar" "gerçekçiliği" mi? "Kazı, kazan" cılık mı?, Oportünizm , aferizm, makyavelizm, pragmatizm, gerçekçi siyaset, azıcık ondan, azıcık bundan mı? Davul tozu, minare gölgesi mi? Biz bu Anayasa'yı hazırlayabilecek miyiz?

Eski Anayasa'ya rastık ve allık sürecek, bununla da yetinecek isek, elbette hazırlarız, böyle olmayacaksa ve millete "zırva aş" değil, gerçekten "helva" hazırlanıyorsa, niçin hâlâ burnu-

muz helva kokusunu almıyor? Başlangıç bölümü allıklanıp ve rastıklanıp yine baş köşede yer alacaksa Yeni Anayasa'dan söz edilebilir mi?

Toplumda "Ahlâk" ın ne demek olduğu üzerinde bir bilinç sağlanmaksızın, iyi hazırlanmış olsa bile, Anayasa'nın çok fazla bir etkisi de olmaz. Olsa idi, Kur'an-i Kerim'in İslâm ümmetine etkisinin bugünkü etkisinden çok çok fazla olması gerekirdi.

Otel odasında ve gerçek anlamıyla diz üstünde, sabaha karşı ve geç kalma tedirginliğiyle yazılan bu yazıyı hoş görün gerçek Azîzân, yâhû! İnşaaallah dönüşte İsfahan ve Meşhed intiba'larımı da arz etmek üzere! Hâmiş: Bu satırları acele yazdıktan sonra İran saatiyle 09.30'a kadar **Ayetullah Sistânî**'nin damadı Ayetullah Şehristani'nin kahvaltı davetinden aldığımız manevi hazzı da arz etmek istedim. Irak'ta son yıllara kadar Şi'i-Sünni ihtilafına rastlanmadığını, ancak son yıllarda Şi'ileri İslam'dan dışlama gayretinde olan zihniyetin etkisiyle esef verici görünümünün ortaya çıktığını söylediler. İran'da Sünnilere ve Türkiye'ye karşı yine hiçbir sevgisizlik görmedik. Irak'ta Lübnan'da, özellikle Suriye'de **Ayetullah Şehristani**'nin kullandığı deyimle: "**tekfiri zihniyet**"ın dolduruşa getirmesiyle aksine bir zehâba kapılanlara; Kur'an-i Kerim'in "**bir fâsık size bir haber getirirse bu haberin doğruluğunu araştırın**" ayeti üzerinde düşünmelerini tavsiye ederim.

05.06.2012

Dönüş düşünceleri

İran'a karşı bütün Şerîrler İttifakı'na rağmen, İran'da gözle görülür bir ilerleme var. 4 Haziran Pazartesi günü Kâşân'da kısa bir 'tevakkuf'dan sonra Isfahan'a vardık. Onyedinci yüzyılda burada başlayan 'Rönesans'ın; o devrin 'El-Kaaide' ve 'Taliban'ı kıskırtılarak yine burada kan ve ateşle bertaraf edildiği yer. Isfahanlıların 'Isfahan, nısf-i cihan' dedikleri yer. Maalesef bu güzel şehirde de ancak 5 Haziran öğle saatlerine kadar kalacaktık. Yol arkadaşlarımızdan öğretim üyesi Mustafa Can Bey'in bir ara söylediği gibi, Isfahan'dan ayrılışımız 'Göreme'ye gidip göremeden dönme'ye benzedi. Ne var ki, bu güzel şehirden, tanık olduğu Rönesans'ın manevi mimarı olan İmam Aliyyur-Rızâ'nın ziyaretine gitmek üzere ayrılıyorduk. O akşam Meşhed'e vardık ve geç saatlerde 'Asitân-i Kuds-i Rezevî'yi tekrar tekrar ziyaret nasib oldu. Etesi gece de veda'dan sonra aktarmalı uçak yolculuğuyla önce Tehran, ardından öğleye doğru nice Rönesans ümitlerinin boğulduğu İstanbul'a vâsıl olduk.

Maalesef yorgan kavgası sürdürülüyordu. Isfahan, Kum ve Meşhed ziyaretinden önce, Diyarbakır, Karabük ve Safranbolu, Tokat ve Kars'daki birer günlük kalışlarımda memnuniyetle izlediğim ilerlemeleri de durdurmak için, 'hayırlarda yarışma'yı başlamadan önlemek için, 'hayırlarda yarışma' yerine birbirinin arabasına son hızla toslatma ve böylece her iki yarışçıdan da kurtulma tasarıları hâlâ gündemde. Yine hâlâ

bunu söyleyenler 'komplo kuramcısı' olmakla itham ediliyor. 'Ergenekon' ve 'Balyoz' gibi tasarımların tutmadığı görülünce, 'Çaldıran' tasarımı gündeme sokulmak isteniyor ki onaltıncı yüzyıldaki 'arabaya toslama ve karşılıklı zarar görme' olayı büsbütün şeametli bir şekilde tekrar gerçekleşsin.

Saddam'a toslama görevi verildi ve sonra bertaraf edildi. Talib ve Kaaideciler'e toslama görevi verildi ve onların da ne hale geldiklerini görüyoruz.

Kahire'den, Tahrir Meydanı'ndan başlayan 'Arap uyanışı' ümidinin de nasıl 'kürtaj' edildiğini görüyor muyuz acabâ?

'Toslama emirleri', 'yorgan kavgaları', 'yapay gündemler'le, İslam ülkelerindeki huzur havası ve gelişme ümitlerinin yerine tekrar birbirinin arabasına çılgınca toslamalar, kan davaları getirilmek isteniyor.

Unutmayalım ki, toslama görevi verilenin önce arkası sıvazlanır, toslayıp kendisi de ağır zarara uğradıktan sonra 'bari arabamın tamir ve benim de tedavi masraflarımı karşıla!' diyenler de 'vay medeniyet düşmanı, insanlık suçlusu hırbo!' denerek Saddâm ve Usame bin Ladin gibi, gayet başarılı ve uygar yöntemlerle yok edilir.

2009'da Şam'da da huzur ve ilerlemeyi hissetmiştim. Şimdi Suriye'de 'toslama görevi'ni kabul edenler, etmeyenlere toslatılıyor ve toslayanın da Esed olduğu feryad ve figan, timsah gözyaşlarıyla dünya kamuoyuna ilan ediliyor. Esed, yapılanların bir 'canavarlık' olduğunu söylüyor, kimi itham ettiği ustalıkla haber metninden budandığı için, toslama görevi verilmek istenenler de 'vay canavar! Bir de öğünüyor!' dolduruşuna getiriliyor. **Malikî**'ye karşı da yine benzer toslama görevleri var. Görev gönüllüleri akıllarını başlarına toplamadıkça, bu toslamadan sadece arabalarının enkaz olması ve yara

ve bereyle kurtulmuş olsalar, tazminat ve ücret talebinden de kurdun akibetinden ibret alan tilki misâli vaz geçseler bile, akibetleri; betaraf edilmektir, çünkü toslama görevi verenler, bu görevin ifşa edilmesini asla istemezler. Niye istemezler? Çünkü yeni toslama görevleri için gönüllü bulmakta güçlük çekeceklerini düşünürler ve 'Garp cephesinde de -Grass gibi-yeni şeyler' olmasını istemezler. Her toslama olayından sonra timsah gözyaşı dökerek 'bu müslümanları bir türlü insanlaştıramıyoruz ki, bunlar kurt kanununa göre, düşen kurdu paralayın mahlûklar' diyebilmek için, maşa olarak kullandıklarını imha ederler. Toslama gönüllülerini uyarıyorum: **Men dakka dukka!** Sonra 'boynuz umduk, kulaktan ayrıldık' demesinler! 'Batı uygarlığının beşiği Yunanistan'a dahi acımayan Toslatım görevleri planlama Dairesi, ileride sana niye acısın ki?

Diğer yandan, bir gerçek uyanışa muhtaç olduğumuz da apaçık! Maalesef toslama görevleri sadece uluslararası düzeyde değil, ülke içinde de veriliyor. Türk, çerkes, kürt, ermeni, arap halkları arasında karşılıklı toslama görevleri var. Başbakan bunlardan birisini önlemek için sadece kürtlere hitab ederek '**din birliği**'nden bahsedince bu kez de 'vay, demek müslüman olmayanlar Türk değil ha?' kıyameti kopartıldı.

Ülkemizde Başbakanlık kolay iş değil! Bu cümleden sonrası yazmakta zorlanıyorum. Halkın dilinden kurtulmak da imkansız! İsteyen yandaş, isteyen gerici, isteyen Şi'i desin: Hakk'ın siyasetinden, Ahlâk'ın siyasetinden ayrılmasın! Hiçbir menfaat Hakkın bedeli olamaz.

09-06-2012

Ahlâk'ın kaynağı

Son günlerdeki tartışmalar gösterdi ki; Ahlâk'ı birçoğumuz 'kendin pişir, kendin ye!' konusu olabilecek bir nesne zanne ediyoruz. 'Tanrıtanımazlık'dan ancak böyle bir ahlâk anlayışı doğar. Bîçare Sartre'ın '**Tanrıtanımaz Varoluşçuluk**' kurgusunda olduğu gibi. Bu gibi kurgular **beyt-ul-ankebut** (örümcek ağı) gibidir. (Ankebut suresi)

Tanrıtanımaz ahlâkçılar, kendileri pişirip kendileri yerken, kendilerine özgürlük tanırırlar. Ancak, başkaları da aynı mutlak özgürlükten yararlanıp kendilerine zarar, vermemesi için, 'güçlü' karşısında, Allah'ın koyduğu değişmez ve evrensel ahlâk ilkesine sığınırılar: **Lâ zarar..... = neminem laedere** ilkesi!

Ferdi alanda kendilerini güçlü görenler, mensup oldukları kurt sürüsüne güvenerek, 'kuzu' konumunda olanlar karşısında bu temel ahlâk ilkesini de elbette reddederler: 'Güçlü'nün güçsüzü yok etmesi; Ahlâk'ın temel kanunudur. Böylece güçsüzler, zayıflar tasfiye edilir ve hayatta kalmasını bilenler, 'üstün insan' neslinin doğması için yol açarlar!

Kaba güce dayanan ahlâk; ahlâk değil, ahlâkın reddiyesidir. Bu görüşü tutarlı biçimde ileri sürenler, Sartre'dan daha bîçaredirler. Ancak; insan yaradılışının özünde ilâhi sevgi eğilimi de olduğu için, bu duygularını köreltmemiş olanlar, merhum **İkbal**'in deyimiyle, 'kalbi mü'min, kafası kâfir' olma çelişkisine de düşerler. **Nietzsche**'nin ölümüne sebep olan hazin ve

asîl müdahaleyi, aşırı yüklü beygirin kamçılanmasına nasıl müdahale ettiğini Azîzan bilirler.

Hüküm Allah'ındır. **Nietzsche** –ümid ederim ki- delilik ma'ze-retiyle sorumluluktan kurtulur.

Evrensel ahlâk ilkelerini kim koymuştur? Tabiat Kanunlarını koyan kim ise, ahlâk normlarını koyan da o'dur. Birisi çıkıp da -Ben yerçekimi Kanunu'nu ilga ettim, percereden atlayıp hava-da raks edin arkadaşlar! derse ve hemen pencereden atlayan biri çıkarsa o da deli olduğunu göstermiş olur. Evrensel ahlâk ilkelerini ilga ettiğini ilân eden kimselere uyan maalesef çoktur. Çünkü bu atlayış derhal yaptırımla sonuçlanmayabilir, önce paraşütle, âheste âheste 'berzah âlemi'ne intikal edilir, 'Din Gü-nü'ndeki hesaptan sonra da Uluslararası Cehennem Hastaha-nesi'nin gönderdiği cankurtaranlara (ambülans) binilir.

Allah'ın (Rabbi'nin) kelimesi (sözü) doğruluk (sadık) ve adl ile tamamlandı ve onun kelimelerini değiştirci yoktur. (En'am, 115)

Bazı kardeş ve bacılar daha bu noktada tökezlerler: -Bizim gibi Londra'da, Amerika'da ilâhiyat tahsil etmiş ulemâya, kum ulemâsı gibi tefsir yakışır mı? Biz deriz ki: Adalet, ahlâk gibi kavramlar, Rabbin bize sunduğu içi boş, süslü kutular-dır. Yoğusa İslâm'da değişmez ahlâk ilkeleri yoktur. Nâs'ın isti'mali bir huccettir ki onunla amel vâcib olur!

Bazıları bir adım daha atar ve tökezlerler: -Ne münasebet! El-bette Allah neyin günah (haram) olduğunu bize bildirmiştir, ne var ki günah işleme özgürlüğünü de tanımıştır.

Fesübhanallah! Bacı bu ne sözdür? Cana kıymak günah değil midir? Şu halde günah işleme özgürlüğüne saygı göstererek cana kıymayı, başkasına tecavüzü, hırsızlığı cezalandırmaya-cak mıyız? Allah özgürlük tanımamış, sadece irade serbestisi

vermiştir. (Du kannst, aber Du darfst nicht! = Yapabilirsin, ancak yapman doğru olmaz)

Ahlâk ilkeleri ikiye ayrılır: Yaptırımlı olanlar; Hukuk ve Ahlâk'ın ortak ilkeleri demek olan Tabii (İlâhi-Fitrî) Hukuk ilkeleridir ve 'kimseye zarar vermeme', dolayısıyla 'cana kıymama' ilkesi de bu cümledendir.

Bir de yaptırımsız olan 'ahlâki vazifeler' vardır ki ancak bunlar için 'bu bir rıza lokmasıdır....' diyebiliriz. Bunların karşılığı, mükafat olarak ilahi sevgide ilerlemedir.

Mü'minlerin; temel ahlâk ilkelerini ateistlerden öğrenmiş olması da muazzam bir hüsnü kuruntudur. Bahçe biziz, gül bizdedir. Ahlâk ilkelerini bağışlayan da Vedûd, Rahman, Rahîm olan Rabbimizdir.

Ancak, biz de bundan sonraki adımda tökezlemeyelim! Bu noktada tökezlememek münâfıklar için muhâldir. Onlar kasden tökezlerler. Bir de gafiller tökezlerler ve çifte ölçütlülük batağına saplanırlar. Münâfıklar çifte ölçütlülüğü bilerek seçerler. Namus (töre) cinayetlerini savunan, 'Nataşa' adını verdiği kadın ve kızları istismar eden, nüfuzu su-i isti'mal kapsamında, kendilerine emanet edilmiş kızlara tasallut ve tecavüz eden kimseler vardır ki ahlâksızlıklarının delilini ortadan kaldıracılamak için rahim tahliyesini de dokunulmaz kişi hürriyeti kapsamına almaya çalışırlar. Oysa, 'alâk' konumuna gelmiş olan embryo, insan adayıdır ve bundan sonra ancak ananın hayatı için ciddi bir tehlike varsa rahim tahliyesine başvurulabilir. Çocuk dünyaya getirmek istemeyenler embryo rahim duvarına tutunmadan önce derhal harekete geçebilirlerse geçsinler. Tutunduktan sonra onu oradan kopartıp çöpe atarlarsa, cahiliyye devrinde kızlarını öldüren kimselerin derekesine düşerler. Kürtaj; doğum kontrolü yöntemi değil, ancak zaruret halinde anayı kurtarmak için başvurulabilecek bir yoldur.

Kendilerine emanet (yöneticilik) görevi tevdi edilenler de kendileri ahlaklı davranmakla yetinip yine çifte ölçüt kullanarak ahlâksızlara kamu görevi verirlerse, ahlâk savunuculukları inandırıcı olmaz.

Ne var ki bu tutumları doğruyu, hakkı söyledikleri noktada haksız oldukları sonucuna da vordırmaz.

Sadece Hakk'ı savunanlar ve davranışlarında da tutarlı olanlar,

Hazret-i Emir'in yolunu izleyenlerdir.

Ali gibi er gerek işbu sırra eresi!

12.06.2012

Değer kalpazanlığı

Sevgiden kaynaklanan değerler üzerinde Sevgi'nin mührü ve Sevgili'nin kokusu vardır. Canı bu kokuyu alma yeteneğinden yoksun kalmamış olanlara ne mutlu! Geçen hafta, 6 Haziran 2012'de, Isfahan'ın büyük meydanına açılan Cami'de i'tikafa çekilenlerin bu i'tikafı 'Etr-i (=itr-i) yâr: **Yarin kokusu**' adı altında andıklarını gördüm. Eski yazılarımdan birini hatırladım: '**Sevgili'nin kokusu sinmiş Hukuk**' başlığını taşıyordu ve yazdığım yazının yayımlandığı gün, '**neler söylüyorsunuz ey gerici? Hangi çağda yaşıyoruz a akılsız?**' mealinde bir 'ileti' aldım. O gün de Mesnevi'de nakledilen: 'Attarlar çarşısından geçerken, burnu debbağlıkta kullandığı köpek dışkısının kokusuna alıştığı için, güzel kokuların çarpmasıyla bayılan debbağ' hikayesini hatırlamıştım.

Anayasa hazırlamak kolay değildir. Canları Yar'ın kokusuna aşına olan uzman atarlara görev verilse dahi, halk oylamasına sunulma safhasına erişebileceği, sunulsa dahi kabul edilebileceği, kabul edilse dahi iyi uygulanabileceği şüphelidir.

Bu sebeple; anayasa'yı hazırlayanların, 'attar yöntemi' değil, Türkçe'de aldığı şekil ile aktar yönteminin kolaylığına kapılmaları tehlikesi doğar: misk ve gülyağını zerre ağırlığında koyduktan sonra eczacı terazisini bir kenara bırakıp bol miktarda müstekreh kokulu nesneler de ilave edebilirler. Yahut değer kalpazanlarının değerler piyasasına sürdükleri sahte sevgi banknotlarına aldanabilirler. **Egemen Bağış** Bey, başına

bela kesilmek isteyen bir kalpazana '**bak git oğlum!**' demiş. Helal olsun! Anayasa Komisyonu üyelerine de aynı tutumu tavsiye ederim! '**Bas git oğlum!**' da diyebilirler.

Bir de kalpazanlara aldanan ve ellerindeki yaldızlı tekneleri veya kağıt parçalarını Sevgi ehline sürmeye kalkışırken 'sizin elinizdeki değerler sahtedir, bizim elimizdekiler sevgi, sizin elinizdekiler korku değerleridir' diyen saf oğlancağızlar vardır. Bunlara biz aynı şeyleri söylerken aldırılmaz görünürler, sonra tereciden aldıklarını tereciye satmaya kalkışır, kalpazan banknotlarının üzerindeki 'sevgi' kelimesini göstererek, bunların sahte olmadıklarına and içerler.

Bu kalpazanlık örgütünün başında iblis vardır. İblis'in insana sevgi iddiası yalandır. Habibullah'a ve Ehl-i Beyt'ine sevgi iddiası yalandır. Habibullah'a ve Ehl-i Beyt'ine hasedi, kine dönüşmüştür. İblis de bir mahluktur ve değer belirleme yetkisi yoktur. Değer belirleyen ve bu değer ilkelerine hidayet eden; tek Yaratıcı ve Rabb olan Allah'dır. Sevgi de o'ndandır, İblisten değil!

Bu konuya değinip değinmemede çok tereddüt ettim, ne var ki sonunda yazmam gerektiğini düşündüm: **Ramazan Rasim'in; Murat Kapkıner'in** 'müstear adı' olup olmadığını bilmiyorum. 15 Haziran 2012 tarihli Taraf'da, Ramazan Rasim'in yazısı yok, **Murat Kapkıner'in, Özlem Albayrak ve Salih Tuna'ya** öğüt verdiği bir yazısı var. Bu yazıda, 'Sahabe, Kelam'ın **Tanrısı'na değil, Tanrı'ya sanki bir Kabile Şeyhiymiş gibi, ama aynı zamanda müteal, münezzeh olarak inanıyordu'** diyor. Oysa, bir kimsenin Tanrı'ya hem bir Kabile Şeyhiymiş gibi, hem de aynı zamanda **Müteal ve Münezzeh** olarak inanmasına mantıken imkan yoktur. Çelişkili iki inanç, aynı gönül ve akıl bütününde, diğer bir deyişle aynı sadrda bulunamaz.

Bir de '**Kardeşim! İslam'ın Tanrı inancı tenzih ve teşbihin ka-**

rışımıdır' diyor ki aman Ya Rabbi! Bu hangi kişidir ki 'Tanrı'ya bir kabile şeyhiymiş gibi' inanıyordu? Böyle birisi olsa bile, Kur'an'ı Kerim ve İhlas Suresini mi, Resul-i Ekrem (S.A) ve Ehl-i Beyti'ni mi örnek alacağız, yoksa bu meçhul salağı mı? Bütün ashabın böyle bir inanca sahip olduğu nereden çıkıyor? Özlem Hanım'a öğüt verirken de nasıl **'ben iktidar olsam, bir tane bile cami yapmayı yasaklardım'** diyebiliyor? Eminim ki **Ahmet Altan** bunu söylemez ve söylenmesini doğru bulmaz! Kapkınere inşaallah kaptırdığını tekrar ele geçirir ve 'Tapkınere' olur.

Biz Allah'ı tenzih eder, hiç kimseye teşbih etmeyiz, ne var ki O'nun mü'min kulunun gönlüne sığacağını da biliriz. Her müddeiye de inanmaz, mü'mini münafıktan 'etr-i yar' rayıhasıyla ayırırız.

Sahtekar ve kalpazanların piyasaya sürdükleri sahte değer banknotlarının, 'kaydi değer' oyunlarının, 'e-para' dümenlerinin kol gezdiği bir ortamda, Allah canımızı Sevgili'nin kokusunu alma yeteneğinden mahrum kılmasın.

Ey esen yel! **'Getir lûtf eyle bir bûy-i dilâviz/ Meşâm-i câna kabır-i Murtazâ'dan!'** (Samih Rıf'at Merhum).

16.06.2012

Dumanlı hava vadisi

Hayvan kurtlarla işim yok. Beşerden kurda dönüşmüş olan "Werwolf" takımı dumanlı havadan hoşlanır. Çünkü dumanlı havada tozdan dumandan fırsat bulunup da fermân-i ilâhî okunmaz. Okunması yasaklanamadığı dönemlerde mutlaka bir toz duman kaldırmalıdır ki göz gözü görmesin ve ferman okunmasın. Okunsa da manâsı düşünülmesin! Manasının düşünülmesi önlenemiyorsa, Kur'an Arapçası öğretilmesin ve "kahkaha aynaları" görevini gören bazı meâllerle doğru ma'na gizlensin! Bu Vadide çeşitli fitne tertipleri düzenlenirken de akıl, gönül, mantıkî tutarlılık, tarihi gerçekliklerin nazara alınması aslâ gerekli sayılmaz. Amaç yol bulmak ve buldurmak değil, yol şaşırtmak, yol azdırmaktır. Fitne tertibinden ne kadar toz duman çıkıyorsa, o ölçüde amaca elverişli sayılır. Eğri tertip; mübah da değil, vâciptir, yeter ki dumanı doğru çıksın! Zaman boyunca yeni ittifaklar kurulur. "Milletlerin dostlukları yok, çıkarları vardır" (!) Bu tertiplerle, bir zamanlar "biz kitab ve sünnete bağlıyız, siz akılcı!" diyenler, bir süre sonra "biz akılcıyız, siz taklitçi!" teranesiyle melemeye başlarlar.

Çünkü çiftliğe domuzlar ve kurtlar hakim olmuş, fitne hake-mi düdüğünü çalmış, kaleler değişmiştir.

Hiziplere bölmenin sonu-sınırı yoktur. Önce Sünni/Şi'i bölünmesi sağlanır, ardından da Sünniler "**ehl-i Sünnet vel cema'at**" ve "**ehl-i Sünnet vel the cema'at**" şeklinde bölünmek istenir.

Tasavvuf ehli ve tasavvuf karşıtları, ABD'ye bağımlı ve ABD karşıtı Vahhabiler ve İhvân-ul Müslimin, gibi fırkalar ihdâs edilir. Aleviler'e "siz Kürt iseniz Zerdüşti, Türk iseniz Şamanist sayılırsınız, ne var ki aslâ Müslüman değilsiniz" denir.

Katar'da Hariciler, Şi'i karşıtı ittifaka dahil edilir. Bir zamanlar Vahhabi'yi Müslüman saymayanlar, "Faizsiz banka" büyü-
süyle cânü ciğer olurlar.

İran Devrimi sırasında menfaat hayalleri kuranlar veya İran Devrimi'nden İbn Teymiyye çıkacağını umanlar, hayal kırıklığı içinde, bilerek veya bilmeyerek İran'a saldırmak için eşref saat bekleyenlerin hizmetine girerler ve "artık değiştik!" demeyenleri, "komplo kuramcısı ve İran'la bi'atli" olmakla itham ederler. Resûl-i Ekrem(S.A) "Mü'min bir yuvadan iki kez dalanmaz!" buyurmuştur. Oysa Yeryüzü Canavarları (Dâbbe-t-ul Arz) bir bölüğümüzü bir kez 80'li yılların sonlarında daladı: - Haydi arslanlarım! Benden size izin! Adriyatik'den Çin Denizi'ne kadar Osmanlı'yı ihyâ edin!" Bu dalamanın acı sonuçlarını gördük. Şimdi biraz kendimize gelmişken tekrar dalanmayalım!

Bu kez de **"- Osmanlı fırsatını kaçırdınız, şimdi size Alparslanlık yolunu açıyoruz, Suudi Arabistan Abbasî Hilâfeti'ni, Barzânî – Talebanî de dini bütün Sünni Kürtleri, Salâhaddin'i ve İdris'i temsil etsin, siz de bunların ağası Alparslan'ı oynayın, tabî ki hiçbir zaman da asıl ağanızın emperyalist ittifak olduğunu unutmayın!"** telkîyni yapıyor.

Bu arada "İslâm konferansı" örgütü ne yapıyor?

İslâm Dünyası'nın doğru sözlü tek bir haber ajansı da yok mu? Suriye'de olup bitenleri bizim gazetelerden okuduğumuzda "-Ey Esed, Allah'dan korkmaz, kuldan utanmaz mısınız?" diye içten haykırıyoruz, ne var ki Suriye'nin ve müttefiklerinin yo-

rumları emperyalizmin güdümündeki basının sansüründen geçemiyor. İslâm Konferansı acabâ niçin kuruldu ve neye ya-
rıyor? Yoksa bu da emperyalizmin bir gözetleme kulesi mi?

Eminim ki, emperyalizm kendi kapı kullarının dahi biribiriyle
dost olmasını istemiyor. İleride akılları başlarına gelip birlikte
kazan kaldırmamaları için, Yunanistan'la aramıza ekümenik
Patrikhane, Heybeliada Rûhban Okulu sorunu sokuluyor,
Füze Kalkanı'yla İran tedirgin ediliyor, Maliki Hükümeti'yle
aramız hiç sebepsiz bozulurken, İslâm'a gönülden bağlı Kürt
kardeşlerimizle değil, siyaset tilkisi Kürtlerle, Maliki'nin ik-
tidar yorganı sırtından kapılincaya kadar sürmek üzere bir
ittifak sağlanmak isteniyor. Yorgan kapıldıktan ve Esed de
düşürüldükten sonra bize "**Buyurun Tuğrul Bey ve Alpars-
lan tahtına!**" denmeyeceğini, siyaset tilkilerinin Türkiye'yi de
bölererek İran'a karşı bir "üs" oluşturacaklarını kimse düşün-
müyor. Unutmayalım ki, kalb-i selim ve akl-ı selim ittifakının
kadrini bilmeyenlerin, başkalarını komplo kuramcılığı ve akıl
tutulmasıyla itham etmeye hakları yoktur.

Hava kirliliğine çok mu alıştık? 17 Haziran 2012 tarihli Hür-
riyet'in Pazar ekindeki söyleşi, artık bizde dehşet değil, hay-
ranlık mı uyandırıyor?

Ahlâkî liyakat şartları; artık emanet tevdi'i için anlamsız geri
kafalılık belirtisi mi sayılıyor?

Şi'i-Sünni-Alevi vahdetinden vaz geçtim, hiç değilse "**ehl-i
Sünnet vel cema'at**" ve "**ehl-i Sünnet vel the cemaat**"i bölme
nifakı, akl-ı selim ve kalb-i selim ittifakıyla önlensin, buna da
râzıyım! Bunu söyleyince de, Aşûra'dan söz edince "Aşure
tatlısı"nı ananlar, bu kez "**evet! Yavuz Selim'de ittifak etmeli-
yiz!**" diyecekler. Meded yâ Sâhib-ul-İmdâd!

19-06-2012

Sevgi ehli miyiz?

Sevgi ehli değilsek, birliği nasıl ümîd edebiliriz? Sevgiyi saptırmışsak, herbirimizin gönlünde bir başka sırtlan yatıyorsa, nasıl iyide, doğruda, güzelde birleşebiliriz?

Gönüllerin birliğini sağlamak, papuççu çirişiyle olacak şey değildir. Gönüllerdeki Yâr, Yâver, Mevlâ, Rabb bir ise ancak o zaman birlik sağlanır.

Öyle kimseler gördüm ki Ehl-i Beyt Sevgisi'nden söz etmem içlerini daralttı, öfkeleri alevlendi. Öyle kimseler tanıdım ki 'Hakk'dan söz edildiğinde besmele duymuş Şeytan'a döndü. Bunlarla tam ve sağlam bir birlik nasıl sağlanabilir? —**Karga ile bülbül bir kafese koysalar / Birbiri sohbetinden daim melûl değil mi?** (Yunus Emre)

Burada da bülbül ve karga başka halklara mensup insanları değil, sevgi ehli olan ve olmayanı ifade için kullanılmıştır. Sevgi ehli olanlar birleşirler. Burada da sevgi ehlinden kastedilen, bütün ahlâki değerlerin kaynağı olan ilâhi Sevgiye gönüllerinde yer verenlerdir. Böyle olunca, 'Ehl-i dil birbirini bilmemek insaf değil' kavlince, Sevgi ehli arasında hased ve kin değil, Yaradan'dan ötürü Sevgi' hakim olur.

Allah'ı gerçekten sevenlere Gerçekler (Sadıkiyn) denir. Hû diyelim Gerçeklerin demine/ Gerçeklerin demi Nûrdan sayılır. Ehl-i Beyt'in başında gelen Yüce Sevgili ile Ehl-i Beyt'in diğer ferdleri bu Sadıkiyn'dendir, Sevgi öncüleri (Sabıkun),

ve Yaklaştırılanlardır. (Mukarrebûn), Yâsin Yüce sevgili, onlar da Âl-i Yâsin'dir (Selâmun alâ Âl-i Yâsin).

Ehl-i Beyt Sevgisi'ne gerçekten erenler ile müraileri birbirinden ayıran itr-i Yâr'dır, Yarın kokusudur. **Aşk'ı olmayan gönül misali, taş benzer/Taş gönülden ne biter? / Dilinde ağı tüter / Nice yum(u)şak söylese / Sözü savaşa benzer.** (Yunus Emre)

Bu yazıyı okuduğunuz gün, ilâhi Sevgi'nin Yüce Şehidi'nin doğumu günüdür. (3 Şa'ban). Sevgi ehline mübarek olsun! Huseyn Sevgisi'nde birleşenler birbirine Yezidlik edemezler. 'Allah'ın tahtı' olması gereken gönüllerine, ilâhi Sevgi'den kaynaklanmayan sevgileri yerleştirenler, iddiada sevgi ehli-dirler, yazık ki Gerçekler'den değildirlere. Bu sevgiler, olumsuz sevgidirler. (Kur'an-i Kerim terimiyle: **Endâd**'a olan sevgi. **Endad**'ın tekili '**nidd**'dir. **Nidd** kelimesi de gerçek sevginin zıddını ifade eder. Bu anlamıyla da putlaştırılan her nesneye yönelen sapıtırılmış duyguya ve bu duygunun konusu olanlara **endad** veya tekil olarak **nidd** denebilir.)

Bazı kimseler 'nefs-i emmâre' derekesinde kalır ve kendi nefsinin '**endaddan bir nidd**' olarak putlaştırır, bazıları daha ileri bir mertebeye vardığını zannederek mensup olduğunu zannettiğı 'ırk'ı, 'soy'u, 'boy'u putlaştırır. Bazı kimseler de bir 'önder'i putlaştırlar. (Bakare, 2/22, 165, İbrahim, 14/30; Sebe, 34/32; Zümer, 39/8; Fussilet, 41/9) Bu sevgiler olumsuz sevgilerdir. Bunlardan kurtulmak ve ilahi sevgi'yi gönlümüze hakim kılmak insanlık ödevimizdir.

Uğursuz sevgilerin değil ilahi sevgi'nin gönüllere hakim olduğu bir toplumda ne Diyarbakır Hapishanesi, ne Dersim olayları, ne de PKK terörü yaşanırdı. Yel ekip kasırğa biçmek yerine gül alıp gül satar, gülden terazi tutardık.

İrkçılık ilahi sevgi yerine gönüllere hakim olursa, 'üstün ırk' dan olduklarını vehm edenler, 'öteki'ne zulmederler, ektikleri

yeli bir süre sonra kasırgalaşmaya aday yeller olarak biçmeye başlarlar. Kürt sorunu da diğer sorunlar gibi böyle doğdu. Bugün Türk Şovenizmi karşısında ahlâken aynı değersizlikte olan bir Kürt şovenizmi vardır. Yine Şovenizm'in her türünde olduğu gibi, bazı kimselerin Şovenizmi, 'çılgın şovenizm, kurt Şovenizmi'dir, bazılarının Şovenizmi, Türk, Arap, Kürt olsun fark etmez, tilki şovenizmidir. Emperyalist güce bağımlı kalmak şartıyla peşrev yapıp efelenenler, emperyalizmin boyunduruğundan kurtulup 'çılgın şoven' olmaya kalkışırlarsa âkıbetleri Saddam'ın âkıbeti olur. Tilki şovenler, Emperyalist güce bağımlılığını bozmadıkça onlara görünürde bağımsızlık verilerek ilahi sevgi ehline karşı fedailik, tetikçilik, ayaktan vurma gibi hizmetlerine karşılık başkan vs. olurlar.

Bugün, Kürt veya Türk olsun, Sevgi ehlinin talebi eşit insan onuruna sahip bireyler olarak birlikte yaşamaktır. Çılgın Şovenler de, tilki şovenler de, ayrılma talebinde birleşmektedirler. Sevginin çözümünün masaya konması ihtimali ne zaman belirirse, derhal ya bir çılgın Kürt eylemi, ya bir çılgın Türk eylemi, ya bir tilki Türk eylemi, ya bir tilki Kürt eylemi, yahut doğrudan bir emperyalist oyunuyla karşılaşırız.

Tartışılmaz ve temel insan hakkı, her insanın Hukuk Devleti = Sevgi Devleti içinde yaşama hakkıdır, ırkçılığın ve şovenizmin insan haklarının doğru kuramında hiçbir temeli ve değeri yoktur. Sevginin çözümü benimsenmedikçe anaların göz yaşı dinmez. Sadece emperyalistin anası güler. Artık uyanacak ve emperyalist düzenbazlara '**al ananı da git buradan!**' diyebilecek miyiz? Ümîd ederim ki **Leyla Zana** da gerek Türk ve gerek Kürt sevgi ehli ile aynı duygu ve düşüncüyü paylaşılarak, Başbakanın bu sorunu çözeceğine inandığını belirtmiştir. Yine gerek Kürt ve gerek Türk bütün gerçek sevgi ehlini bu yönde görüş açıklamaya çağırıyorum. Artık oyalama tertipleriyle, ister çılgın ister tilki olsun Kürt şovenlerinin oyunla-

rıyla da kaybedecek vaktimiz kalmamıştır. Bir an önce İlâhi Sevginin çözümünün bu ortak vatanda gerçekleşmesini bütün kalbimizle özlüyoruz.

23.06.2012

Sevgi ve riya uyuşmazlığı

Din, sevgi ehlinin yoludur. Sevgi ehlinin elinden ve dilinden diğer insanlar selamette ve emanda olur. Aşk gelicek cümle eksikler biter (Yunus Emre). Sevgi, insandaki bencilliğin, sapıtılmış içgüdülerin, kin ve hasedin yerine başkalarının da, "öteki"nin de iyiliğini istemeyi, bu asıl duyguyu getirir. Başkalarına zarar vermekten zevk alan, kendisi veremiyorsa bile başkalarının verdiği zarardan, ucu kendisine dokunmadıkça zevk duyma ahlaksızlığının yerine, "Kendine ne sanırsan ayruğa da (başkasına da) onu san/ Dört Kitab'ın ma'nâsı budur eğer var ise!" altın kuralını getirir. (Yunus Emre). Bu sözü duyan riya ehlinin bir kısmı, "-bu söz küfürdür, eğer var ise! Ne demek?" derler. Anlayan anlar. Riya ehlinin bir kısmı da "-Yunus, bu sözü bizden, yani İncil'den aşırılmış" derler. Oysa, "Dört Kitab"ın, Rabbi Allah'dır. Sık sık tekrar ettiğim gibi, Altın Kural Kur'an-ı Kerim'de de vardır. Ehl-i Beyt'in dualarında da vardır. Hz. İsa'nın asıl söylediği şekliyle, "Nefsinin bencilliğinden kurtulma ve fedâkârlık ahlâkına ulaşma" şekliyle vardır. (Birr ve İ'sâr Ahlâkı).

Bu ahlâk toplumda hâkim olmadıkça, Şems-i Tebrizî riya ehlinin elinde şehid olmanın Mevlâna'da doğuracağı derin elemi önlemek için Konya'dan sırr olur, sırr olmayan, sırda kadem basmayanlar da inşaallah Kerbelâ Şehitlerinin yakınlığına kavuşmak üzere şehid edilirler. "Aşk'a riya katmazam!" diyen **Sütçü Beşir Ağa** gibi. Sırrı kutlu olsun! Aşk'a riya katmayan, süte de su katmaz. Ağa meyvesinden belli olur. Ehl-i Beyt sevgisinden söz edenler de meyvelerinden belli olur.

2007 seçimlerinden önce ülkede kaynatılan cadı kazanı; Kürd, Türk, Arab'ı, bütün iyiniyetlilerin himmetiyle devrildi. "Koyup kaldırmadan ikide birde/ Kazan devrildi, söndürdü ocağı!" Lâkin, bir kazan devrilir, bir fitne ocağı sönerse iş bitmiş olmaz, Sevgi ehlinin imtihanı bitmedikçe, bir süre sonra yeni bir cadı kazanı kaynatılır. Nitekim kaynatıldı ve bu kazanı da 2008'de devirdiğimizi zannettik. Şimdi bu fokurtular nedir? Herhalde kamuoyu yoklamaları riya ehlinin gayretlerini arttırdı ve yeni fitne kazanları kaynatılmaya başlandı. Herhâlde değil, muhakak! Fokurtular bazen çok yakından geliyor. Kendi aşçılarımıza ve mutfaklarımıza bir göz atsak gerektir.

Bu kazanlardan kaynatılan zehirli zırva aşlarında Kalb-i Selîm ve Akl-î Selîm tuzu, baharatı aranmaz ve bulunmaz. Ahlâkın da zerresi bulunmaz. Aşçısına göre hamakatli veya habasetli zırva aşına tad vermek için, yine aşçısına göre ya Batı'daki, ya Doğu'daki "in"lerden getirilen "in" terimler ise, özellikle habaset aşlarında bol bol kullanılır.

Geçen yıl mı idi? Bu yılın başlarında da olabilir. Bir kitabevi teftişinde, "**Pakratuni Ermenileri ve Yahudiler**" gibi bir garip isimli kitap gördüm. Merakımı tatmin için bir köşeye çekilip karıştırdım, bundan önceki benzerlerinde bulamadım bir bilgi ile karşılaştım: Fakıyr de İran Yahudilerinden imişim! Sübhanallah! Babam bana bunu söylememişti! Belge? Diye sorulmaz. Cevabı hazırdr: - İftiranın belgesi mi olur, a filan? Üstelik bununla da yetinmeyip bir de benim "Şi'î misyoneri" olduğumu eklemiş! Ne diyelim? Cehâletin bir derecesi tahsil ile elde edilebilir, ne var ki hamakatin bu derecesi, doğuştan olur, belki de yanılıyorum. Dava mı açmalıydım? Şu veya bu millettten olmak aşâğılanma veya övülme gerekçesi olmadığına göre? Davamı Yevmud-dîn'e erteledim. Orada "zamanaşımı savunması" kabul edilmez. ⁽¹⁾

1- Beterin beteri varmış! 2013'de İHL -Sözlük'te sonradan kaldırılan- daha müstekreh ve habisane yalanlara kaldım (2013)

Bu günlerde Ali Bayramoğlu da benzeri ancak daha vahim olan bir iftiraya maruz kaldı: Benim Yahudiliğim gibi O'nun Ermeniliği de aslında "iftira" değil, sadece "yalan"dır. Ermeni veya Yahudi olmak ne suçtur, ne de bir aşağılanma vesilesidir. Ne var ki bu yalana ayrıca –Hrant Dink'e yapıldığı gibi bir de habasetden doğan iftiralar eklenmektedir. Düşünmeyi unutmuş olanlar bu gibi Ermenilik, Şi'î misyonerliği vs. gibi isnadları duyunca hazz ile gerinip aynı zamanda sırtıtmayı ve şu basmakalıp sözleri söylemeyi artık terk etmelidirler: - **Tam inanmasam bile azıcık inanıyorum. Ateş olmayan yerden duman çıkmaz!** – Doğru amma, bu dumanı çıkaran ateşi yakan kim? İftira eden mi? İftira ateşini yakan mı?

Ramazan'a bu sersem kafa ve is tutmuş gönülle mi gireceğiz? Beş yıldızlı iftar sofralarında, "Âl-i Abâ'nın beş ferdi"nden bahsedenleri dış gıcırtilarıyla mı karşılayacağız?(¹) Oysa üç aylar içinde Sevgi ehlinin yüce öncülerini severek aşka riya katmayanlardan olma felâhına ve necâtına erişebilmemiz için vesîleler var: Regaip gecesi, Emîr-ul- mü'minîn'in doğumu (13 Receb) Bi'set gecesi (27 Receb), Seyyid-uş-şuhedâ Huseyn'in doğumu ve ardında Ebul – Fazl Abbas'ın ve İmâm-i Seccâd'ın doğumları! (3-5 Şa'bân).

Cadı Kazanı Şirketi'nin "ceo"larına aldanmayalım! Ehl-i Sünnet vel Cemaat'î sonunda bir de "Ehl-i sünnet vel the cemaat" bölünmesine ma'ruz bırakmayalım!" "Suriye'nin arkasında İsrail var!" kötü nüktesine ancak acı acı gülelim! Gerek Okyanus ötesinde, gerek berisinde danışman aşçılarımızı gözden geçirelim: "Aşka riya katmazam!" ehli olanları seçelim! Uçak düşürme fitnesine de kapılmayalım! Fethullah Hoca da ülkesine dönsün ve bundan sonra hep birlikte "Aşka riya katmazam!" olimpiyatları düzenlesin! Gelen girsin bu meydana!

26.06.2012

1- Hayali değildir, iftar konuşmasında Ehl-i Beyt'den bahsettiğim için buğz-u gayz izhâr eden bir devletlûnun da hışmına maruz kaldım.

Gece horozları

Gece horozlarının sözlüğünde 'bahar'= 'karakış' , gece=gündüz demektir. Bazıları bilmeden gece horozluğuna soyunurlar. En tehlikelileri de 'yorgan kavgası' çıkarıp sonunda yağma ve gasb tasarlayanlardır. Bunların büyük kısmı da emperyalizmin el ulakları ve görevlileridir. Bunların 'bahar' dan bahsettikleri yerde karakış, karakış dan söz ettikleri yerde bahar vardır.

Bilmeksizin gece horozluğu yapanlardan birisi, Allah affetsin, Ziya Gökalp'dir. ' **Türkiye büyüyüp Turan olacak/ Düşmanın ülkesi viran olacak!**'

Türkiye büyüyüp Turan mı oldu? Maalesef hayır! Sadece, '**bir hilal uğruna, Ya Rabb, ne güneşler battı!**' (Akif Merhûm'dan)

Kore savaşı' na katılmamızdan önce de gece horozları ötmeye başlamıştı. O sırada ben küçük bir horoz mukallidi olarak havaya kapılmış, aruz vezniyle, Kore'ye giden bir Mehmetcik ağzından, Feriköy Çobanoğlu sokağında oynadığım yaşlarda ' **biz isteyerek can verimiz ta beşeriyet/artık bırakıp kavgayı bitsin bu vaziyet!**' tarzında gayet tatsız ve tuzsuz, yavan ve yaşık, ve dahi başarısız beyitler döktürmüştüm. (Tövbe Ya Rabbi hata rahına gittiklerime! / Bilip ettiklerime, bilmeyip ettiklerime!)

İslam tarihi'nin ve Dünya Tarihi'nin en acı verici ve aynı zamanda ibret verici ve uyarıcı olayı olan Kerbela'dan sonra

sonuçları İslam Âlemi için rahmetli değil, şeametli olan en önemli olay Çaldıran, Mercidabık, Ridaniyye Savaşlarıdır. İslam âlemi Moğol istilasının ve Haçlı Seferleri'nin sonuçlarını da atlatabilirdi. Ne var ki gece horozlarının feryadları etkisinde başlatılan bu 'Dizi' savaşlar, İslam Âlemi'nin inhitatını da başlattı. İran İslam Devrimi'nden sonra emperyalizmin kuluçka makinelerinden nice civcivler çıkartılarak İslam âlemine dağıtıldı. Ya aklını, ya gönlünü, yahut vicdanını elden vermiş bu sabık civcivler şimdi horoz olarak, gece horozluğunu daha elverişli gördükleri veya akıllarını yitirdikleri için konsere başladılar: **Türkiye büyüyüp Turan olacak/Düşmanın ülkesi viran olacak!** Oysa bu horozcuklar, düşman olarak kendilerine yine müslümanların gösterildiğini görmez veya görmezlikten gelirler ve emperyalizm de gece horozlarının teşvik ettiği horoz döğüşlerinin sürekli parsasını toplar.

Kasden gece horozluğuna soyunanların bir kurnazlıkları da yanlış yöne kışkırtmalarının sonucunda felaket baş gösterince sorumlu tutulmaları ihtimalini bertaraf etmek için, bir yandan kışkırtırken bir yandan da : 'itidâli terk etmeyelim, soğukkanlı olalım' demeleridir. 'Bardağı tersine tut, içindeki suyu da dökme!' der gibi!

Horoz döğüşü kışkırtıcılığı sadece Osmanlı'nın vârisi olan toplum içinde yapılmaz, 'Süper Güç' ittifakının kendinden saymadığı her toplum içinde yapılır. Saddam'ın da '**ikinci Kadisiye, ikinci Sa'd İbn Ebi Vakkas!**' sloganlarıyla İran'a saldırtıldığı gibi! Şimdi de Irak'daki Maliki hükümetini devirme tertipleri içinde, gerçek bir kişilik olup olmadığını bilmediğim bir kâzib ve Hakk'ı mükezzib (yalancı ve Hakk'ı yalanlayan) çıkarılarak **El-Kâtib** ismiyle fitneye çağırmaya me'mur edilmiş!

Bizim horozları uyarıyorum: Gece horozu olmayın ve horoz döğüştürücülerin yemine tenezzül etmeyin! Bu gibi Kâzible-

rin borusu da gerçek fecre kadar öter! Her kâtib Hakk'ın kâtibi değildir. **'Kâtib benim, ben Kâtibin, el ne karışır?'** denecek katiblerden de değildir. **'Vay hâline o gün yalanlayanların!'** (Kur'an-ı Kerîm)

Zifiri karanlığı, zulmeti, 'işte fecr!' diye öterek karşılayan şaşkın horozların ve horozlanıp kostaklananların gürültüsünden, bir Anayasa hazırlayacağımızı dahi unuttuk. Hazırladığı söylenen bir kaç madde de, yine Yâr'in kokusundan yoksun, temel ilkelerden koparılmışa, hatta yapma güle benziyor. Temel ilkeler belirtilmeksizin, temel ilkeler bilinci olmaksızın, insan onuru ve insan hak ve hürriyeti olur mu? Yakında Meclis de tatile girerse, belki de Meclis açıldıktan sonra **'bir gamlı hazânın seherinde/ısrara ne hâcet, yine bülbül?/ Bil, kalbimizin bahçelerinde/can verdi senin söylediğin gül/ Savrulmada gül şimdi havâda/ Gün doğmada bir başka ziyâda'** denecek.

Ey gerçek Âzizan! **Hû diyelim Gerçeklerin demine/ Gerçeklerin demi Nûr' dan sayılır!** (Pir Sultan Abdal) Gözü olana esasen Ezel Sabahı' ndan ışıyan Hakıyat Nûru da ayândır. Gece horozlarının ötüşüne aldanmayalım. Daha önce 'Kurt' benzetmesi için söylediğim gibi, bütün horozları bu benzetmeden tenzih ederim, Sözüüm beşer horozlara, beşer tilkilere, beşer kurtlaradır. Onlar da bilsinler ki gerçek Fecr yakındır ve Kâziblerin de, Kâtiblerin de defterini tutan Kerîm Kâtibler vardır.

30.06.2012

Emanet ve baskı grupları

Emaneti tevdi, toplumun çoğunluğunun bi'atiyle olur. Bugün kullandığımız terimle, yöneticiler seçimle belirlenir. Baskı grupları; "Süper güç"ün etkisine girmiş, ona bağlanmış iseler, halkın seçimini süper gücün çıkarı ve talimatı yönünde etkilemeye çalışırlar. Söz konusu ülkenin "millî" görünen baskı grupları da süper güç tarafından ele geçirilmiş veya elde edilmiş olabilir. Dünya Tarihi'nde de, Osmanlı- Türk Tarihi'nde de bunun nice örnekleri vardır. Bu baskı grupları, elde edilmiş olduklarını gizleme amacıyla, firma ismi veya , marka gibi kullandıkları bir "muhterem kişi"yi göstermelik olarak kullanabilirler. Bu kişi irtihal etmiş bir merhum ise, kendisinden sonraki ayak oyunlarından o'nun hiçbir sorumluluğu olmaz, hayat sınavında iyi not alana, Dünya âhiret'in tarlası olduğu için, Berzah âlemi ve âhiret hayatı da mübarek olur.

Hayatta ise ve benim gibi "Firma ismi" olarak hiçbir kıymet-i harbiyyesi olmayacak kimselerden ise, hiç değilse bu noktada sınanmaz ve sorumlu olmaz. "Firma ismi" veya "marka" olarak itibar ve revacı olan bir Muhterem ise, hayatta iken kullanılmamaya çok dikkat etmeli, tetikte olmalıdır. Yoksa, temyiz kudreti de yerinde ise, söylemeye mecburum ki daha Berzah âlemi'nin başlangıcında, Münkir ve Nekir'in sorunları karşısında bocalar. Şefaate umabilmek için de şefaate istihkak gerekir. Sevgi ile gönlü diri olanlara korku ve hüznün olmaz. Söylemeye gerek yoktur ki bu Sevgi; şehvet, mal yığma hırsı

vs. değil, Masivâ'ya ait "endâd"ın sevgisi değil, Ahlak sevgisi, Peygamber sevgisi, Ehl-i Beyt sevgisidir. Ne yazık şefâati reddedenlere! Ne yazık kendisi muhtac-i şefaât olanlardan şefaât umanlara!

Defterimiz dürülmeden kalb-i selim, kalbimizi selâmette korumak için akl-i selim ve bunun için de sevgi ve dolayısıyla "edeb" niyaz edelim! Ey gerçek Azizan, biribirimiz için duâ edelim! Betul ve Azra olan Fâtma, duada, "**el-câr, sümm-ed-dâr!**" (önce komşu, sonra ev halkı!) kuralını öğütlemiştir.

Her baskı grubu da "demokratik mekanizmanın bir parçası olan bir STK" olarak vaftiz edilemez. Geçenlerde bu hususu Gürbüz (Özaltın) Bey Taraf'da belirtti. Yine geçenlerde; Yeni Şafak'da Cem (Küçük) Bey çok önemli bir yazı yazdı. (21 Haziran 2012). Nedense ve yanılmıyorsam Basın'da yankı bulmadı veya ben iyi izleyemedim. Ben bu yazıdan iktibas etmek isterdim, ne var ki Merhum Rauf Paşa gibi, zamane Halet Efendileri'nden korkum dolayısıyla "alıntı" değil, sadece "gönderme" yapıyorum. Yaşlandım, artık kallavi baş kurtarmaz! (Bu deyimim anlamını bilenler lütfen bilmeyenlere anlatsınlar)

Gerçekten milli ve islami olan sivil toplum kuruluşları; meşru müdafaa söz konusu olmadıkça, Süper gücün inine sığınmazlar. Bunu da "nehy an-il-münker" kabilinden söylüyorum. Habeşistan'a hicret edenler Medine'ye dönmelidirler. Bugün Medine nerede?" itirazı doğrudur, ancak Obama da Necaşî değildir. Hayret Efendi Merhum'un teşbihine rağmen, demek zorundayız ki, Sultan Hamid dönemi'nin Fransası da "Dâr-ul Habeşe-i Frengistan" sayılamazdı.

Yazık! Ben de 1402 sayılı Kanun sadmesiyle Üniversite dışında kalınca o devrin Almanyası'nı ve Avrupası'nı "Dar-ul – Habeşe-i Frengistan" zannetmiş idim. Bir bakıma o zaman-

ların Almanyası öyle idi. Ne var ki beş buçuk ay sonunda geri dönmem gerekince, her iki taraftan da sıcak bir gülümseme göremedim. Şimdi, 1990'lı yıllardan itibaren, Almanya ve bütün Avrupa bozuk pusula kullanarak kayalıklara doğru gidiyor. Bu gemiyi Nuh'un gemisi sanmayalım! Korsan ve haydut gemilerine de binmeyelim! İnsanlığın kurtuluşu için örnek olmaya çalışalım! Bozuk pusula kullanmayan kim ise ancak onunla işbirliği yaparak kayalıklara doğru pupa yelken gidenleri uyaralım! Bu gemilerin tayfahlığına, korsan gemilerinin de forsalığına yazılmayalım!

Aklımız ve gönlümüz, doğru pusulanın ibresinin iki ucu gibidir. İblis mıknaatısından korursak, "kıble"yi bulmamız işten değildir.

Hakk'da birleşip Hak ve Sabr ile öğütlenmekten başka bir çıkar yol görünmüyor. Şimdilik gemimiz durduğu yerde bo-calıyor. Gönüllere Gerçek sevgi hâkim olursa bu Sevgi'nin gücüyle ve Hâfız-i Şîrazi'nin deyişiyle; "o Yâr-i âşinâ"'yı görebiliriz. Bundan öte hangi mutluluk olabilir ki.

Ey gerçek Azizan, hele bir yol 20 Haziran (2012) tarihli Taraf'da Gürbüz Bey'i, bir de 21 Haziran (2012) tarihli Yeni Şafak'da Cem Bey'i okuyun! Bu Azizan'a söz konusu topluluğun bütün imanlı mensupları da elbette dahildir.

Selâm!

03.07.2012

Perde ve İman

Mevlânâ ve Şems-i Tebrîzî: "Allah'ın varlığını yüz delil ile isbat eden bir kitab yazdığı" söylenen kimse için "yazık, demek ki yüz türlü şüphesi varmış" demiştir. "**Tanrı Parçacığ**" gibi garip isimler bir yana, son önemli keşif de şüphesi olanlar içindir. "Perde kaldırılsaydı, kesin imanımda hiç bir artma olmazdı" diyen Emîr-ül – Mü'mînîn'in bu sözünü bilenler ve "eyvallah!" diyenler, imanlarında bir artma söz konusu olmaksızın, "Lâ havle ve lâ kuvvete illâ billah" zikrini ve "el-hamdulillah, Subhanallah" zikrini tekrar ile yetinirler. "Ben" varsam, Allah'ın var olmamasına imkan var mıdır?

"Kün!" (ol!) emrini veren Mutlak İrade ve Kudret'in Rabbi, "madde"yi var eder, bunda akla sığmayacak ne var? Ezeli ve ebedi olan "madde" değil, Allah'dır.

Önemli olan, "Yaradılış"a, "Tekvîn"e yol açan ilâhî Sevgi'yi ve bu İlâhî Sevgi'nin ahlâkını da aklın kabul ve tasdîk etmesidir. Allah'ın koyduğu değer yargılarını ve ahlâk kurallarını benimsemek ve özümsemek de Sevgi'yle olur.

"Allah'ın ahlâkıyla ahlâklanınız" hadîs-i şerîfi bilinir. Allah'ın Güzel isimleri arasına "Ed-Dârr" karıştırılırsa, bir kimse "ben de Allah'ın "Ed-Dârr" ismiyle ahlâklanıyorum, şu halde Lâ Zarar... ilkesi uydurmadır diyemez mi? Sorunlarımızı çözebilmemiz için Sevgi Ahlâk'ını benimsememiz gerekmez mi?

Sevgi ehli olmayı unuttuk, birbirimize; mukallidi olduğumuz "endâd"ın terimleriyle caka satarak hücumla geçiyoruz.

Oysa sayılı nefeslerimizi "Hakk" ve "Sabr" ile öğütleşme yönünde sarf etmemiz gerek!

Bu satırları yazdığım Dersaâdet'de Sultan Hamid merhum devrinde, bir Şeyh Efendi şurâ merasimi'nde halka içinde iken, Seyyiduş-Şüheda'ya hitaben okunan ve onun yüce fedâkârlık ahlâkı ile nasıl insanlığa yüce "hayr" kaynaklarından olduğunu belirten mısra'ı duyduğunda "-yandım yâ İmâm!" haykırışıyla hayat emânetini Hayy'a teslim etmişti. Merhum Cemaleddin Server Revnakoğlu'ndan okumuştum. Heyhât! Ne hallere kaldık ey Gaazî Hünkâr?

Yunus Emre "**ben gelmedim da'vâ için / Benim işim sevi için**" derdi. Biz, bu gibi sözleri ancak tören konuşmalarında söylüyor, bunun dışında tam aksini haykırıyoruz. –**Ben gelmedim sevi için / Benim işim da'vâ için!** Oysa tören konuşmalarının bir iki damlalık taşıma suyuyla Sevgi değirmeni dönmez.

Meclis tatile girdi. "Kuyruksuz Anayasa" ümidimiz bile gölgelenmişken şimdi "Kuyruklu Anayasa" isteniyor. Bu da bir ilerlemedir. 1960'lı yıllarda siyasi dilde "Kuyruk" terimi sık sık kullanılır, yanlış hatırlamıyorsam bundan "düşük" diye adlandırılan İktidar Partisi mensuplarının "yandaşları" kastedilirdi. Şimdi "Kuyruklu Anayasa istiyoruz" derken, hayvanları da koruyan Anayasa İsteği ifade ediliyor. Oysa esasen yazılı olmayan üstün ve değişmez, evrensel Tabîi hukuk / Ahlâk ilkeleri bu anlamda kuyruksuz olmaz, bunu da Emîr-ul Mü'minîn belirtmiştir: Süphesiz hayvanlardan da sorumlusunuz!

Kuyruklu Anayasa isterken bu bilinçle mi istiyoruz? Yoksa kürk giyme, kuzu yeme, avcılık canavarlığı, deney adı altında hayvancağızlara dayanılmaz acı çektirme ve öldürme, faytonlara her biri yüzer kiloluk altı-yedi kişi bindirme, karides ve istakoz haşlama, kedi ve köpekleri yakalayıp ıssız yerlere bırakma, balıkların oltayla damaklarını paralama gibi "tar-

tıslmaz temel haklarımız" yanında, ne kadar yufka yürekli olduğumuzu göstermek için "hayvanlar eşit olarak doğar ve eşit hayvanlık onurları vardır" kabilinden bir garibenin Anayasa'da yer almasını mı istiyoruz? "Yandım yâ İmâm!" feryadının devrinde Büyükkada'da yaşasaydım, sokağa koyduğum su kaplarının dahî çalınacağını aklıma getirmezdim" diye düşünüyorum.⁽¹⁾ Şimdi bir ağaca zincirlemek zorunda kaldığım su kabı içine sigara izmariti ve çöp dolduranlara da sorarsanız, belki de "elbette ya! Ben de kuyruklu Anayasa isterim" diyenleri az olmayacaktır. Acaba kuyruklu Anayasa'yı "kuyruklu piyano" gibi bir şey sananlar da var mı?

Bu yazı da neye yaradı şimdi? Merhume Nenem bir beyit okurdu: "**Kalem aldım elime, Levha-i cânâ ne yazım ? / Doldu bu çeşmlerim kan ile cânâ, ne yazım?**"

Gel artık, bastığın yerler yeşersin! Sen ırmaksın, ışıksın, öylesin gel! (Fakıyr). Gerçek Azîzan'a selâm!

07.07.2012

1- İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde de kediler için koyduğum kaplar "yürüyünce" şu sözü kapıya yapıştırdım: **-Kaplari aşırılan biçare kediler / - Tanrım! Bu nasıl vicdan? Dediler.**

İnsanlık Tarihi'nde Bahar

'Arap Baharı' derken dört mevsimden biri olan 'ilkbahar' dan bahsetmiyoruz. Manevi anlamda baharı kasdediyoruz. Takvimin ilkbaharı her yıl kışdan sonra gelir, 20-21 Mart'da başlar. Tarih'in ilkbaharı böyle değildir.

Sevgi elçilerinin tebliği ile başlar, sürmesi için de insanların bu tebliği anlaması ve dinlemesi ikinci gerekli şarttır.

Son Sevgi Elçisi (S.A); başlayan baharın sürekli olması için iki ağır (çok değerli ve önemli) emanete riayet edilmesini öğütledi. Bu iki emanetden birisi Kur'an-i Kerim; diğeri Ehl-i Beyt idi. Bu iki emanetin kadri bilinmeyince yazık ki kısa zamanda manevi karakış geldi.

Merhum Muhammed İkbal son vasiyeti sayılabilecek beytiyle gerçek baharın sırrını açıkladı: 'Hüseyn'in kanıyla sulanmamış harap ekinden ürün alınmaz'

İkbal; 1938'de vefat etti. Vefatından önce **Cavidname**'de -Said Halim Paşa'nın dilinden-'Türk Baharı'ndan ümidi kalmadığını belirtti. Pakistan'da da, İran'da da, Arap ülkelerinde de Bahar görülmedi. 'İnsan'ın Arz'daki imtihanı sona ermediği için, İran'daki 1979'da başlayan Bahar'a da derhal müdahale edildi.

Son zamanların 'Arap Baharı' da Gerçek Bahar'a dönüşecek gibi görünmüyor. Bu hareketlere **Saddam**'a verilen görevin benzeri bir görev yüklenmek istemiyor: Gerçek Bahar'ı ön-

leme görevi! Süper Güç koalisyonunun saplantısı budur ve bu saplantı, 'Arz'a Salih kullarım vâris olur', 'Allah nurunu tamamlayacaktır', 'Ne mutlu adalete susayanlara, onlar suya kandırılacak, susuzlukları giderilecektir' İlahi müjdesinin bertaraf edilmesi saplantısıdır. Oysa bu müjdenin bertaraf edilmesi, önlenmesi, yalan çıkarılması muhaldir, imkansızdır. Cadı; düşümlere üfleyerek bu Nur'u söndürmek istese bile!

Lübnan ortamında Huseyn'in kanıyla sulanmış bir tarla görüldüğü için bu tarla mahvedilmek isteniyor. Komşudan yardım gelmesinin önlenmesi için de, 'acil olarak ve beleş Türk kanına ihtiyaç vardır' anonsları yapılıyor. Suriye ve Lübnan saf dışı edildikten sonra sıra; Birinci Dünya Savaşı sonrasındaki halimize döndürülmüş olan bize gelecek!

Bu kez de belki 'âcil ve beleş Kürt kanı'na dahi ihtiyaç duyulmayacak! Yine bu 'Sèvres'in 'Lausanne'ı da olmayacak! Elbette Şerr'in bu zaferi sürekli olacak değildir, amma niçin olsun?

Oysa Sevgi'nin Adaleti'nin Arz'a hakim olacağı dönemde gerçekleşecek İstanbul Baharı'nın özleminde olarak gönlümüzü Sevgi'yle diriltmemiz gerekmez mi? (Kehf Suresi)

Sevgili'yi gerçekten seversek Adalet'e susayanlardan oluruz ve pazarlıksız olarak Ahlâk'ın kesin emrine uyarız. Hedefimiz zenginliğin ve silahın gücü değil, Allah'a yakınlaşma (kurbet) olur. Geçen Perşembe günü, 5 Temmuz 2012 'de Muhterem Diyanet İşleri Başkanı, Prof. Dr. Mehmet Görmez İslam'ın emrettiği yönde bir sevgi adımı attı. Destekleyecek yerde eleştiriyoruz. Bu ne perişanlıktır?

Aynı perişanlığı; 'iki ağır emanet' bahsinde de göstermiyor muyuz? 'El-Kâtib'oltasına üşüşecekleri önceden uyardım, 'bu gibilerle istişare edilir, dediklerinin aksi yapılır' kavlince hemen atılan oltaya üşüştüler.

Şimdi kovada debeleniyorlar. Allah kurtarsın!

Tarikatlerin kanunen yasak edilmesinden önce Ehl-i Beyt sevgisine sahip erenler vardı. Şimdi bu Fetret döneminde 'bir dost bulamadım, gün akşam oldu!'

Zekâi Dede'nin beyatı-arabân' bestesinin güftesini yazan mübarek zat kimdir? **'Ol Gülün gülzâr-i hüsnü bâd-i mihnet bulmasın!/ Gonca-i ruhsâr-i zîbası elemle solmasın/ Zülf-i şeb-bûy-i Huseyn'i ey Sabâ incitme kim / Nergis-i şehlâ-i çeşmi şebnem-âlûd olmasın!**

Bu kıt'anın şairini bilen var mı, bu aşkda birisini bu günlerde gören var mı ey gerçek Azizan?

Bu neş'ede olan; kuzu postu giyen kurtlara, çifte ölçütlü, gözlerinden kötülük fışkıran cadılara, Şerr'in temsilcisi veya el ulağı olan hiç kimseye av olmaz. Ma'rifet Vedûd'a, Sevgiliye tam güvenle teslim olabilmektedir.

(Yeni Şafak'taki üçüncü yazı dönemimde her gün nice ileti alıyordum.

Bu dördüncü dönemde ancak Gazete içi iletilerle karşılaşıyorum. Gerçek Azizan ileti gönderemiyorlarsa Lütfen hate-mi128@gmail.com'a göndersinler.⁽¹⁾

Allah'a emanet olunuz.

10.07.2012

1- Yası yazmayı bırakıncaya kadar, adresim okuyuculara açılmadı.

Dîn

Dîn; her okuma yazması olan, hattâ olmayanın bile kendi zevkine, isteklerine göre düzenleyeceği bir "dünyâ görüşü" değildir.

Taklitlerinden sakınmak gerekir. Sakınmayanlar ve taklit-sah-te ürünlere yumulanlar, bu "rızâ lokması"nı yemeyip zararlı ürünler yiyenler nâcâr kalırlar. Gerçek Azizan'dan Pîr Sultan Abdal söylüyor: **Güzel âşık! Cevrimizi çekemezsin demedim mi?/ Bu bir rıza lokmasıdır, yiyemezsin demedim mi?/ Yemeyenler kalır nâcâr/ Gözlerinden kanlar saçar/ Bu bir demdir, gelir geçer/ Süremezsın demedim mi?**

Din niçin bir "rıza lokması"dır? Çünkü sevgi sınavına tabi olan insana verilen yol gösterici ta'limat bütünüdür. İnsana irade verilmiş, seçme yetkisi tanınmıştır. Lâ ikrâhe fid-din! (Din'de zorlama yoktur).

Ne var ki Din'in temel ve evrensel, yaptırımlı kuralları vardır ki, bunlara uymak mecburidir. Bunlar Hukuk ve Ahlâk'ın ortak temel ilkeleridir. Adâlet ve Dürüstlük ilkelerine uyup kimseye zarar vermeme; herkesin ödevidir. Bu ilkere uymayıp, Din'in dar anlamda "ibadet"leriyle göz boyamaya kalkışanları; Din Günü'nün, Sınav sonuçlarının ilan edileceği Gün'ün (Yevm-ud-din) Maliki olan tek Allah, "Din'i yalanlayan mürailer"olarak tanıtır. (Mâûn Suresi)

Âdem'den (A.S) İbrahim'e (A.S) kadar "gelip geçen Âdem"lerde, ortalama kırkbir yüzyıl boyunca, Gerçek Din'e, Allah tarafından

özel bir ad verilmiş değildi. İbrahim (A.S)den itibaren bu Gerçek Din'in adı "İslâm" oldu. (Allah katında Din; İslâmdır).

Hakk'ı teslim etme, Allah'a içten teslim olma ve sonuçta Selam'a, Selâmet'e esenliğe ermeyi ifade ediyordu. Ulu Sevgi elçilerinden olan **Musa** (A.S) ve **İsa** (A.S) da bu Dîn'in peygamberidirler.

İslâm nihai tebliğinin kitabı Kur'an-i Kerim'dir. Din'in üç ilkesi, üç temel kuralı vardır. Bu üç ilkeyi kabul edip etmeme, "rıza lokması" na talib olup olmama; her kesin kendi bileceği iştir. Ancak, kabul etmeyenlerin de kabul edenlere "ikrâh (dayatma), cebr, tehdit) hakları yoktur. Bu üç "asl"dan birincisi "Tevhid"dir. Allah'a İhlâs Suresi beyanıyla imanı olmayan kimselerin "inanmıyorum amma ben senden iyi müslümanım" mantıksızlığıyla inananları ta'iz etmeye hakları yoktur. Bir müslümanın da "ben Allah'a iman ediyorum, amma en sağlam materyalist de benim" demesinde nasıl mantık yoksa, bu iddia da mantık dışıdır. Bu gibi iddia sahiplerine "kendine iyi baktır!" demek revadır ve münasip ve muvafıktır.

İkinci ilke Nübüvvet'dir. Resul-i Ekrem'in (S.A) son Resul ve Nebi olduğuna, Kur'an-i Kerim'in ve Kuran-i Kerim'de zikredilen bütün Nebi ve Resuller'in hakk ve ma'sum sevgi elçileri olduklarına iman etmektedir. Bu ilkeyi kabul etmeyen de "müslim" sayılmaz.

Üçüncü ilke; Allah'ı, -hâşâ- can sakıntısını gidermek için Kâinat'ı bir oyuncak odası olarak yarattığı, miâdı (son kullanma tarihi) dolan "insan" oyuncaklarının, bedenleri dışında sorumlu bir "nefs"leri olmadığı inanışından tenzih ederek âhiret'e iman ilkesidir (Meâd).

İslâm mezhepleri bu üç ilkede birleşirler. İmamet ve Adl ilkelerinde mezheb ayrılığı doğmuştur.

Üç temel ilkede birleşenler, tutarlı olarak, ibadet ve amel ilke-lerini de Kur'an-i Kerim'den alırlar. Namaz, ramazan orucu, hacc gibi. "Ca'feri Mezhebi" diye de anılan Oniki İmam Mezhebi'nde de namaz, ramazan orucu, hacc, zekat, bir de "sünni mezhepler" diye anılan mezheplerde unutulmuş hums (gelir vergisi) vardır. Doğru anlamıyla zalimleri her zaman tedirgin eden cihad da bu ilkelerdendir. Meşru müdafaa savaşı, cihadın sadece bir alt kavramıdır. Yağma ve sömürü savaşlarının cihad ile hiç ilgisi yoktur.

Dinde zorlama yoktur. Zorla kıldırılan namazdan da ne kılan ne kıldırana hayır gelir. Ne var ki Kur'an-i Kerim'de emredilen ibadet; namazdır. Sema (samah), Mevleviler'de olduğu gibi, bir tarikat âyini-dir. Tarikatler ve tekkeler de – doğru olmayarak- "İnkılab kanunu" ile ilga edilmiş, kapatılmıştır. Bir süre sonra yürürlükte olan Devrim Kanunu uygulamada görmezlikten gelinmeye başlamıştır.

Meclis'de mescid olması; müslümanlar için bir ihtiyaçtır. Samah (sema), belli vakitlerde yerine getirilmesi gereken dar anlamda bir ibadet değildir.

Bir an için, "Kuliste vakit geçireceklerine Meclis'in cemevine gitsinler, ne çıkar bundan?" desek dahi, bu takdirde Mevlevi, Kaadiri, Halveti vs. milletvekillerinin isteklerine karşı ne diyeceğiz?

Her hristiyan mezhebine göre birer kilise, bir de sinagog yapılması da gerek-meyecek mi?

Diyanet İşleri Başkanlığı'nın ilgası isteği de yersiz ve haksız bir istek, aramıza atılmış bir fitne tohumudur. Diyanet İşleri Başkanlığı'na sünni müslümanların dini kamu hizmetleri için özerk kamu tüzel kişiliği verilmeli, Alman Anayasası örnek alınmalıdır. Hristiyan ve Musevi vatandaşlarımızın Patrikha-

ne, Hahambaşılık gibi dini kurumlarına ve Katolik ve Protestan mezhepleri için de kanunla kurulacak bir üst kuruluşa, özel kanunla "**kamu yararına özel Hukuk tüzel kişiliği**" tanınmalıdır. Oniki İmam Mezhebi mensupları için de böyle bir kişilik özel kanunla tanınabilir.

Kendilerini "şiî" değil, "alevi" olarak tanıtan vatandaşlarımız, maalesef bu terimden ne anladıkları konusunda birleşemedikleri için, şimdilik vakıf ve dernek gibi Özel Hukuk kuruluşlarıyla kendi işlerini görmelidirler. Ne var ki Diyanet'in lâğvını istemeleri de, Meclis'de Cemevi istemeleri de haklı ve mesnedli talepler değildir.

Gündem'e hergün yeni anlamsız horoz düvüşleri getirmenin kimseye yararı yok, uzun vaadede herkese zararı vardır. Selâm!

14.07.2012

Artık dalanmayalım

Tevrat'ın, İncil'in ve Kur'an-ı Kerim'in "Dâbbet-ul-Arz" (Arz'ın Canavarı) olarak nitelediği bir örgüt; insanlığı üç yüzyıldır dalayıp durmakta. Neml Suresi'ne bakılabilir.

Ne var ki, bu fesad odağı inine çekildiği zamanlarda bile kuzu postuna bürünerek "Dâbbe-t-ul-Arz"ın – hâşâ –Emirul-mü'minin olduğu, tostoparлак ve insanlığa öğüt verecek bir nesne olduğu, insanlığı dalamayıp güzel öğüt vereceği gibi kafa karıştıran sözler ortaya atmışlar, hatta Kur'an-i Kerim'e hareke konmaya başlandığında, "**kelem**" kökünden gelip "**dalama**" (Canavarın ısırması, parçalaması, zarar vermesi) anlamına gelen fiili, "**tukellimuhum**" (İnsanlıkla konuşacak) şeklinde anlamlandırmışlardır.

Resul-i Ekrem (S.A) mü'minleri uyarmıştır: "Mü'min bir in-den iki kez dalanmaz". "Müslim" değil, "mü'min"buyurulduğuna dikkat etmeliyiz: Müslim aldatılabilir ve dalanabilir. Mü'min; zahiren müslim olmakla yetinmeyen Sevgi ehlidir, Dâbbet-ul -Arz Haricileri - kendisi o sırada ininde olmasına rağmen – yaman dalamıştır. Bugün de Hariciler'e eş konum-da müslümanlar vardır ki, Canavarın kendilerinden önce nice toplulukları daladığını bilirler, buna rağmen bilinçaltlarından yükselen yanlış niteleme etkisiyle; Canavarın aslında iyi bir varlık olduğunu, Usame'nin, Saddam'ın vs. haklı ve meşru sebeplerle dalandıklarını, kendilerinin canavarın dostu ve müttefiki olduklarını söyler ve nihai dalanmadan önceki da-

lanmaları "**tıbbi hacamat**" sanırlar. Bu gafletlerinden kurtuldukları anda da işleri bitmiş ve defterleri dürülmüş olur.

İran Devrimi'nden sonra Canavarın hacamatları da çoğaldı. Devrim'e kadar tanıdığım Aleviler "**biz de oniki imam mezhebindeniz**" derlerdi. 1990'dan sonra, 1960-1964 arası kendisinden hiç böyle bir söz duymadığım kimse, yirmidört yıl sonra bir toplantıda karşılaştığımda bu kez "**Alevi'yim amma materyalist Aleviyim**" diyerek benimle arasına aşılmaz bir sınır çizgisi çekti. Daha sonra bir başka zat; "**Ali"siz Alevilik**" fitnesini ortaya attı. Teknoloji'nin ilerlediği bir çağda her İslam ülkesinde sayısız "**dalama**" vak'aları oldu, ne var ki, bunlar Resmi Tarih labarotuvvarlarının kayıtlarına "**dalama vak'ası**" değil de "**şifa niyetine, Canavar'ın yaptığı hacamatlar**" olarak geçirildi. İçeride ve dışarıda sürekli sınav sorularıyla karşı karşıyayız.

Yine dalanacak mıyız?

"Dabbet-ul-Arz Amca"yı; biz ne zaman hastalanırsak körüklü çantasını kapıp gelen ve bize iğne yapan "İğneci"amca zannederek, elbette yine dalanırız. İğneci Amca'nın iğnesinden öyle zehir fışkırır ki derdimiz bir iken bin olur: Kürt - Türk, Şi'î- Sünni, Alevi- Şi'î/ Sünni, Müslüman , Hristiyan, Lâikliği benimseyen – reddeden; bira festivalinde alkollü bira severler ile alkolsüz bira taraftarları gibi sorunlarla içte ve dışda insanlar birbirine düşürülür. Biz de Madımak Oteli Faciasını, daha önce de benzerlerini yaşamadık mı?

Bir zamanlar yeryüzü cenneti gibi yöreleri olan Afganistan'da bugün kız okullarına "dalanmışlar" baskın yapıyor. İğneci Amca'nın zerk ettiği fitne virüsleri tek tip değildir. Sürekli de yenisi üretilir. Salman Rüşdi olayından sonra, şimdi de İran'a karşı yeni bir dalanmış ortaya çıkarıldı: Salman Rüşdi'nin yerini almaya can atan bir bedbaht! Başka bir bedbahta da Şi'î - Sünni ihtilafı yarasını azdırma görevi verildi. (Şi'î Beyanname)

İğneci Amca'nın herkese iğne yapmasına gerek yoktur. Bir sefarad atasözü okumuştum: **Bir kişi, bin kişiyi delirtir.** Hele "iletişim" in bu derece hızlandığı ve yaygınlaştığı devirde, bir kişi onbinleri de delirtebilir. Derhal ümitsizliğe kapılmayalım: Allah'ın yardımıyla, bir kişi de belki onbin kişiyi uyandıramaz mı? İslam'ın **Füru'i Din** ilkelerinde "**ma'rufu emr/ münkerden nehy**" ilkesi bu hikmetle yer almaz mı?

Şu halde artık bir an önce Hakk ve bâtil arasında rakkase olmayı bırakmamız ve Hakk'a bağlanmamız gerekiyor.

Bazı gerçek Azizan; Aleviliğin İslam'dan ayrı bir din olarak nitelenmesine karşı çıkmışlar. Eyvallah ve Elhamdülillah! Var olsunlar! Bu günlerde en fazla başvurulanan yöntem; Türkiye'de Aleviler'e, Suriye'de ve Irak'ta Sünnilere zulmedildiğini ileri sürerek fitne çıkarma yöntemidir. Tarih boyunca ve yakın geçmişte, hatta bugün, hiç mi zulüm olayı yoktur? Bu soruya olumsuz cevap verirsem, kendimle çelişkiye düşerim. Ancak, Dâbbet-ul-Arz'ın gönüllü bi'atçisi olan yönetimlerin ülkelerinde bu zulümleri yapanlar için "yakışır haspaya!" denmekte, buna karşılık, bi'at etmeyenlere karşı çağdaş Hariciler ayaklandırılmakta, Dâbbet-ul-Arz'ın propaganda merkezleri ayaklanmaları bastırma hareketlerini dahi "eşi görülmemiş zulüm" olarak tanıtmaktadırlar. Bu arada çağdaş Hariciler'in zulümleri de derhal alaşağı edilmek istenen yönetimlerin zimmetine (pasif) yazılmaktadır.

Böyle bir dünyada iman, sevgi ve ümid ile "bekleyiş" olmaksızın yaşanır mı? Mevlâ görelim neyler? Neylerse güzel eyler! Canavar'ın Tarih'in Hayvanat Bahçesi'ne kapatılıp Adalet'e susayanların susuzluğunun giderileceği, Sevgi'nin Arz'a hakim olacağı günü bekliyorum.

Canavarın dalamasıyla ırkçılık, kin ve kan davası virüsü kapıların da hiç değilse Ramazan'da kendilerini dizginleme-

leri çağrısına katılmamak da elde değil! Ramazan sonrasında da Bayram'ı sürekli kılalım! Irkçılık, kin ve kan davası virüsü kapanlar Allah'dan şifa istesinler ve samimi iseler derhal şifa bulacaklarını bilsinler.

Herkes kendini bir hesaba çekse ve Rahman ve Rahim Allah'dan "dalanma " dolayısıyla kaptığı hastalığın şifasını istese ne güzel olur! Bira Festivali'nde, **Hazret-i Hâlid ibn Zeyd** civarında alkollü içki içilmemesini isteyenler haklıdırlar.

Ne var ki- şimdi kaldırılmış mıdır bilmiyorum- "Eyüp Sultan"ın türbe kapısının karşısında Yezid övgüsü levhası dikiirse, Yezid elbette içkisini de birlikte getirir.

Selâm!

17.07.2012

Kaygılı Ramazan

Ramazan'a tam bir huzur ile giremiyoruz. Esasen Devr-i Saadet'den sonra hangi yılın Ramazanı tam bir huzur içinde başlayıp sona erdi? Bilmiyorum! 2012 yılı Ramazanı öncesinde komşuda yangın var. Tasarlanan şu: önce Esed gitmeli, ardından ya Hizbullah'a, yahut Maliki'ye sıra gelmeli, Bu arada"bağımsız" Kürt Devleti; kayıtsız şartsız Şer ittifakına bağımlı olarak kurulmalı, Irak, İran ve Suriye'den ve elbette Türkiye'den geniş arazi; Şer ittifakı'nın emanetçisi olacak bu yönetime teslim edilmeli, Türkiye ve İran da kuşatılmalıdır.

Şimdi olan bitene sevinçle bakanlar, Sultan Hamid Merhum'un tahttan nasıl indirildiğini, aradan on yıl geçmeden Tal'at Paşa'nın kaygılı bir ruh hali içinde Merhum'un tabutunu nasıl izlediğini hatırlayabilirler.

2012 Ramazanı'nı da yaldızlı sözlerle geçirip "elveda ya Şehr-i Ramazan!" diyerek uğurlayacağız. Hikmet hazinesi, Sevgi elçilerine bağlı kalıp Adalet'e susayan iki yetimin hazinesi; yine "define" olarak kalacak. (Kehf Suresi) Bu define üç dört yıla kadar açığa çıkar, keşfedilir mi? İnşallah!

Ramazan, Kur'an-i Kerim vahyinin başladığı aydır. (609 yılı). Elli iki yıl sonra yine Kadr gecesinde, 609 yılında Kur'an Vahyinin başladığı gecede Emirul-mü'ninin şehadete ermiştir. Kadrini biliyor muyuz? Turnalara mı soralım: Turnalar Ali'yi görmediniz mi?

Sevgi; dinin özüdür. Resül-i Ekrem (S.A.) sevgisi yoksa din yoktur. Ehl-i Beyt Sevgisi de Resül-i Ekrem (S.A.) sevgisinden asla ayrılamaz. (Kur'an-i Kerim, Şûra Suresi). Kadr Gecesi'nin şahidi ve şehidi; Kur'an-i Natık olan Emir-ul Mü'minin "nice oruç tutanlar vardır ki elde ettikleri sadece açlık ve susuzluktur" buyurdu. Şûra Suresi'nde "De ki: - Ben sizden hiçbir karşılık istemiyorum, sadece Yakınlar'a sevgi istiyorum" buyrulur. Bu Kurbâ (Yakınlar) Ehl-i Beyt'dir. Onları sevmemiz de yine bizim hayrımız içindir. Bu Ramazan'ı da gafletle geçirmeyelim. "Onlara Arz'da fesad çıkarmayın! dendiğinde- biz ıslah edicileriz" diyen Şer ittifakının elinde oyuncak olmayalım. (Bakara, 2/11)-. Sa'di-i Şirazi'nin dediği gibi, gül ile birlikte olana gülün kokusu siner. Velayet'den nasibi olmayandan bu koku gelmez. **(Varma Yezid'in yanına/kokusu siner tenine!)**

Ancak, velayet de kuru iddia ile olmaz. Ali Kur'an-i Natık'dır, Ka'be'de doğmuş, Ramazan'da oruçlu iken ve başı mihrabda sabah namazı secdesinde iken, şehadetiyle sonuçlanacak darbeye maruz kalmıştır.

Diyalog, ventrlogluktan ayrıdır, işkembe-i kübradan atmakla bir yere varılmaz. Diyalogun amacı Hind – Moğol hükümdarı Ekber Şah gibi, karma bir din oluşturmak değildir. Allah'ı alemler'in Tek Rabbi bilen insanların ortak ve evrensel Hukuk ve Ahlak ilkelerinde uzlaşması amacıyla girilen bir faaliyetdir. Diyalog'a girişenler bu ortak zemini yitirmişlerse, diyalogun mesnedi ve yararı kalmaz. (Al-i İmrân, 3/64)

Mezhebler arası diyalog da dünyevi pazarlıklara benzemez. Velayete bağlı olanlar bu inançlarını asla pazarlık konusu yapmazlar. Ne var ki başka din veya mezhep mensupları ile diyalogun mümkün olmadığı tesbiti de derhal düşmanlık ve savaş gerekçesi kılınamaz.

(Mumtahine, 60/8-9). "Kur'an gırtlaklarından aşağı inmemiş olan" Hâriciler Kur'an-i Kerim'in bu talimatına rağmen fesad

çıkarmaya devam ettiler ve Emir-ul-Mü'minin onlardan birinin darbesiyle şehit oldu. Bugünün Haricileri de yazık ki aynı yoldadırlar.

"Derdim çoktur hangisine yanayım?/ Yine tazelendi yürek yarası/ Ben bu derde nerden derman bulayım? Meğer Dost elinden ola çaresi/ Dost (Mevlâ) elinden olursa her derdin dermanı vardır. Yeter ki derman talep edilsin!

İlâhi sevgiden hased, kin ve fesad doğmaz. Dolayısıyla: Şerr; Allah'ın Külli iradesi'nden doğmuş değildir. İblis'e ve insana verilen kötüyü (Şerri) seçme hürriyetinden doğmuştur. Yıllar önce yanlış hatırlamıyorsam 1987 de, Papa Jean Paul (Johannes Paulus) çok doğru söylemişti: - İblis; insanları ayartmada başarılı olmak için, insanların o'nun varlığına inanmamasından çok hoşnut olur, çünkü böylece işini daha rahat görür.

Toplumumuza nice fesad tohumları ekildi. Çaldıran'da, 1826 da, 1915 de, Dersim'de, Diyarbakır Hapishanesi'nde, Madımak ve Başbağlar'da.... saymakla bitmiyor. Şimdi de İblis bütün bu fesad tohumlarının hasadını azar azar gerçekleştir-diği gibi, kendini gizleyerek, toptan ve nihai hesabı Suriye, Hizbullah ve Irak şii hükümeti'nin defterinin dürülmesinden sonra önümüze konmak üzere Şerr ittifakı'na temlik ediyor. Kürt ve Türk, bütün iman sahiplerine hitab ediyorum: Şeytanla aynı çuvala girmeyelim!

Bencilik, hased, kin, kan dökme ve sömürmeden, zulmün her türünden arınmış Arz'a kavuşmamızın inşaallah tez olması niyazıyla, Ramazan hayırlar getirsin, kaygılı Ramazanımız gerçek bayramla sonuçlansın. Yakında da gönlümüz Yâr ile bayram kılsın! Selam!

21.07.2012

t.me/caferilikcom

<https://t.me/caferilikcom>

www.caferilik.com

Burun pusula değildir

Yaratıcı burnumuzu cennet kokusunu cehennem kokusundan ayırt etmek için de yaratmıştır. Bu yeteneğimizi köreltirsek burnumuzu pusulamız zannederiz ve uçurum yoluna girmiş olsak dahi burnumuzun doğrultusuna gitmekten şaşmayız. Oysa Sırat-ı Mustakiym'in pusulası, büyümüş ve koku alma duygusunu kaybetmiş burunlarımız değildir. İlâhi Nur'un mazharı olan "En'amte aleyhim"ın yolu, Sırât-ı Mustakiym'dir. Gözümüzü, burnumuzu, kulağımızı, elimizi, dilimizi birlikte kullanmalıyız. Beş duyu, Hakk ve bâtılın zahirdeki belirtilerini ayırabilmek içindir. Batında kalan hususlarda da aklımızı ve gönlümüzü birlikte kullanmamız gerekir. Gönlümüz kimi severse, o Süleyman değildir. Aklımız gönlümüze kimi seveceğini bildirmelidir.

Burnunu sadece kendinin de değil; bir toplumun, hatta insanlığın pusulası sananlar, başkalarını da felâkete sürüklerler. Bu gibi kişileri müsteşâr ve müşaviri kılanlar da sonunda nâdim olurlar. Burnumuzu hortum haline getirip de Hesap günü estetik, ortopedik vs. ameliyat için Hastahaneye sevk sırasında üzerine damga vurulmasına sebep olmayalım. (Kalem, 68/16)

İnsanlardan bazılarının burnu bir ma'nevi hastalık sonucunda tam bir hortum haline gelmiştir. Bu hastalık ırkçılık hastalığıdır. Kendilerini ve sadece soydaşlarını, hatta sadece kendileri gibi ırkçı olan soydaşlarını adamdan sayarlar, kendi soylarından olmayanlar "insan" değil, davar hükmündedirler. Bu

gibi hortumluların gizli veya açık hüküm sürdüğü herhangi bir ülkeyi; demokratik Hukuk Devleti'ne kavuşmuş sayabilir miyiz? Oysa bunlar kendi kâşânelerinde keyif sürerken başka ülkeleri birer ağıl, mandıra, çiftlik haline getirecekleri günü beklemektedir. Gerçek imanlılar ise Adalet Düzeninin Arz'a hakim olmasını bekliyorlar.. Ahmet Altan Bey de - O'ndan hiç beklemezdim- "Suriye'deki sistem yıkıldığında "İran, Rusya ve Kafkaslar'daki birçok diktatörlük sarsılacak, bence Arap baharı da Fransız Devrimi kadar önemli bir adım. On onbeş yıla kadar Ortadoğu da gelişmiş dünyanın istikrarlı bir parçası olur. Tarihin emri böyle" diyor. (Taraf, 21 Temmuz 2012)

Demek ki "**gelişmiş bir dünya**" var, Suriye'deki rejim İran ve Rusya gibi ülkelerdeki rejiminlerin yıkılmasına engel oluyor. Arap Baharı sonunda Arap ülkeleri yanında İran ve Rusya'yı da gelişmiş dünyanın istikrarlı bir parçası yapacak! Acaba nasıl bir parçası? Ciğerparesi olmayacağı muhakkak! Sakın "gelişmiş dünyanın ağılı"olacakları kasedediliyor olmasın? "**Dünyada şereftir yaşatan milleti, ferdi/ Silkin, bu mezellet tozu uçsun üzerinden**" (Tevfik Fikret'in doğru bir sözü)

Fakıyrâne anlatmaya çalıştık ki Suriye'de bir bahar başlangıcı değil, bir karşı - devrim başlangıcı vardır. Bu karşı- devrimle, gerçek Arap Baharı'nın Lübnan'da, Necef'de, Kerbelâ'daki çocukları boğulmak istenmektedir. Arkadan cellâtlık görevi verilenlere sıra gelecek, sonuçta da en ağır hesap bizim önümüze konacaktır. Bunları söyledik, "**bu Suriye olaylarının arkasında Acem oyunu vardır** " cevabını aldık. Zararın neresinden dönülse kârdır. Tarihin emrini de yanlış biliyorsunuz. **Tarihin Rabbi "vel- âkıbetu lil- Muttakıyn"** buyuruyor.

Bu arada boş lâflarla meşgul ediyoruz: Diyanet niçin İbranca, Ermenice, Kürtçe "Selâm!" dememiş? Fesübhanallah! " Selam"ı, kürtler, ermeniler, museviler anlamaz mı? Bütün derdimiz bu mu kaldı?" İsrail Ordusu, Suriye'ye müdahale-

ye hazırmış, şimdiden Suriye'de "mini Kürdistan" kurulmuş, Türk Tırları'nı yakanlar "**özgür, demokratik, kahraman muhalif Suriyeliler**" miş..... gibi başlıklar arasında bunun ne önemi var?

Bilgisayar'da savaş oyunu oynamıyoruz, Kurtlar Vadisi'ni izlemiyoruz, çok ciddi bir durumla karşı karşıyayız. " Suriye'deki iktidar Nusayri imiş"! Doğrusu ben Obama'nın "gizli din taşıyan" bir sünni müslüman olup Hilary ve Michelle bacılarımızla birlikte Beyaz Saray'da mevlüt okuttuklarını bilmiyordum! Bu arada Suriye yanarken Obama, "bütün inançlarda var olan" adalet, eşitlik ve merhamet bağlılığının bir hatırlatıcısı olan Ramazan'ı kutluyor ve Beyaz Saray'da iftar vereceğini de ilan ediyor. (Et lokması lazım mı doyurmaz mı seni nân?/ zehr olsun o lokma k'ola pes-mande-i dūnân!)

Adalet ve eşitlik elbette İslam'ın bütün sevgi elçilerinin tebliğinde vardır, böyle olmasına rağmen; insan onurunda eşitlik ilkesini kabul etmeyen bir bâtil anlayış Beyaz Saray'ı da hükmü altına almış değil mi? "**Sen herkesi kör, âlemi sersem mi sanırsın?**" Kendisi muhtac-ı himmet bir dede / Nerde kaldı gayriye himmet ede!

Arap Baharı denen nesne; İslam Baharının bir nefhası olmadıkça ancak Haricilik olur ve üzerinde hüküm sürdüğü ülkeyi "Gelişmiş Dünya"nın ağılı, ahır, çiftliği kılan bir şeâmet'den başka birşey olamaz. Hâlâ bunu görmez misiniz? Görenlere selâm!

Görmeyenleri Allah kurtarsın! Görüp de görmek istemeyenlere yazıklar olsun!

Hayırlar feth ola, şerler def'ola!

24-07-2012

Anayasa ne oldu?

Ziya Paşa Merhum'un uyarısını unutmayalım: **Onlar ki verir lâf ile dünyâya nizâmât/ Bin türlü teseyyüb bulunur hanelerinde.** Hukuk ve Ahlâk'ın ortak temel ilkeleri vardır ki bunlar bütün insanlık içindir. Bu ilkelerin koyucusu da Alemlerin Rabbi'dir. Bu temel ilkelerin bilinci toplumda düştükçe yozlaşma ve çökme tehlikesi büyür. Haleb ve Şam sorununun çözülmesini niyaz edelim ve kendimize dönelim, yanlış öğretilerin meş'um etkilerinden kendimizi kurtaralım. Haleb oradaysa, arşın her yerededir, İstanbulve Ankara'da da bulunabilir, yeter ki elimize tutuşturulan ve ilahi damga yerine Şerr'in damgasını taşıyan arşınları elimizden atmasını bilelim.

Piyasamıza nice sahte arşınlar sürüldü, toplatıldı, yeni moda sahteleri sürüldü. '**Milletlerin dostlukları yoktur, çıkarları vardır, Dünya bir yaşam savaşı alanıdır**' meş'um sloganını taşıyan arşın her topluluğa dağıtıldı. İlahi damga taşıyan arşın unutturulduktan sonra, şimdi en eski sahte arşının 'çağdaş zevke göre dizayn edilmiş' modeli Amerikan Piyasasına hakim olmuş durumda: - Tanrı bir varsayımdır, bu perdenin ardında 'biz' varız. Bizim koyunlarımız olmadıkça birbirinizin kurdu olmaktan kurtulamazsınız. Kurtuluşunuz köleliğinizdedir!

Ne dersiniz ey Azizan? Kurtuluşumuz köleliğimizde midir? Hâşâ, 'hayye alel-felâh'ın anlamı bu mudur? Oysa arada sırada hatırlar gibi olup sonra tekrar hafıza kaybıyla unuttuğumuz, gerçek arşınların değişmez damgasında mı anlamı ara-

malıyız? Bu damgada 'lâ ilâhe illallah!' cümlesi yok mu idi? '-Vardı galiba, daha da birşey olacaktı, hatta 'kula kul oldum aman kurtarınız!' diyerekten bir şarkı da terennüm ederdik amma bende hafıza mı kaldı?'

İlâhi damgalı arşını insanlığa tekrar getiren büyük Sevgi elçilerinden **Musa** (a.s), 'yalnızca kendi soydaşını seveceksin!' demedi, Yaraticı'nın "**ülkenizde yaşayan ve başka soydan olan** kimselere zulmetmeyecek, onları da kendin gibi seveceksin!" emrini tebliğ etti. (**Levitikus, 19, 33-34**)⁽¹⁾ **Musa**'ya tabi olduklarını söyleyenler bu emri tamamen tersine çevirerek anlamıyorlar mı? İslâm ümmeti de çoğunlukla böyle yapmıyor mu? Emir-ul mü'minin, 'dini ters yüz edilmiş bir giysiye döndürdüler' buyurmadı mı?

Kuşaklarına sokulmuş sahte arşınlarla dünyayı arşınlayıp 'arşın mal alan!' diye bağırان çerçiler çok! Ne var ki sahte olmayan ilâhî damgalı arşın da Kitab'da yerinde duruyor. İsa Mesih de Musa'nın tebliğ ettiğini tebliğ etmedi mi? (Matta, 5,43 -48)

Resûl-i Ekrem (S.A) de nihai olarak Kur'ai Kerim ile aynı temel ilkeleri tebliğ etmedi mi? 'iki çok değerli emaneti' bize vasiyet etti: Kur'an-i Kerim ve Kur'an-ı Nâtık olan Ehli- Beyt. Kur'an-i Kerim 657 de, Kur'an-ı Nâtık 680 de mızrağa geçirildi. Bu mızrak, sahte arşını temsil ediyordu. Sefine-t-un -Necât'ı, Nuh'un gemisini bu mızrakla deldiklerini zannettiler. Oysa Mizan'ın Rabbi şerrin sahtekar çerçilerinin 'ebter' olduklarını, Sevgi'nin Adaleti'nin Arz'a hakim olacağını bütün Sevgi elçilerinin dilinden bize bildirmişti. İki yetimin hazinesinin yakında günışığına çıkacağını ümid ediyoruz. (kehf Sûresi -Musa (a.s) ve Hızır (a.s) sohbeti)

Çifte ölçütlülük, Şerr'in sahte arşını tek ve gerçek ölçüt olarak kabul etmekten pek farklı değildir, Ahlâk alanında metar-

1- Şeriat birdir ve aynı emir Kur'an-i Kerim, Mumtahine 60/8-9 dadır

yalizm yerine politeizmi ikame etmek demektir. Çifte ölçütlülük hiçbir inanç topluluğu, hiçbir halk topluluğu için caiz değildir. Habl-ul-Metin-i ilâhiyi cambaz ipiyle karıştırmayalım. Kur'an-i Kerim'i cambaz ipiyle karıştıran ve bu alanda oyun çevirmeye kalkışan herkes, husran zeminine düşüp yoğun bakım birimine kaldırılmaya mahkumdur. Meleklerin 'derhal in aşağı' uyarısına kulak vermezse, şuurunu yitirmeden son duyduğu ses, İblis'in kahkahası olur.

Şimdi ben de bazı kahkahalar duyuyorum. Ne yapalım? **Ko gülen gülsün / Hakk bizim olsun/ Gafil ne bilsin?/ Hakk'ı sever var!** Yunus; **'bu halk içinde bize güler var!'** dedikten sonra böyle söylüyor.

Anayasa ne oldu? 1982 Anayasası, muhteşem Başlangıcıyla yerinde duruyor ve özellikle Başlangıç bölümü uygulamada bütün gücünü koruyor.

Şam ve Haleb sorunu ne olacak?

Uzmanlar, 'Barzani ikili oynuyor' demişler. Günaydın! Uğur mumcu (20) yıl önce bunu söylediği için bertaraf edilmedi mi?

Sadr-ul- Müteellihin-i Şirazi (Molla Sadrâ), **'insanların çoğu bil-kuvve (potansiyel olarak) akla sahiptirler, ne var ki bil-filil akıllarını kullanacak yerde kendi mesnedsiz hayalleriyle, kurgularıyla davranırlar'**demişti. Garb cephesinde değişen bir şey yok! El-âne kemâ kân!

Şam'da bir de **'Seyyide Zeyneb'** var, bilenlere selâm olsun! Rabbimiz de Hayrulmakirin'dir. **Mevla görelim neyler/Neylerse güzel eyler!**

28.07.2012

Durum muhakemesi

"Bedeninden bir parçacık; gerekli bir işlem olarak ayrılırken erkek çocukcağıza acısını hissettirmemek ve feryadını susturmak için hokkabazlar bir ağızdan bağırırlardı" diye rivayet olunur: -Oldu da bitti maşaallah / iyi olur inşaallah!

Bugün de Suriye'de olayların aldığı seyir, girdiği süreç karşısında hokkabazlar aynı teraneye başladılar. Bir taraftan da tehditler var: "Suriye'ye girerseniz bir daha çıkamazsınız, ortalık kan gölüne döner, vs. vs.!"

Bir yandan bu tehditler gelirken, diğer yandan çağımızın en büyük İslam düşmanı sözde düşünürlerinden, yeri geldikçe ötme fırsatını hiç kaçırmayan gece müjdecisi ispenç horozu **Bernard Henri Levy** de görelim bakalım ne demiş?: [Esedin de Kaddafi gibi paralanması gecikiyor. Şu halde yine âcil ve beleş Türk kanına ihtiyaç var, Libya'da petrol ve doğal gaz vardı, "bizim" müdahalemizin masraflarını kurtarırdı, şimdi Kahraman Türk ordusu'nun müdahale etmesi gerekiyor, bu müdahalenin iki gerekçesi var, birincisi görünürde kullanılacak ve müslüman Türkler'i "gaza getirecek sebep: -**Çocuklar, kadınlar, silahsız siviller ölüyor!** gerekçesidir. Bu sebebin "bizim" için önemi yoktur, çünkü ölenler "biz" den değildir. Asıl sebep, Obama'yı ve Hillary'i harekete geçirecek sebep nedir?] - **"Real Politika istiyorsanız buyurun: Ahmedînejad'ın en yakın müttefikinin bu dünya da hüküm sürmesini istiyormuyuz, istemiyor muyuz?** - Esas Mesele bu! (29 Temmuz 2012 tarihli Taraf'dan)

Resûl-i Ekrem (S.A.) "mü'min bir indenden ike kez dalanmaz" buyurdu. Biz Tanzimat'dan, hatta 1730'lardan itibaren kaç kez Dabbet-ül-Arz dalamasına ma'ruz kaldık da yine oyuna geliyoruz. **Barzani** ve **Talebani'yi İdris-i Bitlisî'nin** "yeniden bedenlenmesi" "ete-kemiğe bürünüşü" zannedenler, "Suriye olaylarının ardında acem oyunu var" diyenler uyandılar mı acabâ?

Ben "kavmiyetçilik" yapmıyorum "insan onuru" açısından insanlar arasında hiçbir ayırım yapmam. Din, dil ve cins ayrımcılığı da yapmam. Kürtler gerçekten bağımsız bir Devlet kurabilecek iseler, bölünme içimi sızlatsa bile, kansız ve adil bir ayrılığı da içime çekebilirim. Eminim ki kürt mü'minleri de benim gibi düşünüyorlar ve ayrılık ihtimali onların da içini sızlatıyordur.

Yanılmıyorsam 2005 yılında idi. Diyarbakır Belediyesi'nin barışçı bir ad taşıyan Sempozyumu'na, "Kuzey Irak Federe Devleti'nin coşkusu içinde sermest olan nice kürt aydını katılmıştı. Leyla(Zana) hanım da coşkulu değil, yanılmıyorsam düşünceli bir görünümde, ön sırada oturuyordu. Konuşmamda Bedi'uzzaman'ı örnek vererek, Kürt kardeşlerimizin de eşit vatandaş sayılmaları gerektiğini söyledim ve şu öğütü verdim: -Emperyalistlerin kışkırtmalarına kapılarak Şeytanla aynı çuvala girmeyin! Yazık ki Irak'tan gelenler bu çuvala girmişlerdi. Çuvaldan geldiği için boğuk bir sesle, şu itirazı duydum: **Amerikalılar bize her istediğimizi verdiler, Üniversitelerimiz, hür basınımız var, çuvalda değiliz!** Ne yazık ki Şeytan'ın çuvalı tek değil, Diyarbakır Hapishanesi'ni kuranlar da çuval içindelerdi; Geçenlerde bir dergide Altan Tan'ın bir sözünü okudum; Diyarbakır Hapishanesi'nde alçakça öldürülen babasını andıktan sonra: - hala kin, nefret ve intikam duygularıyla doluyorum! diyordu. Elbette çok haklıdır. Ne var ki bu duygular sadece zulme ve zalime yönelmelidir.

Kan davası ve bir kavme kin duymayı Resûl-i Ekrem (S.A.) yasakladığı ve kınadığı gibi, iki çok değerli emanet'den olan Kur'an-i Kerim'de de yasaklanmış ve Resûl-i Ekrem-in (S.A:) "güzel örneğini" sürdüren Ehl-i Beyti de aynı çizgide örnek vermişlerdir.

"Çifte Ölçüt" çuvalında olanlar da, derhal bu çuvaldan çıksınlar. Kimse artık "bizimkilerin katli, bizimkilerin işkence ve ırza tecavüzü, bizimkilerin gasbı, bizimkilerin rüşvet alması, bizimkilerin fışk-u fücûru mübahdır" dememelidir.

Akıl ve gönül işbirliğine (Mülazeme ilkesi) varıp sevgi ehli ve basiret sahibi olmadıkça, iki ağır(değerli) emanetin Kadri bilinmedikçe, Şeytanla paylaştığımız çuvallardan kurtulmadıkça, bize cihad fetvası vermek de **Bernard Henri Levy'e** veya **Hilary'e** düşer.

Bize dışarıdan verilen fetvaların veya yazılan deva nüshaların "zehr-i kaatil" olduğunu anlamıyor muyuz? Robert Fisk de asıl hedefin İran olduğunu açıklamıyor mu? (Yeni Şafak, 30 Temmuz 2012) Bizim de artık "**BOP= Büyük Ortadoğu Projesi**" **dedik!**" diyenlere "**hop dedik**" dememizin zamanı gelmedi mi? Çölde bağırmanın sesi! Kendi feryadımdır, ancak ses veren feryadıma! Yine de haykırıyorum ki İlâhi Divan kayıtlarına geçsin: -Ey Arz'ın Sevgi ehli! Birleşelim! Emperyalizmin dağıttığı mavi boncukları kapışmayalım! **Kapışanlar kapışır/sonucunda apışır/ Aydın gönüllü olan/ sağlam kulpa yapışır** ⁽¹⁾ **Dinleme her mavalı!/ Yırt düştüğün çuvalı!/ Koyun olsa dinlemez/çalınan her kavali!**

Gerçek Azizan'a selam!

31.07.2012

1- Sağlam kulp: Urvetulvuskaa.

İblis'in çakma ahlâk öğretisi

Allah'dan ancak Sevgi Ahlâkı ve Eşitlik İlkesi kaynaklanır. Eşitlik İlkesi de insan onurunda dil, din, cins, ırk, farkı gözetmemek demektir. İshak ve oğlu Ya'kub (İsrail) soyundan gelen Ul-ul-Azm Peygamber Musa (A.S)y'a ve daha önce de Nebi Ya'kub soyundan gelen Sevgi elçilerinin gösterdikleri hidayet yolunda birleşenlere, ırkına bakılmaksızın Yahudi denmiştir. Beni İsrail de bu soydan gelen sevgi elçilerine tâbi olanlar demektir, yoksa "beni"nin dar anlamıyla "Ya'kub soyundan gelenler" demek değildir. Hidayeti seçenleri hangi asırda yaşamakta, hangi kavme mensup olmakta iseler fark etmeksizin Allah katında takvâları (imanlarının yoğunluğu, Allah'a bağlılıklarının derecesi) ölçüsünde Allah katında değerli olurlar. Ferde ve Devlet'e insan onurunda ayrımcılık yapma izni verilmemiştir.

Musa'nın (a.s), Davut'un (a.s), Süleyman'ın (a.s), Yahyâ (a.s) nın, İsa'nın (a.s) tebliği bu konuda Resûl-i Ekrem'e (s.a) gelen vahyden farklı değildir. Yahya'nın (a.s) buyurduğu gibi, seçkinlik kavim ile, soy ile değil takvâ iledir. Dileyen İncil'e bakabilir. İbrahim (a.s) soyundan insanlık önderlerinin geleceği, İsmail (a.s) kolundan son peygamber Resûl-i Ekrem'in (s.a) ve Âl-i Tâhâ (Âl-i Yâsin) nın geleceği, insan onurunda eşitlik ilkesinin ihlâli anlamında değildir. Allah dilediğini ma'sum sevgi elçisi kılmıştır. İman edenlere de hep birlikte "**silm**"e, Sevgi'nin Adalet ve Barış düzeni'ne girmelerini, Arz'da bu düzeni kurmalarını buyurmuştur. (Bakare, II/ 208)

Dünya hayatımız bir sevgi sınavı olduğu ve bize seçim yeteneği verildiği için, yazık ki kötü'nün seçilmesi dolayısıyla insanlık Tarihi zulüm ve kanla lekelenmiştir. Bu gözlemi yaptıktan sonra "Lâ İlâhe.." de kalıp "illallah" sonucunu çıkaramayan, "bütünleme"ye kalan materyalistlere telâfi sınavında başarılar dileriz.

Ne var ki "**dâlliyn**" den başka bir de "**magdûb-i aleyhim**" vardır ki bunların işi zordur. Bunlar, zulmü, soygunculuğu, bencilliği, iki yüzlülüğü ahlâkî emirler haline getiren, "On emir"i tepetaklak eden, İblis'in çakma Ahlâk telkinini benimseyen zâlim soygunculardır.

Bunlar "**silm**"e (Pax) "**Pax americana**" gibi bir yama yapar ve bu sloganın ardına canılığı ve soygunculuğu gizlerler. Ahd-i Atıyk'de Nebi Habakkuk: zulmü, emperyalizmi, kan dökücülüğü Vahy'in diliyle tel'in ediyordu. (Habakkuk, 2/8,12). Bir zahmet bakıversinler burada "**sadece Yahudiler'e helaldir**" istisnası var mı?

Cem Küçük Bey'in 2 Ağustos 2012 tarihli Yeni Şafak'ta yayımlanan yazısına da dileyen iltifat etsin, dileyen üç maymunun üçünü de oynasın!

Ben de Türkçe'ye çevirilen ve "Kültür ve Turizm Bakanlığı'nın sertifika numarası" da zikredilerek yayımlanan: "Senin Halkın Benim Halkım olacak" (Yazarı: Don Pinto veya Don Finto, Haziran 2011) başlıklı bir kitaptan söz edeceğim.

"Sen" kim? Âlemlerin Rabbi! "Halk"ı kim? "iman edenler" değil, "hidayete erenler" değil, bir "ırk" halinde varsayılan "Yahudiler"! Bu sözü kim söylüyor? Bütün hristiyanlar adına bu Pinto veya Finto! Müslümanlar ne olacak? Onlar Deccal'e (Antichrist) tâbi olanlar! Ya "bütün hristiyanlar" gibi bu sözü söyler ve servetlerini "**İsrail'e akıtırılar**", yahut helâk olurlar!

Esasen "hidayete eren" bu yeni hristiyanların sayısı yılda yüzde 6,9 büyürken, İslâm yüzde 3,2 büyüyormuş. Sonuçta hiçbir "Ulus" (Kavim) İsrail'i sevmedikçe iflah olmayacakmış. "Sevme"nin belirtisi ne? "Ulusların serveti İsrail'e akmalı imiş!". Bir gün tüm dünya (ABD? sen de mi Brütüs, evlâdım?) İsrail'e karşı kalkacak, "bir gece ansızın gelebilirim!" kavlince, Yazar'ın hayalindeki Mesih gelerekŞeytan'ı yenecek ve sonuçta tüm Ulusların serveti İsrail'e akacakmış! (Oh ! Suyundan da koy!)

Biz ne yapıyoruz? Hiç gam çekmeyin, yetmiş iki millete Türkçe şarkı belletiyoruz. Yahut ağırbaşlı ve ahlâklı Şark Hristiyanları'nın, ortodoks ve katoliklerin müktesep haklarını ihlâl edip, müslümanlarla ilişkilerimizi de yazılan reçeteye göre ayarlıyoruz. Bundan iyisi can sağlığı!

Ciddi bir ahlâk ve iman sorunuyla karşı karşıyayız. Obama'ya, Vezirlerine ve imanlı ve vicdanlı Musevibilgelere soruyorum: - Allah'ın kalamında tenakuz olur mu? On Emir ve Habakkuk mu doğru tebliğ ediyor, yoksa "Ulusların serveti İsrail'e akacak" vaadi mi doğru? İmanlı ve vicdanlı hristiyanlara ve bütün "onlara değilse, bile bize akıvirecek" diyen topluluklara soruyorum: -"İsa'nın Dağ Vaazi ve Akıbet muttakiyelerindir" Kur'an vaadi mi doğru, yoksa bu kırk harami sloganı mı doğru? Diyalog böyle olursa ben ona diyalog derim, yoksa **"aman gurcalama, ardından çapanoğlu çıhivirir, al gulüm-ver gulüm, gel bir de çak! yapıvirek, ardından şiş kebapı, baklava – börek, bi de sarmaş – dolaş , olduh işte gardaş!"** usûlüyle ancak kendimizi aldatırız. "Sultan Hamid'i birlikte alaşağı etme "sevinciyle ve Tal'at Paşa komutuyla olan 1909 sarmaş dolaşları, sonra pâyimize nice dâmen dolaştırdı.

Adem sonrası beşer (insan) topluluğu olarak ortak bir dersimiz, dershanemiz ve sınav yerimiz var. Hayta, bitirim, serkeş,

"vâlidesinin çeşmi", zorba ve serseri öğrenciler, ancak saf oğlanları ve kızları aldatabilir veya suç ortağı yapabilirler. Refikimizi, müttefikimizi iyi seçelim.

Bu Dünya atölyesinden çıkınca bir zorlu mülakat, bir de ondan zorlu nihai (final) mülakat vardır. Atölye'deki malzeme (mâ-lezime), bir gürûha akmış olsa bile ne yararı olur? Selam Gerçekler'e! (Sâdıkıyn)

04.08.2012

İnsanlığın temel sorunu

2009 yılında, üç yıl sonra içler acısı bir hale geleceğini düşünemediğim Şam'da idim. Akşam vakti uçaktan otele varmıştık. Ertesi sabah Hazaet-i Ali'nin kahraman kızı, Kerbelâ'nın tanığı Zeyneb'in ziyaretine gitmek üzere otobüste iken; rehberlik eden zat; İstanbul'da yüksek öğrenim gördüğü halde sonradan oldukça bozulmuş bir telaâffuzla bizleri uyardı:- Az sonra Seyyide Zeynep türbesine varmış olacağız. İçeride 'Îrân-liler' göreceksiniz, 'ağlayacaklar', siz onlara hiç bakmayın, duanızı edin ve çıkın! Bu zat anladığıma göre 'İhvân-ul-müslimîn'den idi. Ne var ki mezheb, tarikat vs. Adları aynı kalıptan çıkmış olmayı ifade etmiyorlar. **Seyyid Kutub** Merhum da İhvân-ul-müslimîn'den idi. Ancak, güçlü bir ehlibeyt sevgisi vardı. Oğulların babalara benzemediği bir Dünyada 'İhvân-i müslimîn' adı tek başına 'mü'min' oluşun ifadesi değildir. Genel bir bakış ile de: Mısır İhvân-i Müslimîn'i Suriye'dekilere benzemiyorlar. Kendilerini 'Şi'î' olarak tanımlayanlar da aynı kalıptan çıkmış değildirler. 'Şi'îlik Beyannamesi' yayımlayan da kendi sözüne bakılırsa Şi'îdir, ne var ki gerçek Şi'îlerin gözünde aslâ değildir. Şimdi Suriye 'Muhafifleri', 'hür Suriyeliler' için de aynı şeyi söyleyebiliriz. Her Sünnî bir İmam Şafi'î veya Ebu Hanife değildir. İmam Şafi'î : - Ali'yi ve Ali evlâdını sevmek Râfızîlik ise yerde insan gökte melek tanık olsun ki ben Rafızî'yim' Sevgisi'nin 'İman'ının onsuz olmaz ve tabî şartı olduğunu biliyordu. Nûr içinde yatsın. Ebu Hanîfe de İmam-ı Bakır'ın üvey oğlu, İmam-ı Sâdık'ın üvey kardeşi

idi. Ehl-i Beyt sevgisine sahip bir mü'min idi. Bu sebeple Abbasî Halifesi Ebu Ca'fer-i Mansur'un zulüm ortağı ve kuklası olmayı kabul etmedi ve şehid edildi. O da nûr içinde yatsın!

Ehl-i Beyt imamları da İslâm sevgi yolu olmaktan çıkarılıp sömürü âleti haline getirilmek istenince hiçbir savaşa katılmadılar, oğlularını da göndermediler. Açıkça 'vicdanî red' haklarını kullandılar. Bugün Suriye Muhalifleri çoğunlukla ne İmam Şafi'î'yi, Ebu Hanife'yi temsil etmektedir. Kerbela ve Necef Osmanlı yönetiminde iken oraları basan ve haremeleri yağmalayan haramilerin Afganistan'da kız okullarını basan ve okumak isteyen kızcağızları öldürmekten çekinmeyen haydutların çizgisindedirler. Şam'a hakim oldukları takdirde artık Şam'da 'Seyyide Zeyneb', İmam Huseyn'in küçük kızı Rukayye, İbn Arabi, hatta Ali Şeriatî, Sultan Vahiduddin., ve diğer ziyaret yerleri dümdüz olacak ve belki sadece Yezid'in babasının türbesi revac ve revnak bulacaktır. Bu da doğacak kötülüklerin en büyüğü değildir. Hadîs-i Kudsi'de buyrulur ki: Ben kabri yıkık ve gönlü kırıkların yanındayım! Bugün Medine'ye gidenler, İmam Hasan'ın, İmam Zeynulâbidîn'in, İmam-ı Bakır ve İmam-ı Sadık'ın yıkık kabirlerine uzaktan ağlayarak bakıyorlar veya gaflet yahut çoğunluk etkisiyle lâkayd bir bakış atfedip otelin kahvaltı ve yemek salonuna koşuyorlar; Fatma'nın kabri gizli! Fatma'nın annesi Mekke'deki Hatice-i Kübra'nın kabri, kollektif mezar betonu veya alçısı altında kaybettirilmiş. 2010 yılında Ravza-i Mutahhara'da veda' ziyareti yapmak istedim. Derhal bir görevli bana musallat olarak huzurumu öylesine bozdu ki o'nu Allah'a havale edip Mescid-i Nebvî'den çıkmak zorunda kaldım. Sonra otelde öğrendim ki aynı görevli o akşam kafilemizden bir genç dosta da musallat olarak 2009 yılında Suriye'de gördüğüm 'Müslüman Kardeş'in allerjisiyle, duygulanarak gözleri dolan bu genç arkadaşı, taş veya odun haline gelmişliğin arapçasıyla azarlamış:

-Ağlama!

Bu sosyal psikoloji laboratuvarlarından fırlama canavarlar, 'İman' ile 'Sevgi'nin ayrılmazlığından asla haberleri olmaksızın, bir süre sevgi ehli'nin üzerine salınırlar, mîadları dolunca da **Saddam** gibi yok edilirler.

Resûl-i Ekrem(S.A.) kendisinden sonra sapma açısı doğacağını ve 'İslam'ın tersine çevrilerek giyilmiş bir giysiye' benzeceğini elbette biliyordu. Buna rağmen risalet vazifesini tamamlamak için, bize iki çok değerli ve sorumluluğu da ağır emanet bıraktı: Kur'an-i Kerim ve Ehl-i Beyt! Kurtuluş 'bu ikisinden sadece biri bana yeter!' demektedir. Kendilerini Sûnnî, Şîî, Alevi olarak niteleyenler, hep birlikte veya ferdî olarak bu iki ağır emanetten birini terk ediyorlarsa, bu kuşun tek kanatla uçmasına imkân yoktur. Sevgi tezahürü göstermekten utananlara, ağlamayı 'Şirk' sayanlara ne yazık! Ehl-i Beyt sevgisi olmaksızın Arap Baharı şöyle dursun, lezzetli bir karnıbahar dahî sofraya gelmez. Selâm Sevgi ehline!

07.08.2012

Uyuyan güzel

Bir cadının büyüyle Şato'nun Güzel'i uykuya daldı. Bazı kimseleri de uykunun devamını sağlamakla görevlendirdi. Biz Şato'ya yaklaşıyoruz, yatak odasına hiç giremiyoruz. Merhum Barış Manço'nun 'domates, biber, patlıcan' türküsünü köşemizden haftada iki kez çağırır gibi yaparken, araya bir de Merhum **Cenab Şehabeddin**'in mısralarını sokuşturuyoruz ki ninni söyleyenlerin, cadının uyku tozunu Şatoya serpiştirenlerin Hışm-i Devletleri'ne maruz kalmayalım!

Arada; 'domates, biber, patlıcan'ın yeni bir düzenlemesiymiş gibi fısıldıyoruz, 'nakarat' olarak terennüm ediyoruz: **-Artık uyan ey Mah! / Ey Mâh-i Dil-ârâm! / Zira geçiyor âh! / Sâât-i semen-fâm!... / Zira geçiyor âh! / Sâât-i muhabbet!**

Mâbeynciler'den; duyan ve cevaba tenezzül eden olursa şu cevabı alıyoruz:

-Uyuyan sizsiniz! Kendinize bakın!

Bu arada '**sâât-i muhabbet**', sevgi saatleri geçiyor, şuur altlarına gömülü savaş baltaları çıkarılıyor Neyleyelim ey Azîzan? Merhum **Cenab Şehabeddin** gibi ye'se kapılıp 'artık uyu ey Mâh!' mı diyelim? Ayşe Hanım (Böhürler) gibi 'lâf orucu'na mı girelim? Yanılmıyorsam Ayşe Hanım kardeşimizin orucu, yine yanılmıyorsam Şeref Hanım'ın Sultan Mahmud'a hitab ettiği 'şarkı'sındaki oruç kabilinden idi: **-Pür âteşim, açtırma benim ağzımı zinhar! / (Ey Mah!=Aslında: Zâlim!) beni söyletme derunumda neler var!**

Ne var ki mâbeynciler, sussanız da, konuşsanız da, aynı sonuca varıyorlar: -Şi'i takıyyesi! Bunlara güvenmemek lazım! Bütün tutum ve davranışları takıyyedir. Biz takıyye yapmayız, Cadı Hazretleri'nin talimatında ne yazılıysa onu terennüm ederiz! Bu mülkün sahibi cadı değil mi? Ul-ül-emre itâat farz değil midir?

Esasen bu şi'iler asırlarca nikah yoluyla Şatomuz'a nüfuz etmişler de nihayet 1915'de ermenilere haddini bildiren şanlı Hükümetimiz acemlerle nikahı da yasak eylemiş! Nur içinde yataklar! 1926'da acemler yine bir oyunla bize Medeni Kanun'u kabul ettirdiler ve bu yasak kalktı. Ne durursuz ey müslümanlar? Bu yasağı ihya vakti değil midir? Görmediniz mi? Acem Serdarı coştı, yanıtını aldı! Bir o eksikti! **Cadı benim, ben Cadı'nın, el ne karışır? / Obama'ya beyzbol sopası ne güzel yakışır!** Esasen biz Acem'i nükleer krizde yalnız bırakmayıp kendilerine bir hücum olursa yardımlarına koşabilelim ve onları cadının arabasına koşup Cadı'nın gazabından kurtarabilelim deyû füze kalkanı kurdurmuş iken bu nankörlüğe, bu vefasızlığa bakın! Üstelik Cadı Sultan'dan haber geldi: PKK'yı destekleyen de Acem imiş!

Yine 'domates, biber, patlıcan!' arasına bir 'fısıltı' katıyoruz: -Bre Devletlûm, bizde bir haksızlığa uğrayanlar, 'dilsiz şeytan olma!' anlamında, '-susma, sustukça sıra sana gelecek!' deyû çığırışmazlar mı? 'Acem Serdarı' da '**men gelerem şırtu pırtı-nızı dağdaram haa!**' mı dedi ki bu kadar hiddet buyuruyorsunuz? -'Cadı'nın yangın kundakçıları komşu şatoyu hâk ile yeksân ve Seyyide Zeyneb ve Seyyide Rukayye haremelerini viran ettikten sonra Cadı'nın günlüğündeki sıraya göre ergeç sıra size de gelecek, bugün bana ise yarın sanadır!' demedi mi? Yoksa bunu söylerken, elinde beyzbol sopası gibi kalyan marpucu varmış da biz mi bilmiyoruz?

Yine soruyorum ey gerçek Azizan, apaçık bir sözün bu kadar aksine yorumu, güven ilkesine göre yorum mu demektir? Alacağım cevabı biliyorum: -Acem'e güven olmaz ki sözünü de güven ilkesine göre yorumlayalım!- -Pes çi bâyed kerd ey akvâm-i, Şark? (Ey Doğu Milletleri! Bu durumda ne yapmalı? -Merhum İkbâl'in bir kitap başlığı) '-Süleyman tahtını sanki mâr almış! Beyzbol sopası; 'Süleyman asâsı'nın yerine geçmiş. Süleyman Asâsı'nın Musa'nın asâsından farkı yoktu. Bugün bunun yerini Dâbbet-ul-Arz'ın sopası aldı. İftar sofrasında Ehl-i Beyt'den bahsetmemi dahî 'Şi'îlik propagandası' sayıp tepki gösteren ebna-i zaman devletluları, ninni söyleyen mabeynciler ve Cadı marka enfiye tiryakilerinin sayıdan, saygıdan, insafdan ârî yorumları karşısında 'domates, biber, patlıcan' demek dahî zor! İyi bir 'Müslüman Kardeş' bundan gayet mantıklı bir idam fetvası gerekçesi çıkarabilir: -Domatesin çekirdeği kırmızı kırmızı! Biber de yeşildir mâlûm-i devletleri! Şu halde bu söz, aslında 'kızıl' olup da 'yeşil' görünme parolasıdır, yani takıyyedir, değil mi efendim? Patlıcan da Acem Serdarı'nın beyanatından sonra âşikâr oldu ki patlıyacan! 'tehdididir vs. vs.

Bir kez bu yola girilip de insafa, mantık ve akla 'elveda' den-dikten sonra, 'neo-Kemaltahirizm' de peşinden gelir kiKemal Tahir'e dahi parmak ısırtır:

-Pir Sultan Abdal İran casusu idi. Şi'i propagandası ile Anadolu'nun milli birliğini bozdu. Yavuz'a da altmışbin küsûr halkı katletmekten başka seçenek bırakmadı. Şu halde bu tenkillerin sevabı Hünkâr'a, varsa günahı Acem'e yazıla! -Efendi Hazretleri, Pir Sultan Abdal, Yavuz'dan sonra yaşamış değil mi? -Kazıyye değişir mi a dümbelek? -Bu fetvânızdan Beşşar Esed de yararlanabilir mi? -Aslâ ve kat'â! Kazıyye ve kazın ayağı öyle değil! Zalim de olsa, fâsık da olsa sünnî emîre itaat farz, buna mukabil râfızîyî ne olursa olsun alaşağı etmek yine farzdır!

Cenab Şehabeddin Merhum ye'se düşerek: –Artık uyu ey Mâh!... / Etdi güzer eyvâh! Sâât-i Mülakaat! demişdi. Biz 'artık uyu ey Mah!' desek bile 'tala'al-Bedru aleyna!' diyeceğimiz mülâkat saatini bekliyoruz. Akıbet muttakıylerindir. Selâm!

Hû diyelim Gerçekler'in demine!

11.08.2012

Sadr'ın kanseri

İç alemimizde; aklımızı kullanmamakla, gönlümüze "ırk" veya "millet" varsayımını put olarak yerleştirmekle başlayan çok tehlikeli bir hastalık vardır ki; tedbir alınıp akıl ve gönlün uyumlu işbirliği "iman" ile sağlanmaz, "İman"ın ilâhi sevgi demek olduğu idrâk edilmezse; bu hastalık akla da "metastaz" yapar. Bu gibilerin hangi dili konuştukları, hangi dinden oldukları önemli değildir. Hastalığın ilerlemiş dönemlerinde bu kimseler, şuurlarını da kaybettikleri gibi, hastalığın başlangıcından itibaren esasen aklâkî hareket etme bilinçlerini, vicdanlarını da yitirirler. Bunlar için "insan sevgisi" demek yalnız kendilerini ve bir de kendileri en küçük bir zarar görmemek şartıyla kendilerinden saydıkları kimseleri sevmektir.

Ben, Suriyeli İhvan'ın herbirinin bir "Seyyid Kutub" olduğunun zannedilmesinin yanlıgı olduğunu söyledim. Bu sözümde yanlış olan hiçbirşey yoktur. Seyyid Kutub Ehl-i Beyt sevgisine sahip idi ve şehid oldu. Sözümün delilini vermeye geçen haftaki yazımda gerek duymadım. Madem ki beni iftiracılıkla, zulmün ve zalimin savunuculuğuyla itham edecek kadar hastalığı ilerlemiş olan biçareler var, "Allah şifa versin!" dua ve niyazını gönülden söyleyerek delili açıklıyorum.. Cihan Haber Ajansına Suriyeli İhvan'ın lideri Riyad El-Shakfa'nın 5 Mayıs günü verdiği beyanat, internetten bulunabilir. Bu zat'ın beyanatında zurnanın zort dediği yer şu mealde idi: Ayaklanmaların (Esed devrildikten sonra) İran'a geçmesiyle (oradaki

kürd, belûc, türkmen, arap sünnîlerin de (Afganistan'dan gelen müstevlilerin Safevî baharını Isfahan'da boğdukları gibi), Şi'î'leri yok etmesi ile asıl İslâmî bahar başlayacaktır!

Aklını yitirmemiş birisi bu sözleri duyunca asıl amacın Esed'in zalimliği değil, İran'ı, Kerbelâ'yı, Necef'i, Şam'ı; Afganistan'ın Taliban yönetimindeki bölgelerinden beter etmek olduğunu anlar. Bu gibiler ırkçılığa dînî bir maske de geçirdikleri için, Ebu Hanife Sünnîliliğini de, Şafi'iliği de hedef almaktan çekinmezler. Yeter ki, üzerlerine tarikat dolayısıyla Ehl-i Beyt'i sevmeye şüphesi düşmüş olsun. Araya çapulcular da karışır. Oysa, Terör'den asla bahar doğmaz. "Onlara Arz'da fesad çıkarmayın dendiğinde, "biz elbette muslihleriz" derler. Bilin ki onlar müfsiddirler, ne var ki bilinçlerini yitirmişlerdir". (Kur'an-ı Kerim, Bakara/2.,11-12)

Bu zat, asıl amacının ne olduğunu hiç gizlemiyor: (-Bizim bu eylemlerimizin sonucunda) İran, Suriye, Irak Şi'î Hükümeti ve Hizbullah'ın (Seyyid Hasan Nasrullah'ın) beli kırılacaktır. Çünkü İran Şi'iliği yaymakla İslam'ı bölmektedir, demek ki Siyonizm'e hizmet etmektedir"- Bu beşer suretindeki varlıkta nasıl bir muhakeme ve mantık bulunduğunu görmeyenler de oluyor ki bu sözlere hak veriliyor. Oysa, siyonizmin amacı tam da bu beşer suretindeki varlığın değil midir? İran siyonizme hizmet ediyorsa, siyonizm niçin İran'ı hedef alıyor ve bu gibi kimseleri de istihdam ediyor?

Cihan Haber Ajansı bu beyanatı Merhum Alvarlı Efe'ye iletseydi, her halde hayır dua ile karşılanmazdı. Bedi'uzzaman hiç şüphesiz şiddetle tekdi ederdi. Okyanus Ötesi'nde neler oluyor?

Bir de "Tâhâ Haber"e Emîr-ul-mü'minîn'in kızı Zeyneb Harîmi'nden Nuri Serdar'ın gönderdiği feryada bakalım: -Şimdiye kadar bu "muhalifler" nice sünnî, alevî şi'î ve hristiyanı

katlettiler, Türkiye'de yaşayan her mezhebden müslümanlara sesimizi duyurun! Dünya sesimizi duymuyor mu?" Bu feryad da üç ay sonra, 5 Ağustos 2012'de gönderilmiştir.

Ruh ve akıl hastalarını Allah'dan korkmaz-kuldan utanmazlar güdümlerine alırlarsa, ne söylerseniz faydası yoktur. Bana yönelttikleri iftiralara cevap vermeye tenezzül etmem. Dileyen "Haksöz" de yayımlanan yazıya ve altına dizilen hezeyenlere bakabilir. Bir şeye hayret ediyorum: -Bir yandan Hesab Günü'ne inandığınızı söyleyip, diğer yandan bu bâtil sözlerinizden hesap sorulmayacağını mı zannedersiniz? Yoksa Münkir ve Nekir ve sonunda Din Günü'nün Maliki sizi sadece "Musıkıy"den ve Türkçe güftelerden mi imtihan edecek? Haydi benim için söylediklerinize bir mesned bulduğunuzu sanıyorsunuz, İbrahim (Karagül) Bey, Salih(Tuna) Bey de mi Şi'î? Ben bu dördüncü başlayışından beri gazete sahipleriyle telefonla dahi görüşmüş değilim. Abdullah Cevdet Bey siyonist lider T. Herzl'e bu hizmetleri için kaç para aldığını sormuş ve "hiç para almadığım gibi cebimden de harcıyorum" cevabını alınca çok şaşırarak Herzl'in dürüstlüğünden şüpheye düşmüştü.. Herzl'in yazdığına göre; hiç para almadan bir gaye uğruna çalışmanın mümkün olabileceğini bu kimsenin dürüst kalabileceğini aklı almıyordu. Herhalde bu gibi biçârelerin de böyle bir kafa yapısı var ki bana yazı yazdırılmasını gazete sahiplerinin İran'da ticari ilişkileri olma ihtimaline bağlayabiliyorlar. Allah zekalarını nazardan saklasın!

11 Ağustos 2012 tarihli Taraf'da Roni (Margulies) Bey de "Yahudilerin ortak millî karakterinin küfür, şirk, nifak" olduğu, Yahudiler'in ırkçı, bozguncu, entrikacı, kinci, intikamcı, dünyacı, isyankâr, döneke.. karakter özelliklerine sahip olduğu" yargılarını bir İlahiyat Fakültesi Dergisi'nde okumuş ve çok haklı olarak derinden yaralanmış. Oysa hastalar ve utanmazlar her millette görüldüğü gibi, "insan-i kâmil"ler de her

millette- çok daha az da olsa görülebilir. Ehl-i dildir diyemem sinesi sâf olmayana / Ehl-i dil birbirini bilmemek insaf değil! Bu kafada olanlardan birinin yazdığı bir kitapta, üstelik adım da zikredilerek benim "İran Yahudisi ve Şi'î misyoneri" olduğum bilgisi verilmekte idi. Roni Bey hiç değilse sadece "Yahudi" olmakla kalmış, Şi'î misyoneri" olmaktan-kendi deyimi ile "yırtmış". **"Ne saâdet! Hani ondan bile mahrûmum ben!"** (Akif Merhum). **Bu kafasızlara "Şi'î" olduğumu söyleme gafletinde bulundum, yoksa onlar beni sadece Yahudi sanacaklardı!**

Ali Bulaç Bey "İslâmcılık altın çağını yaşıyor" demiş. İslamcılık nedir? İslâm'ın benimsenmesi ve doğru uygulanması ise heyhat! İslâm'ın kendisi ise, İslâm esasen parayla, altınla ölçülemez. İslâm satıcılığı yapanlar bile pek öyle altın çağ yaşamıyorlar. Herhalde, sadece bazı İslam kalpazanları altın çağlarını yaşıyorlar. Bunlar, İslam'a salınan tetikçi güruhudur.

İslâm altın çağını yaşamıyor amma yaşayacaktır. İslâm'ı, "Şi'î-ler'in belini kırmak" diye anlayanların "dolar çağı" son bulacaktır. Artık hiçbir densiz hatun mübarek Dersaadet'de veya başka bir yerde emperyalizmin tetikçi elebaşlarına "hanginize kaç para vereceğiz" diye soramayacaktır. İstanbul İstanbulluğunu bilecektir. **Doğacaktır sana vaad ettiği günler Hakk'ın! / Kim bilir? Belki yarın belki yarından da yakın!** (Akif Merhum) Bu altın çağ, Salihlerin, Adalet'e susayanların altın çağı olacaktır, hiçbir milletin değil! Yol kardeşlerine selâm!

14.08.2012

İslâmcılık nedir?

Herşeyden önce terim tereddüt uyandırıyor. Merhum Süleyman Nazif'in nüktelerini hatırlamamak mümkün değil: Sütçü'nün kendisi süt olamaz! Ancak, Türkçe'de -ci eki- ni her zaman "satıcı" için kullanmıyoruz. Şu halde "İslamcı"yı da "İslam'ı dünya ve dünya hayatı ötesi için de benimsemiş mü'min" olarak, bu anlamda kullanıyorsak eyvallah! Ne var ki Kur'an-i Kerim'in uyarısını da unutmamalıyız: "Mü'min" olduğunu söyleyen herkes "mü'min" değildir. Bunlar, "İman ettik!" değil, "İslam'a geldik, müslim olduk!" demelidirler. Devlet'in, yöneticilerin kamu görevlilerinin de "İslam'a geldik" diyen, "müslim" olduğunu söyleyen hiç kimsenin "kalbini yarıp bakmaya" kalkışma yetkisi yoktur. "Müslim olduk" demeleri için insanları zorlama yetkisi de Devlet görevlilerinde yoktur. "Lâ ikrah fî dîn". Buna karşılık hiçbir ferde de -ister müslim olduğunu söylesin, ister başka bir sıfatla kendini nitelesin- başkasına zarar verme yetkisi yoktur. Devlet buna karışır! İslam düzeni, Hukuk Devleti düzeni demektir. Enkizasyon mahkemesi kurmaz, kimsenin kalbini yarmaya kalkışmaz, düşünce ve inanç hürriyetini tanır, ne var ki "İslâm'da zarar ve mukabele biz-zarar (bizzat ihkaak-ı hakk, Hukuk'a uygun olmayan şiddete başvurma halleri, öcalma, töre cinayeti, kan davası, insan onuruna aykırı cezalandırmalar, başkasının canına, beden bütünlüğüne, ırzına, malına tecavüz halleri) yoktur.

"Mü'min" değil, sadece "müslim" olanların İslâm'ı "kuşa benzetmeye" asla hakları yoktur. Ne var ki benzetmeye kalkışmışlardır. Çünkü "inanç açıklama hürriyetleri" vardır. Bir de cehaletten değil, kasden kuşa benzeticiler vardır ki bunlar zahirde halkın "bilgin" veya "şeyh" zannettiği münafıklardır.

Bir toplumda "iman" şiddeti, ilahi sevgi şiddeti yerine "zulüm" şiddeti ile baskı ve cehlin zulmeti yaygın ise, "nasılsanız, öyle yönetilirsiniz" (Resûl-i Ekrem s.a) hikmeti tecelli eder. **Onlar ki verir lâf ile dünyaya nizamat/ Bin türlü teseyyüb bulunur hanelerinde.** (Ziya Paşa Merhum)

Geçenlerde "İblis'in çakma Ahlâk Öğretisi" başlığı altında, Ye'cûc taifesinin Me'cûc kıldığı "neoconlar"ın, Amerikan toplumuna ârız olan "akıl tutulması" dolayısıyla dünyanın başına ne büyük bir musibet getireceğini, getirebileceğini açıklamaya çalıştım. "İslamcı cephe"den tek bir ses gelmedi. Çünkü bu "islamcılar"a göre "iyi müslüman, zulmün bizim günahlarımız dolayısıyla Allah'ın bize musallat ettiği bir zalimin eliyle verilen cezamız olduğunu bilir". Ul-ül-emr'in, gücü eline hangi yoldan geçirdiğine bakılamaz. Mühür kimdeyse Süleyman o'dur. Şu halde Mavi Marmara seferi dahi hatadır ve günahdır!

Daha sonra bizim Me'cûc taifesinin tehlikesine dikkat çekmeye çalıştım, kıyamet koptu: **–Kan denizinde şi'ilik propagandası mı yapıyorsunuz?** vs. vs. Bunlar mücahitlerdir, derhal tövbe istiğfar et! Zalim şi'i veya alevi ise itaat edilmez, âdil olsa dahi zalim hükmündedir! Fetva böyle !

Birinci Dünya Savaşı'nda Cihad fetvasını kim vermişti? Perdeleri birer birer kaldırırsak ardından çıkacak çapanoğlu, yine bugünkü çapanoğludur. Ancak, her çağda zahirdeki araçlar değişir. –Kim bu Çapanoğlu? –Yağma yok! Sen de biliyorsun da "domuzuna" soruyorsun! Bilenler bilmeyenlere

öğretsiner! Söylesem, bildiğin halde yine bilmezlikten gelecek ve beni komplo teorisi üretmekle itham edip çapanoğlu tetikçilerine hedef gösterecek değil misin?

Ey gerçek Azizan, "İslamcılık" ancak iki çok değerli emanetin kadrini bilmekle olur. Bu iki çok değerli emanetin kadrini bilebilmek için de –haydi Çapanoğlu'nun değil de ilk perdedarının adını verelim– İnsanın boynunda da "neocon" güruhuna biy'at zinciri olmamak gerekir. Zincirliyse eğer, "hangi çılgın bana zincir vuracakmış? Şaşarım! " na'rasıyla tepinmemizin ne yararı olur? İlk Kerbelâ şehidinin adının "Hürr" olmasında bir anlam yok mudur? Merhum İkbâl, "**zi simây-i ke/ sudem** ber der-i gayr / Sücûd-i Bûzer ô Selmân neyâyed" demişti, dinleyen oldu mu? (elin yabanının kapısına sürdüğüm yüz, Ebuzer ve Selmân'ın secdesini başaramaz.)

"Kan denizinin ortasında" ne yapmamı istersiniz ey dağları yırtan ve enginlere sığamayıp taşan ufuk efendileri?

"-Bana da bir kova-kürek verin de ben de sizinle birlikte aynı denizin kıyısındaki kanlı kumsalda oynayayım" desem, verecek misiniz? Yoksa, şimdiden söylediğiniz gibi "sen **Kum**'a git!" mi diyeceksiniz? İstanbul'un tapusu ne zaman sizin oldu? **Ben burada Hazret-i Ebu Eyyûb Hâlid İbn Zeyd-ul-Ensârî'nin** verdiği "**oturma müsaadesi**"yle oturuyorum, anlaşıldı mı? Hem de doğduğumdan beri!

Ey gerçek Azizan, bu tozda dumanda Evrensel Hukuk'un temel ve değişmez ilkeleri okunamıyor. Bu hengâmede benim iyi bir Anayasa ümîdim kalmadı. "Nasıl isek öyle yönetiliriz". Ancak, "Allah'ın rahmetinden de sadece iman etmeyenler üm'idi keserler!" Selam!

Bayramımızı inşaallah Rabbimiz mübarek kılar!

18.08.2012

Ne kadar gamlı bu bayram vakti!

Bayramın üçüncü günü yayımlanacak bu yazıyı bir seyahat dolayısıyla iki gece önceden yazıyorum. Allah'tan ümit kesilmez. Gün doğmadan meşime-i şebden neler doğar! Belki de bayramın üçüncü günü bu yazıyı okuyan Azizan'ın kötümser bulmalarına yol açacak bir ışık, bulut ardındaki Güneş'den dersaadet'e yansır da gönlümüze ferahlık verir. Yazıya bir başlık düşünürken aklıma merhum Haşim'in mısra'ı geldi-ne kadar gamlı bu akşam vakti! Gerçekten de 2012 Ramazan Bayram'ının birinci günü akşamı ne kadar gamlı!

'Zehir hafiye'ye parmak ısırtan ünlü falcı ve fakihlerimiz derhal köpürecekler: -İslamcılık altın çağını yaşıyor. Yakında hepimizin biat ettiği zamanın süper gücü bize de Ortadoğu fahri vali yardımcılığını verecek iken senin bu gamın çok manidar!

Ne yapmalıyım ey gerçek Azizan? Haşa 'Tanrı'yı kıyamete zorlamak' için hınzır deliler zır delileri kundakçılıkla görevlendirmiş iken benim uyarı feryadıma karşı şen ve şakrak bir kantoyla bir yandan **'yangın var yangın var biz yanıyoruz/ yetişin a dostlar tutuşuyoruz!'** diye hora tepiliyor ve ardında mehter marşlarına geçiliyor. Ne yaptıkları sorulunca da **'-İslamcılığın yakın gelecekteki altın çağını kutluyoruz'** cevabını alıyorum.

Bir hayır sahibinin yaptırdığı bu hamama dördüncü kez peş-tamal kuşanıp girdim. Nasrettin Hoca gibi kurna başında

yanık türküler çağırıyorum: '**bayram gelmiş neyime? anam anam garibem**'vs.

Aynı hamamın karşı kurnalarının birinden ise: **-şen ola bayram şen ola!** uyarlamaları yükseliyor. Yine ben '**bahara ermedi ömrüm, hazan olup gidiyor**' deyu bu kez de sanat müziğinden terennüm ederken yine bir karşı kurnadan cevap geliyor: '**bahar geldi beyim evde durulmaz/bu mevsimde savaşılmaya doyulmaz!**' Bre bu Şeyda bülbüllere ve şekerle beslenen papağanlara bu nağmeleri kim öğretiyor? Amerikanca şarkılardan **ya habibilere**, oradan mehter marşlarına maşallah ne maharetle geçebiliyorlar? Pes edüben tası tarağı devşirmeli mi ey Azizan?

Ağlanacak yerde gülmek aklın alameti değildir. Kur'an-ı Kerim 'gülüyor da ağlamıyorsunuz' şeklinde bir hitap ile hergün bayram eden delileri kınar. Kerbela'dan sonra hergünün Aşura olduğuna- Allah her şeyin doğrusunu daha iyi bilir- herhalde bir işaret vardır. Bizim neşemiz Resul-i Ekrem (s.a.) nurundandır. Kerbela'da bu nurun söndürüldüğü zannedilerek bayram yapılmıştır. Müminler de Kerbela'dan sonra ilahi sevgi nuru tekrar olanca güzelliği ile tecelli edinceye kadar her neşenin ardında hüznü de muhafaza etmişlerdir. İlahi sevgi güneşi bulut arkasından tekrar çıkınca biz de hamamdan peştamalle fırlayıp 'yari buldum'diye haykırmasını ve sema etmesini biliriz. -Eger be -Yar residi, چرا tarab ne-koni?(Rumi)'-Yare eriştiysen niye coşmuyorsun?

Bu çağda fon müziğimiz değişmiyor: **-sevenlerim! bir yudum tatlı içince beni anın/bir şehidi, bir garibi işittiğinizde bana da yanın!**(İmamHuseyn)⁽¹⁾

1- Şi'atî! En ma şeribtun mâ-i uzbin fezkürûnî / Ev semi'tum bi-garibin ev şehidin Fendi bûnî'

'Yar ile bayram kıldı bu gönlüm' diyebileceğimiz çağda fon müziğimiz yine 'tala'al bedru aleyna...' olacaktır. Şimdi bunu değişmez fon müziğimiz yaparsak **Şems-i Tebrizi** gibi bir erin bizi tekdir etmesinden korkmalıyız:-ensende çiban yoksa dolunay belirdiğinde başımızı göğe kaldırıp şenlik yap. Şimdi önündeki leğene yüzünü dikip ne söylenirsin!

Ey gerçek Azizan 'kurşun eritmeye mi çağırayım, yoksa 'Ramazan ve bayram eğlencelerinin tarihçesi'nden' dem vurup ninni mi söyleyeyim?- **Dandini dandini dastana /Şi'iler girmiş bostana!/Kov Bostancıbaşı Şi'iyi/yemesin zinhar eriği!** Böyle yaparsam sadece bizim hamamda türkü çağırانların değil, Bostancıbaşı'nın bir kısım sözde liberalist –demokrat benderlerinin de makbülü olacağını biliyorum. Ne var ki biz 'Şah-i merdan aşkına meydana gelmişlerdeniz'. Kem özlü, kem gözlü, kem sözlü olanlar bize asılsız isnatlarda bulunursa üzülürüz,'Yaktı muhannesin acı sözleri!' diyebiliriz. Ancak hiçbir zaman yolumuzdan dönmeyiz. 'Biz' derken sadıklar dilinden sesleniyorum, asla kendimden söz etmiyorum!

Şam Sünni müftüsü de kundakçılardan feryat ediyor. Duyamazlıktan geliyoruz. Arakan Müslümanları BOP kapsamına girmediği için onlara ağlıyoruz, ne var ki Şam' karıştırmak için emperyalizmin melik, emir ve şeyhlere döktürdüğü paranın onda birini oraya dökmek akla gelmiyor. İslamcılığın altın çağını yaşadığımızı söyleyen eski dostlar şu pembe gözlüklerini bir gecelik bana versinler de gamsız bir uyku çekebileyim!

Muhterem bir zat haksız yere kovuşturulduğunda yanılmıyorsa Suriye'ye sığınmış değil miydi? O sırada üstelik Hafız Esed iktidarda idi. Niçin ABD'ye, Tel-aviv'e hiç değilse Suriye muhaliflerinin neredeyse ermiş bir şehit ilan edecekleri Sad-dam'ın ülkesine göçmedi?

Yine yanılmıyorsam 7 Mart 2011 de Türkiye, İran, Irak ve Suriye arasında-Schengen'e kafiyeli-Şamgen anlaşması yapılmış iken emperyalizmin bir numarasından bostancıbaşına hangi ferman gitti ki 18 Mart 2011'de kundakçılar Suriye'yi ateşe vermeye başladılar? Bu on gün içinde Beşar Esed hangi sün-niyi öldürmüştü, bilen var mı?

Görüyorsunuz, yine benden istenen türküyü çağıramıyorum. Hoşlanmayan varsa bana yazsın, susmasını da biliriz! Gerçek Azizan'a selam!

21.08.2012

Fecr'e az zaman kalıyor

Bayramın birinci günü yazılıp üçüncü günü yayımlanan yazı başlığı " ne kadar gamlı bu akşam vakti. " idi. Gam ümit azlığı ile doğru orantılıdır. Kısa bir vadede olayların akışında bir düzelme alameti görse idim, esasen başlık belki de "ne kadar neşeli bayram vakti!" olurdu. Maalesef bayram acıyla tamamlandı. Allah yakınlarının acısını bizlerden çok daha şiddetle duyanlara sabır versin ve ölenlere rahmet etsin!

Cehennem vardır ve işkence evi değil, tedavi evidir. Elbette fesad türlerinin en kötülerinden olan terör (tedhiş) olaylarının failleri de yaptıklarıyla bu uzun ve zahmetli tedaviye maruz kalacaklarını bilmelidirler. Ancak şunu da unutmayalım ki " Senin fesatçın -benim fesatçım " ayırımını yapmak da ahlaken mümkün değildir.

Kadınları, çocukları savaş meydanı dışında asker ve asker olmayanları hedef alan her türlü adam öldürme failleri, ölenler veya öldürenler hangi din ve milletten olurlarsa olsunlar, ahlaktan nasipsiz canilerdir. Asla kahraman sayılmazlar. Oysa bu alanda da vıcık vıcık ve müstekreh bir çifte ölçütlülük burun direğimizi kırmaktadır:- Ölenler bizden öldürenler bizden değilse mutlaka ölenlerin öcü alınacaktır, öldürenler bizden ölenler bizden değilse öldüren eller dert görmesin.!

Ben bu çifte ölçütlülüğe karşı çıkıyorum. Bunu bir türlü anlamayanlar ve daha kötüsü anlamazlıktan gelenler de gaflet

veya ahlaksızlıktan ileri gelen acı sözler yöneltiyorlar. Gafil-
leri uyarmaya çalışmak insanlık ödevimizdir. Ahlaksızlığı çı-
karları dolayısıyla seçenlerden kurtuluş yoktur. Benden uzak
olsunlar da hiçbir yere de sultan olamasınlar!

Arz üzerinde insanlık sınavının bitme zamanı gelince "Salih-
ler ve muttakiler (Allah'ı sevenler ve Allah tarafından sevilen-
ler)in huzur içinde olacakları bir sevgi adaleti dönemi yaşana-
caktır. Salihlerin konuştukları dil veya ciltlerinin rengi önemli
değildir. Bunlar Allah'ın verdiği manevi renge boyananlardır.
(Rengine hem boyasına boyandım / bu boyaya boyanmayan
gelmesin ! -Pir Sultan Abdal)

Musa a.s. devrinin hidayet ehlinin adı hidayete erenler anla-
mında Yahudi idi. Bu kelimeyi ırk adına çevirmenin meşum
sonuçları ortadadır. Salihlerin yönetiminden önce insanlığın
ırk üstünlüğü gafletinden uyanmaması dolayısıyla Kitabı Mu-
kaddes'te ve Kur'an-ı Kerim 'de Leviathan, Canavar, Yeryüzü
Canavarı, Dabbet-ul-Arz gibi simgelerle ifade edilen bir zulüm
odağının hakim olduğu kötü dönem yaşanacak, Dabbet-ul-Arz
insanlığı dalayacaktır (Neml Suresi). Nitekim Birinci ve İkinci
Dünya Savaşları sırasında yaman dalamıştır: Şimdi Dabbet-
ul-Arz'ın sözcülüğünü neoconlar yapmaktadır. Canavar kan
içmeye doymamaktadır. Son yıllarda İsa'nın Dağ Vaazi'nin
mustaz'aflara verdiği ümidi de yok etmek için İsa'nın gerçek
Mesih olmadığını el altından tebliğ etmektedir. Nick Page adı-
nı kullanan birisinin Sahte Mesih adlı kitabının Almanca çevi-
risini Zürich'te gördüm. 23 Ağustos günü dönüş yolculuğum-
da da Almanya'daki Hz. İsa ve Hz. Meryem ile ilgili akıl almaz
karikatür rezaletinin haberini okudum. Selman Rüşdi faciasını
hatırladım. O yaratığın kitabına ve Danimarka'daki karikatür
faciasına seyirci kalan ve destekleyenlerin şimdi nasıl güçsüz
kaldıklarını ibretle düşündüm. Meryem oğlu Mesih'e yönelen
bütün yılan tıslamalarını her mümin gibi ben de tel'in ediyö-

rum. Nitekim "Günaha Son Çağrı" filmine tepki gösterenler de yine "Rafıziler" olmuştu. Selman Rüşdi'ye karşı ben Türkiye'de ilk kez olarak Şeytan Rivayetleri kitapçığını yayımlayınca hiç beklemediğim bir tepki ile karşılaştım. Bugün de boruları öten bazı dini bütün Müslümanlar ve İngiltere veya Amerika'da medrese tahsili görüp kutsal saydıkları Amerikanca'ya vakıf oldukları için kendilerini haşa Resul-i Ekrem'den (s.a.) üstün bilgili ulemadan sayanların hucumuna maruz kaldım. Birincilere göre ben bu korkunç şeytan ayetleri rivayetini uyduranları eleştirdiğim için ehli Sünnet alimlerine dil uzatmıştım. İkincilere göre ise ben Selman Rüşdi'nin bu mel'un kitabında Resul-i Ekrem'i (s.a.) değil İmam Humeyni 'yi hedef aldığını pekala bildiğim halde bilmezlikten gelerek Selam Rüşdi'ye haksız yere hücum etmişdim.

Hıncır deli emperyalizminde ahlak aramak boşuna bir gayrettir. Benim üzüldüğüm akıllarını kullanmadıkları için dumura uğratan gafillerin çokluğundandır. Olan bitene trene bakar gibi bakıp sonunda kendilerinin de mezbaha sıralarının geleceğini düşünmeksizin geniş getirmek insan onuruna yakışır mı? (Koşumdan koşuma gözleri öpülecek bütün sevgili öküzlerden özür diler, gözlerinden öperim). Batılı olmak, Hristiyan olmak, birkaç dil paralamak, yüksek öğrenim görmek, hıncır deli emperyalizminin beyin yıkama işlemlerine karşı bağışıklık kazanmayı maalesef sağlamıyor. Yine İsviçre'de bulunduğum sırada Amerikan kaynaklı bir yalanın NZZ, 22 Ağustos 2012 de yayınlandığını gördüm. Yakında, bizim basında gerek islamcı ve gerek batıcı birçok kalem sahibinin bu iftiraya -Merhum Akif'in ifadesi ile- "Hasbi simsarlık" yapacaklarından hiç süphem yok!

İftira şudur: Hizbullah'ın lideri Hasan Nasrullah ve Hizbullah topluluğu "uyuşturucu ticareti"nin başlarında yer almakta imiş!

Gam yükü ile yolculuğa çıktım ve batı cephesinden de bir nice gam yükü yüklenerek döndüm. Uçakta Hayrettin Karaman hocanın sütünundan gönlüme bir ümid nefhası esti: Hoca Seyyid Kutub izleyicisi olan eski İhvan'ın sesini aktarıyordu. Yazısını da " Ortak İslam inancında kardeş olmaya bakmak gerekiyor" tavsiyesi ile bitiriyordu.

Benim de söylediğimin bundan farkı yoktur. Ne var ki, şimdi ve özellikle Suriye'de dümen başında olanlar için "eski çamlar bardak oldu" deyimini hatırlamamaya da imkan yoktur. Hayrettin Karaman Hoca eski İhvan-ul -müsliminden bahsediyor Oysa bugün birçok kişi "**İhvan-ul-muzlimini**" (karanlık kardeşleri), temsil ediyorlar.⁽¹⁾ Hayrettin Karaman hoca iyi gönüllüdür ve herkesi de kendi gibi zannetme eğilimindedir. 1996'da merhum Erbakan hocanın Başbakanlığı döneminde çağrıldığı bir hukukçular toplantısında ben bugün de söylediğim gibi " İnsan onuruyla bağdaşmayan cezaların Şariat'de yeri olmadığı"nı söyleyince İhvân-ul-Muzlimîn'den olanlar hucuma geçmişlerdi. Bu görüşümün "İran " ile ilgisi olmadığını söyleyince de İran ile İslam'ın esasen ilgisi olamayacağını da bana veciz şekilde beyan etmişlerdi. **Mâr-i sermâ- dîdeye Rabbim güneş göstermesin!**

Bu yazı da Merhum Yahya Kemal'in bir mısra'ından iktibas ile bitsin ve başlığını alsın: **-(Ey gönül!) Fecr'e az zaman kalıyor! Fecr'i bekleyen gerçek Azizan'a selam!**

25.08.2012

1- Bu son yazımda "ihvân-ul-muzlimîn" ibaresini yazı işleri Müdürü "ihvân-ul-muslimîn" şekline sokarak cümleyi anlamsızlaştırdı. (2013)